

6 Авіапром потребує корпоратизації на зразок тієї, що діє у Китаї

8 VI Міжнародний фестиваль молодіжних циркових колективів присвятили пам'яті Володимира Шевченка

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 14 Листопада 2012 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 209 (4853)

ЦИТАТА ДНЯ

АНДРІЙ КЛЮЄВ: «Незмінність курсу євроінтеграції підтвердили результати парламентських виборів. А позиція української влади в цьому питанні монолітна».

Секретар РНБОУ про те, що Україна розраховує на швидке підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом

Наша курятина смакує і в Ліберії

АПК. Станом на 1 листопада в Україні вироблено 924,6 тис. тонн курятини, що на 5% більше порівняно з аналогічним торішнім періодом. Окрім того, за 9 місяців 2012 року експорт курятини зріс на 13,4%. Про це повідомив міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк.

«Дуже важливо, що нам вдалося закріпити тенденцію до нарощування виробництва м'яса в різних формах господарств. Особливо варто відзначити тенденцію зростання виробництва української курятини, що сприяє імпортозаміщенню на внутрішньому ринку та збільшенню експорту цієї продукції», — підкреслив міністр, додавши: за 9 місяців цього року Україна експортувала 46570 тонн м'яса птиці, що на 5510 тонн більше порівняно з аналогічним торішнім періодом, повідомляє прес-служба Мінагрополітики.

Урядовець зазначив, що українську курятину постачають до 23 країн світу, з яких найбільшими покупцями є Росія, Казахстан, Молдова, В'єтнам, Узбекистан, Ліберія, Білорусь, Киргизстан та Грузія.

ЦИФРА ДНЯ

49372,4 млн грн

витрачено в Україні на здійснення державних закупівель за 9 місяців 2012 р. Це в 1,4 раза менше від торішнього показника

Дармовий сир у мишоловці. А дешевший газ?

ВИБІР. В Україні все чіткіше викристалізовується розуміння того, що енергетичну безпеку держави можна забезпечити передусім власними силами

«Дніпропетровські терористи»: процес пішов

ФЕМІДА. Захисники клопоталися про присяжних, зміну запобіжного заходу і дорозслідування справи, але суд їх не задовольнив

Наталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

В Індустріальному районному суді Дніпропетровська відбулися попередні слухання у кримінальній

справі так званих терористів. Нагадаємо: судовий розгляд відбувається за обвинуваченням чотирьох жителів обласного центру у підготовці та скоєнні терактів 27 квітня, коли один за одним у центрі

міста сталися чотири вибухи. Постраждала 31 людина, зокрема 10 підлітків. Вибухові саморобні пристрої було закладено у бетонні урни. Також підсудним інкримінують скоєння терактів, що ста-

лися в різних містах України торік.

Старшого викладача кафедри політології Дніпропетровського національного університету Віктора Сукачова та асистента цієї кафедри Віталія Федоряка

звинувачують у створенні терористичної групи, виготовленні вибухових пристроїв, у вчиненні трьох замахів і восьми терористичних актів у Харкові, Дніпропетровську та Запоріжжі.

3

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України **з 13 листопада 2012 року**

USD 799.3000
за 100 доларів США

EUR 1017.9086
за 100 євро

RUB 2.5290
за 10 рублів

AU 138738.50

AG 2608.12

PT 125250.31

PD 48677.37
за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Від правоохоронців залежатиме те, як суспільство сприйме новації

АКЦЕНТ. Новий Кримінальний процесуальний кодекс набере чинності 20 листопада**Відділ новин**
«Урядового кур'єра»

За кілька днів до цієї дати Президент Віктор Янукович провів координаційну нараду з керівниками правоохоронних органів. Він говорив про протидію злочинності та корупції в державі в умовах реформування кримінального процесуального законодавства. «КПК зразка 1961 року, за яким жила наша держава, відходить у минуле. Ця історична подія стане важливим кроком на шляху європейської інтеграції», — розставив акценти глава

держави, додавши, що у частині прийняття нового кодексу Україна виконала свої зобов'язання як член Ради Європи.

За його словами, це свідчить про прагнення нашої держави розвиватися за європейською правовою моделлю, зміцнювати верховенство права та всебічно утверджувати права і свободи громадян.

«Усеохоплюючий процес модернізації відносин між громадянином і державою стане подальшим кроком у зазначеному напрямку, — сказав Президент. — Цьому сприятиме подальше роз-

гортання судової реформи та реформи сектору безпеки і оборони, зокрема і його правоохоронного сегменту».

Також Віктор Янукович наголосив, що слід активізувати реформи у сфері кримінальної юстиції, — на це спрямовано реалізацію Концепції реформування правоохоронних органів, яка має бути прийнята найближчим часом. «Не можна допустити поспішності під час підготовки і затвердження концепції, — сказав

глава держави, навівши за приклад комплексний підхід до цього питання Російської Федерації (процес

тривав п'ять років). — В основі реформи має бути реалістичний підхід. В умовах обмеженого фінансування слід подумати про перегрупування сил і засобів, ефективним розподілом компетенції між правоохоронними органами».

Тому головний акцент влада робитиме на структурних перетвореннях. За словами Президента, неефективні органи буде ліквідовано, ефективні — зміцнено, а основна ж оперативна ланка посилюватиметься ресурсами за рахунок обслуговуючих та керівних підрозділів.

Як передає слова Президента його прес-служба, новий КПК надає у розпорядження правоохоронних органів сучасні та дієві механізми боротьби зі злочинністю, підвищує відповідальність співробітників прокуратури, розширює її координуючу роль в питаннях забезпечення законності та протидії злочинності.

«Уже в найближчі дні реаліями життя українського суспільства стануть розширення судового контролю, оптимізація системи запобіжних заходів, ліквідація можливості направлення справи на додаткове

розслідування, запровадження нових різновидів кримінального провадження», — резюмував глава держави.

Окремо він наголосив: від дій кожного працівника правоохоронного органу залежатиме те, як суспільство сприйматиме новації. Отже, у минуле мають відійти неповага до людей, корупція, зловживання службовим становищем, жорстоке і нелюдське ставлення та тортури з боку працівників правоохоронних органів. Непохитно слід переслідувати і злочинців у погонах.

Телефонуйте — і вас обов'язково почують

ВІДВЕРТО. Порівняно з минулим роком Урядовий контактний центр приймає удвічі більше звернень від громадян**Юрій МЕДУНИЦЯ,**
«Урядовий кур'єр»

Тут працюють переважно дівчата. У них значно міцніші нерви, й вони здатні витримувати більші психологічні навантаження від сприйняття дійсності. Адже до Урядового контактного центру телефонує люди з усієї України, і далеко не завжди діляться у спілкуванні лише позитивними емоціями. Натомість чоловічу частину персоналу більше залучають до аналітичної роботи: обробки й класифікації звернень, передресування до профільних міністерств і відомств.

Учора гамір голосів операторів і абонентів трохи доповнили й журналісти. Здавалося, навіть трохи завадили професійним втручанням: запитаннями та інтерв'ю. Можливо, іншим разом керівництво

Микола Азаров особисто пообіцяв жителю Хмельниччини розібратися з негараздами

центру й обмежило б такі розмови, але за кілька хвилин до відвідання центру Прем'єр-міністром Мико-

лою Азаровим дівчата таки отримали можливість розповісти цікавим медійникам секрети своєї роботи.

Багатоканальний телефон, комп'ютер, навушники з мікрофоном, пластиківі перестінки — такий вигляд

має робоче місце оператора Урядового контактного центру. Невеличка зала певною мірою нагадує старі комунікатори: «Дівчино, з'єднайте...». Таких робочих місць нараховує понад 90. Працюють тут у дві зміни, протягом місяця приймають 35—50 тисяч звернень від людей і громадських організацій.

До слова, Микола Азаров пишається тим, що 40—45% з них завершуються позитивним вирішенням питання: чи то поставити на місце якогось пихатого місцевого чиновника, чи то надати елементарну консультацію з міністерським підписом — у містечках і селах це має неабияке значення, передусім моральне. Та й у нашій газеті регулярно з'являється тема «Соціальний проєкт: що робить влада для громади».

Прем'єрові докладно розповіли про роботу устано-

ви, похвалилися збільшеним обсягом обробки звернень, що стало можливим завдяки забезпеченню сучасною телекомунікаційною та комп'ютерною технікою. Микола Азаров поспілкувався з операторами, але сісти на місце одного з них відмовився, мотивуючи це небажанням відволікати дівчину від важливої роботи.

Утім, він усе ж таки прийняв один дзвінок із Хмельниччини. Чолові'яга скаржився на те, що жителям шести будинків відключають центральне опалення, змушуючи переходити на індивідуальну систему. Глава уряду записав адресу неподобства, пообіцявши неодмінно розібратися з порушенням законодавства. А на тому кінці дроту людини, мабуть, так і не зрозуміла, кому вона поскаржилася на непривітну дійсність...

Китайський кредит обслуговує кукурудза

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ЕКСПОРТ. Україна завершила узгодження фітосанітарних вимог щодо постачання кукурудзи до Китаю. Відповідний протокол підписано у Пекіні між Міністерством аграрної політики та продовольства України і Генеральною адміністрацією нагляду за якістю, інспекції та карантину рослин Китайської Народної Республіки.

Як повідомив міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк, підписання фітосанітарного протоколу дасть змогу після укладання відповідних договорів постачати кукурудзу до Китаю в рамках обслуговування кредиту в 3 млрд дол. США на розвиток проєктів в АПК.

Водночас урядовець підкреслив, що поставки української кукурудзи здійснюватимуть відповідно до міждержавних угод і приватними компаніями за підписаними ними контрактами. Найближчим часом до Китаю буде передано перелік українських підприємств, що зацікавлені в експорті та відповідають фітосанітарним вимогам цієї країни.

Міністр також нагадав, що відповідно до міждержавних домовленостей України та Китаю роботу щодо підготовки цих протоколів розпочато кілька місяців тому й проведено в досить швидкий термін. Крім того, Микола Присяжнюк поінформував, що співпраця з Китаєм продовжує розвиватися: подано заявки на узгодження фітосанітарних вимог на сою, ріпак, ячмінь та пшеницю.

Харківська опера матиме додаткове фінансування

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

РІШЕННЯ. Кабінет Міністрів ухвалив постанову «Про внесення змін у додаток до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті Міністерства культури за деякими програмами». Відповідний документ ухвалено на понедільковому засіданні уряду.

Проект постанови розроблено з метою доповнення Харківським національним академічним театром опери та балету імені М. В. Лисенка переліку національних та державних циркових підприємств, національних театрів, національних художніх колективів і концертних організацій, яким надається фінансова підтримка з державного бюджету.

Раніше розпорядженням Кабінету Міністрів від 18 червня 2012 р. №493-р було прийнято пропозицію Харківської обласної ради щодо передачі до сфери управління Міністерства культури цілісного майнового комплексу Харківського національного академічного театру опери та балету імені М. В. Лисенка. Державний бюджет України на 2012 рік профільному міністерству передбачив видатки на утримання вищевказаного театру в сумі 19 174,7 тис. грн.

Ухвалення постанови забезпечить ефективне й цільове використання коштів державного бюджету на фінансування Харківського національного академічного театру опери та балету імені М. В. Лисенка, повідомляє

прес-служба Міністерства культури.

Вжив уряд і заходів для забезпечення діяльності Державної інноваційної небанківської фінансово-кредитної установи «Фонд підтримки малого інноваційного бізнесу», схваливши відповідну постанову.

Вона дасть змогу спрямувати кошти на забезпечення діяльності Фонду підтримки малого інноваційного бізнесу, організованого відповідно до постанови КМУ від 12 грудня 2011 р. №1396. Це буде досягнуто шляхом створення статутного капіталу Фонду розміром 35 млн грн.

Постановою внесено відповідні зміни до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підтримки розвитку

інфраструктури науково-технічної, інноваційної діяльності та інформатизації. Також Держінформнауки належить підготувати пропозиції про внесення відповідних змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік», повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

Ухвалений урядом документ забезпечить діяльність Фонду, дасть змогу надавати державну підтримку впровадженню вітчизняних високо-технологічних наукових, науково-технічних розробок та винаходів у виробництво відповідно до пріоритетних напрямів інноваційної діяльності та підтримку реалізації інноваційних проєктів суб'єктів малого підприємництва.

«Дніпропетровські терористи»: процес пішов

Політолога Віктора Сукачова звинувачують у створенні терористичної групи

(Закінчення.
Початок на стор.1)

Довічне і до 12 років

А також у погрозах здійснити ще вибухи у Донецьку і Дніпропетровську (ч.1 ст. 258-3, ч.3 ст.258, ч.2 ст.15, ч.2 ст.258 та ч.1 ст.263 Кримінального кодексу України). Їхніми жертвами стали 35 людей, одна людина загинула. Льву Просвірніну і Дмитрові Реві висунуто обвинувачення як спільникам у вчиненні терактів (обом за ч.5 ст.27, ч.2 ст.258, а першому ще й за ч.1 ст.263 КК України). Першим загрожує довічне позбавлення волі, другим — до 12 років ув'язнення.

На попередньому розгляді справи, який провела суддя Вікторія Ігнатенко, із заарештованої четвірки був присутній лише головний обвинувачений Віктор Сукачов. Він заявив про те, що на нього та Віталія Федоряка в ході слідства чинився психологічний тиск і що раніше підсудний неодноразово заявляв про це. Також В. Сукачов попросив направити справу на додаткове розслідування. Його новий адвокат Олександр Шишкін (він підписав угоду з дружиною підзахисного лише 5 листопада і не встиг до суду ознайомитися з матеріалами справи) висунув клопотання про розгляд справи колегією присяжних. «Ми висунули таке клопотання з огляду на громадське значення і резонанс справи, — сказав Олександр Петрович. — Учинний Конституції суд присяжних передбачено, але з 1996 року його не можуть ввести. І в законі про судострій від 7 лютого 2002 року йдеться про суд присяжних, але й досі він діє тільки на папері. Вважаю, якщо в Основному Законі така норма є,

вона повинна діяти. Тож держава має визначитися з цим. Не вина Віктора Сукачова, що й досі законодавчо не врегульоване питання про суд присяжних. Мій підзахисний має право на об'єктивний розгляд справи».

У свою чергу адвокати Дмитра Реві і Лева Просвірніна висунули клопотання про зміну запобіжного заходу (на підписку про невід'їзд або звільнення під заставу) своїм підзахисним і закриття справи «за відсутністю складу злочину в їхніх діях» та «оскільки немає матеріалів справи і немає документальних доказів провини».

Замість чотирьох — один

Чому на судовому засіданні за ґратами сидів лише один звинувачуваний? Замість чотирьох, адвокати та рідні підсудних журналістам не змогли відповісти і зазначили, що для них це стало несподіванкою. «Не розумію, чому чоловіка немає, адже він через адвоката мені переказував, щоб я передала хороший одяг для суду. Ми поклали речі у передачу», — розповіла «УК» дружина Лева Просвірніна Вікторія.

Родичі підсудних, звісно ж, не вірять, що ті здатні на тероризм. Усі вони (1978 року народження), окрім Федоряка (1977 р. н.) — давні друзі. За словами матері Просвірніна Наталії Леонідівни, її син із Дмитром Реві разом росли. Лев за фахом технолог-машинобудівник, закінчив Дніпропетровський металургійний інститут. А Дмитро (нині заступник начальника відділу із закупівель одного з дніпропетровських виробництв) навчався на політолога у Дніпропетровсько-

му національному університеті в одній групі з Віктором Сукачовим.

До речі, Лев Просвірнін (директор одного з дніпропетровських ТОВ і батько 4-річної доньки) має алібі. За словами батьків, у день вибухів їхній син перебував у відрядженні у Москві. «Він був на виставці з безпеки, — кажуть Володимир та Наталія Просвірніни. — Сина заарештували через те, що він купив сім-картку, з якої начебто дзвонили терористи. Також його звинувачують у тому, що він, мовляв, перевозив вибухівку».

Родичі підозрюваних у тероризмі також скаржилися на те, що з невідомих причин їм не давали побачень із ними. За словами Володимира Просвірніна, відмовляли з формулюванням «недоцільно».

«Півроку чоловіка немає вдома. Донька питає, де тато. Я бачила Дмитра за цей час лише раз в ізоляторі місяць тому», — каже дружина Д. Реві Лариса.

А ось мати Дмитра розповіла кореспондентів «УК», що мала побачення із сином зокрема у СІЗО. Зоя Рева також повідомила про алібі сина. «Під час вибухів Дмитро перебував у відділенні одного з банків, де платив за кредит. Він погуляв із собакою, потім пішов у банк, — каже Зоя Миколаївна. — 26 квітня у них із Ларисою 10-річчя, а вона з онучкою потрапила до лікарні. Син побіг до них із «ліхтариками бажань». Прийшов за 15 хвилин до сьомої ранку, а о сьомій дитині мали робити інгаляцію. Тому пообіцяв доньці запустити «ліхтариками бажань» наступного дня, й на 27 відпросився з роботи».

Провину визнали не всі

За словами державного обвинувача, представника

**ПРОКОМЕНТУЙТЕ
ЦЮ ПРОБЛЕМУ
НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA**

Генеральної прокуратури Олександра Гладкого, всі учасники процесу були своєчасно повідомлені про судові засідання. Однак відповідна заява про бажання бути присутнім на ньому надійшла тільки від одного підсудного. З приводу повідомлення В. Сукачова про психологічний тиск прокурор зазначив, що відповідних скарг та заяв від нього під час слідства не надходило. За словами прокурора, Дмитро Реві та Лев Просвірнін своєї провини не визнають, Віктор Сукачов визнає її частково, а Віталій Федоряк — повністю. «Ступінь провини кожного визначить суд», — сказав держобвинувач.

Усі клопотання захисту суддя відхилила. Вона зазначила, що підсудним пред'явлено обвинувачення у скоєнні тяжких злочинів, що інша міра запобіжного заходу не забезпечить належного виконання процесуальних рішень. Клопотання адвокатів Д. Реві і Л. Просвірніна про припинення кримінальної справи у зв'язку з тим, що в матеріалах справи немає доказів вини обвинувачуваних, суд вважає передчасним, оскільки ще не було судового розгляду справи по суті. У додатковому розслідуванні через нібито тиск на підсудних суд також не побачив сенсу, бо «не було таких порушень». Відмова ж у суді присяжних пояснюється в судовому рішенні законодавчою нормою.

Суд також призначив громадського адвоката Віталієві Федоряку, а розгляд справи по суті — на 27 листопада.

ПРОШУ СЛОВА!

«Вузdechка» для побутового газу

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Тогорічна зимова новина буквально струснула Суми. 17 лютого майже опівночі в одній з квартир двоповерхового будинку по вулиці Гамалія вибухнув балон з природним газом. Потужною хвилею знесло дах, від самого помешкання залишилися уламки, а в сусідніх двоповерхівках повітіло скло з вікон. На щастя, господар залишився живим, хоча й одержав тяжке поранення.

Як з'ясувалося, чоловік заправив балон газом під самісіньку зав'язку (щоб не мало!), але не врахував одного закону фізики. Заправка відбувалася на холодному повітрі, а місткість поставив у теплому приміщенні. Через кілька годин балон рознесло на друзки, а разом з ним і саму квартиру.

Цей нещасний випадок лише один у низці подібних, що, на жаль, трапляються в побуті. Щойно на Сумщині завершився місячник безпечного поводження з природним газом, який ініціювало управління Держгірпромнагляду в області. За жовтень спеціалісти відомства, яке відповідає за цю ділянку роботи, «накопали» стільки порушень, що впору складати своєрідний реєстр. Та з яким би відтінком вони були, спільним знаменником залишається страшна небезпека, що чигає над кожним користувачем природного газу. Звісно, якщо той користувач нехтує елементарними правилами «спілкування» з блакитним вогником.

Без останнього, попри його дорожнечу, важко уявити сьогодення кожного з нас. Звикли, що вранці варто лише піднести запаленого сірника до газової конфорки, як протягом кількох хвилин можна нашвидкуруч підсмажити яєшню, закип'ятити воду для кави чи чаю... Але, як відомо, цивілізаційні блага мають свої норови, в тому числі коли йдеться про газ.

Ось печальна сумська статистика. Протягом лише нинішнього року в області загинуло троє, а ще шестеро постраждали від необачного поводження з побутовим газом. В Україні ж за 10 місяців зафіксовано 85 нещасних випадків, з яких 46 — у приватному секторі, 39 — у багатоквартирних будинках. Як бачимо, великої різниці немає — газ однаково небезпечний і в квартирі, і в приватному будинку.

Далі — більше і страшніше. Всього постраждало 195 громадян, з яких 67 загинуло. Переважна кількість отруїлися чадним газом, життя чотирьох обірвалося від вибуху. Іншими словами, підносячи сірника до конфорки чи повертаючи вимикач на плиті перед тим, як лягти спати, ніколи не варто забувати, що поряд — не тільки помічник, а й потенційний призвідник неприємності чи й біди.

То що — сахатися щоранку лише від таких думок? Ні. Але й не забувати про безпеку. Адже в усіх випадках винним стає загальноновідомий людський чинник — власна необережність, забудькуватість, сподівання, що якось пронесе. Але ж контролерів чи спеціалістів-газовиків не вистачить для кожної квартири, отже потрібно покладатися виключно на самих себе. Постійно стежити за станом димових та вентиляційних каналів, справність обладнання, зрештою — дотримуватися елементарних правил, що записані в кожній «газовій книжці».

Просто? Тільки чому ж протягом нинішнього року інспектори ПАТ «Сумгаз» понад 3600 разів відключали абонентів від блакитного вогника з однієї причини — порушення тих чи тих правил?

Діалогу навчить ОБСЄ

Ольга ЯКОВЛЄВА
для «Урядового кур'єра»

ТРЕНІНГ. Навряд чи хтось із українців не знає, що слово грецького походження «діалог» тлумачиться як розмова між двома або кількома особами і є протилежною поняття «монолог». Утім, коли така розмова деінде зав'язується між журналістами та працівниками вітчизняних правоохоронних органів, зазвичай вона втрачає ознаки цивілізованого паритету.

Щоб виправити ситуацію, програма «Відкрита справа» спільно з Представництвом ОБСЄ в Україні започаткувала проект «Сприяння вдосконаленню практики взаємодії між правоохоронними органами України та працівниками ЗМІ».

З 14 листопада в межах проекту розпочнуться тренінги. Організатори сформували змішані групи із журналістів та правоохоронців і безпосередньо навчатимуть учасників практичним та юридичним аспектам взаємодії, зокрема і вміння слухати, чути та розуміти одне одного.

Такі заняття відбудуться в Києві (14-15 листопада), Донецьку (21-22 листопада), Одесі (28-29 листопада), Хмельницькому (5-6 грудня) та Львові (12-13 грудня). Розробку та реалізацію тренінгової програми координує директор громадського об'єднання «Інститут масової інформації» Вікторія Сюмар.

До участі запрошені працівники ЗМІ, які мають досвід роботи щодо висвітлення діяльності правоохоронних органів та захисту прав журналістів у стосунках з правоохоронцями.

Заявки на участь у тренінгах від журналістів приймаються за адресою: Andrii.Zarudnyi@osce.org або Andrii.Dziubenko@osce.org

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до пункту 9 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про депозитарну систему України» щодо казначейських зобов'язань УкраїниВерховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Абзац перший пункту 9 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 6 липня 2012 року «Про депозитарну систему України» викласти в такій редакції:

«9. З дня опублікування цього Закону емітент емісійних цінних паперів (крім казначейських зобов'язань України) під час здійснення емісії цінних паперів може обрати лише бездокументарну форму існування таких цінних паперів, а договір про обслуговування емісії такий емітент може укласти лише з Національним депозитарієм України, а у випадках, визначених законом, — Національним банком України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м.Київ
16 жовтня 2012 року
№ 5431-VI

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 7 листопада 2012 р. № 1023
Київ

Про внесення зміни до пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 р. № 393Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести зміну до пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 р. № 393 «Про порядок обчислення вислуги років, призначення та виплати пенсій і грошової допомоги особам офіцерського складу, прапорщикам, мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та членам їхніх сімей» (ЗП України, 1992 р., № 7, ст. 182; 1994 р., № 1, ст. 23; 1995 р., № 8, ст. 191; Офіційний вісник України, 1997 р., число 36, с. 28; 1999 р., № 15, ст. 609; 2000 р., № 7, ст. 275; 2001 р., № 31, ст. 1393; 2003 р., № 47, ст. 2442; 2006 р., № 22, ст. 1609, № 31, ст. 2233, № 48, ст. 3200; 2009 р., № 85, ст. 2876; 2011 р., № 84, ст. 3078), доповнивши підпункт «в» абзацом такого змісту:

«час проходження служби військовослужбовцями внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ у підрозділах з конвоювання осіб, узятих під варту, осіб, засуджених до позбавлення волі, та охорони їх під час судового засідання за переліком посад і на умовах, що визначаються Міністерством внутрішніх справ».

2. Установити, що вислуга років, яка була обчислена до прийняття цієї постанови військовослужбовцями внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ, перегляду не підлягає.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 7 листопада 2012 р. № 1025
Київ

Про внесення зміни до пункту 5 Порядку проведення конкурсу з надання житлово-комунальних послугКабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до пункту 5 Порядку проведення конкурсу з надання житлово-комунальних послуг, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 липня 2005 р. № 631 (Офіційний вісник України, 2005 р., № 30, ст. 1812; 2011 р., № 89, ст. 3238), замінивши в абзаці першому слова «підприємств житлово-комунального господарства, а також (за їх згодою)» словами «а також (за їх згодою) представники об'єднань організацій роботодавців у сфері житлово-комунальних послуг, що приєдналися до Галузевої угоди у сфері житлово-комунального господарства».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 24 жовтня 2012 р. № 849-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству освіти і науки, молоді та спорту на 2012 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити у межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству освіти і науки, молоді та спорту на 2012 рік у загальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків у сумі 347,2 тис. гривень шляхом зменшення обсягу видатків споживання за програмою 2204120 «Підготовка і участь національних збірних команд в Паралімпійських і Дефлімпійських іграх» та збільшення обсягу видатків розвитку за програмою 2204110 «Розвиток спорту інвалідів та їх фізкультурно-спортивна реабілітація».

2. Забезпечити:

Міністерству освіти і науки, молоді та спорту — погодження перерозподілу видатків державного бюджету, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Англійською — без словника

Ірина НАГРЕБЕЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

МЕМОРАНДУМ. Хто не йде вперед — втрачає, говорили давні латиняни. Слова ці і сьогодні надто актуальні для управлінців, завдання яких постійно навчатися самим, щоби потім вчити і вести за собою інших. Зокрема і щодо досконалого володіння іноземними мовами, без яких не обійтися за умов глобалізації та суворих викликів сучасного світу.

Адже неможливо нині «зі словником» чи тлумачем належним чином вести переговори з інвесторами, розібратися у тих чи тих перевагах зарубіжного досвіду, на рівних спілкуватися з експертами, з користю для справи використовувати закордонні службові відрядження, брати активну участь у представ-

ницьких міжнародних конференціях. Одне слово, не варто мовчати, коли треба говорити. До цього вітчизняне чиновництво зобов'язує зокрема і стратегічний пріоритет України — євроінтеграція.

З огляду на державне значення такої потреби віднедавна серед напрямків підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування чільна роль відводиться саме мовній підготовці, поліпшенню володіння офіційними мовами ЄС, Ради Європи та НАТО. Це важливий чинник зростання професійності української державної служби, її входження до європейського адміністративного простору, однією з ознак якого є відсутність мовного бар'єру.

Проривом у вимушеному «мовчанні іноземною» для

вітчизняних «білих комірців» став проект «Англійська мова для державних службовців», який у співпраці з Британською радою в Україні реалізує наш провідний виш — Національна академія державного управління при Президентові України.

Як розповів нашому кореспонденту президент академії Юрій Ковбасюк (який, до речі, і сам вільно володіє іноземною), йдеться про розвиток навичок володіння англійською мовою у державних службовців через поглиблене розуміння відповідної лексики, покращення знання термінології тощо. Важливо також, що у викладанні застосовуються переважно інноваційні освітні технології.

Протягом першого етапу згаданого проекту на базі НАДУ вже проведено навчання 130 представників

центральної влади. У вересні розпочався другий етап, який триватиме до березня 2013-го. За цей час свій рівень володіння англійською підвищать понад 200 слухачів, аспірантів, співробітників академії. Підготовлена також спеціальна тематика тренінгів для викладачів, яка включає врегулювання конфліктів, управління змінами, мотивація, робота в команді, ефективні презентації, лідерство та менеджмент за умов крос-культурної комунікації.

Минулого місяця відбулося офіційне підписання Меморандуму про співпрацю в реалізації проекту «Англійська мова для державних службовців» між НАДУ та Британською радою в Україні. То, можливо, і справді не святі горщики ліплять?

«Сузір'я» відремонтує ліфти і системи опалення**ЖКГ. Об'єднання співвласників багатоквартирних будинків отримали перші державні кредити**Інна КОСЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Найкраще контролюють якість та обсяги надання житлово-комунальних послуг із усіх споживачів тільки об'єднання співвласників багатоквартирних житлових будинків. Для них також характерні відповідальність та безпосереднє впровадження енергоефективності. Про це розповів міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ Анатолій Близнюк. Ось тільки відомо, що для того, аби економити енергоресурси, а отже, й кошти з власного гаманця, спочатку потрібно чимало вкласти в заходи з енергозбереження. А далеко не всі мешканці будинків, де створені ОСББ, — люди заможні.

Але тут на допомогу тим, хто хоче заощаджувати і вміє рахувати, прийшла держава з програмою реформування ЖКГ. Так, у державному бюджеті цього року за поданням Мінрегіону передбачено 40 мільйонів гривень кредитів на проекти в галузі житлово-комунального господарства. При тому кредити ці пільгові: їх надають під 3% річних терміном до 10 років з можливістю дострокового погашення. Та ще й, як повідомила прес-служба Мінрегіону, відсотки потрібно повертати не відразу, а через 3 місяці з дня зарахування коштів. Повернення ж самого тіла позики розпочинається лише через рік. Щоправда, під час відбору проектів для кредитування перевагу надають тим розробкам, які спрямовані на зменшення обсягу спо-

Фото з сайту novput.com

Знайшлися гроші на заміну батарей

живання ресурсів, комплексне розв'язання проблем населеного пункту або групи житлових будинків, що перебувають у єдиній технологічній схемі. Тож бажаючі скористатися державною підтримкою мають довести, що кошти використають

норму житловому будівництву уклало перші договори пільгового кредитування у сфері ЖКГ. Один з отримувачів позики — ОСББ «Горняк-2» із міста Кіровське — завдяки отриманим коштам планує провести герметизацію швів власного панельного

— Механізм, який довів свою ефективність в усьому світі, вперше застосовано в Україні. І хоча навіть загальна сума, передбачена на кредитування юридичних осіб у сфері ЖКГ, цього року невелика, значення початку цього процесу дуже вагоме. Держава вперше починає стимулювати реальне енергозбереження й енергоефективність у галузі, і робить це у співпраці зі справді ефективним власником житлового фонду, — зауважив Анатолій Близнюк.

Та донецькі ОСББ виявилися хоч і першими, але не єдиними претендентами на державні кредити. Ще три пільгових позики мають отримати шість ОСББ уже в іншому куточку України — у Волинській області.

У державному бюджеті цього року за поданням Мінрегіону передбачено 40 мільйонів гривень кредитів на проекти в галузі житлово-комунального господарства.

справді раціонально й ефективно.

І ось минулого тижня перші такі позичальники-щасливчики з'явилися. Донецьке регіональне відділення Державного фонду сприяння молодіж-

будинку. А Асоціація власників житлових будинків «Сузір'я» із Макіївки — відновити диспетчеризацію 36 ліфтів, відремонтувати будинкові системи опалення та водопостачання.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Дармовий сир у мишоловці.
А дешевший газ?Василь ТУТЛУК,
«Урядовий кур'єр»

Третій рік поспіль ми змушені слухати одну і ту саму сагу під умовною назвою «Переговори України з Росією з газового питання». Вже скільки разів доводилося чути, що ось-ось буде досягнуто прийнятних для нашої країни домовленостей, однак це «ось-ось» кочувало від однієї зустрічі офіційних представників двох сторін до наступної, а світло в кінці тунелю так і залишалося маревом. І якщо бути справедливим, тривало це аж ніяк не з вини української сторони — просто пропозиції офіційної Москви були такими, що від них не можна було... не відмовитись.

Повторення
пройденого

Уже притчею во язицех стали неодноразові звернення до України розділити з Росією, Білоруссю і Казахстаном радість об'єднання в Митний союз. Причому робилося це досить системно — по чергово використовався то батіг, то пряник. Нового в такій тактиці нічого, звичайно, немає, проте не перестає дивувати те, що керівництву сусідньої держави та її політикам не набридає ходити по одному і тому ж самому колу, багаторазово повторювати одні і ті ж самі «мантри».

Припустимо, у Кремлі впевнені, що позиція українського кума двох головних осіб російської влади, який вважає, що світле майбутнє України лише в Євразійському просторі, є гласом народу. Проте опитування, проведене влітку Центром Разумкова, свідчить, що навіть попри складну ситуацію в Європі тих, хто бажає зближення з нею, все-таки більше, ніж прихильників Митного союзу. І це серед пересічних громадян, які навряд чи можуть у подробицях проаналізувати наслідки приєднання до ЗВТ з ЄС і неодноразово чути від окремих українських політиків про мільярди доларів, які манною небесною впадуть на Україну у випадку обрання нею євразійського майбутнього. Ну не вірять наші співвітчизники в це, оскільки вже давно ні для кого не секрет, що Митний союз із самого початку планувався і нині використовується як знаряддя реалізації геополітичних інтересів РФ на теренах СНД.

Цілком можливо, що в Кремлі не слухають «Голос Америки», а тому не чули віде-прем'єр-міністра України — міністра соціальної політики Сергія Тігіпка, який минулого місяця в інтерв'ю цій радіостанції зокрема зазначив: «Якщо робити вибір для України, то ми повинні орієнтуватися на Європейський Союз. Ми європейська країна, і ми повинні добре розуміти, що в Європі країні стандарти і демократії, і ринкової економіки. Та й ринок у п'ять разів більший, ніж у тих же, скажімо, країн СНД».

Не чують і міністра Міненерго-вугілля Юрія Бойка, який наголошує, що Україна не вступатиме до Митного союзу в обмін на дешевий газ. Однак невже для російського глави держави досі залишається секретом позиція його українського колеги, який неодноразово зазначав, що наша країна готова до співпраці з Митним союзом за формулою 3+1? Адже і під час

Можливо, такий заборонний знак непомірним апетитам «Газпрому» незабаром встановлять у Європі

останньої зустрічі з Володимиром Путіним український Президент лише зазначив, що співпраця України з Митним союзом принесе користь товаровиробникам обох країн. Про намір нашої держави поповнити лави Митного союзу знову ж таки нічого не було сказано. Тим паче, кілька днів тому директор Першого департаменту країн СНД МЗС Росії Михайло Євдокімов у ході брифінгу для журналістів у Москві знову заявив, що в разі вступу України до Митного союзу ціна на енергоносії для нашої країни буде знижена до рівня внутрішньоросійської. Підкресливши при цьому, що для будь-якого економічного оператора в Митному союзі умови й вимоги однакові: «Не можливо, щоб одне підприємство купувало газ за однією ціною, а інше — за іншою. Так не буває».

Повірімо на слово? Але чому ж тоді в Білорусі середньорічна ціна газу цього року становить 165,6 дол. за тисячу кубометрів, а в наступному зросте на 20 доларів, про що заявив наприкінці вересня міністр фінансів цієї країни Андрій Харковець? Тобто на вході він коштуватиме 185 доларів, а вже організації Міненерго Білорусі купуватимуть його по 216 доларів. У той же час у рамках swap-поставок південні регіони Казахстану цього року отримують газ за ціною 85 доларів за 1 тис. кубометрів. Отже, про які однакові ціни може йтися? Якщо ж врахувати, що Росія планує підвищувати ціну на газ для внутрішніх споживачів, то хто може гарантувати, що через кілька років його вартість не сягне середньоєвропейської і для країн-союзників? Тому запевнення щодо преференцій для нашої країни у разі приєднання до «троїстого» союзу, мабуть, не варто сприймати всерйоз, оскільки сусіди вже не раз засвідчували, що обіцяють одне, а роблять те, що вигідно їм. Урешті-решт на Кремлі світ клином не зійшовся, нам є з кого брати приклад.

Європейський
контрприйм

Просто погляньмо у бік Європи, країни якої, здавалось, теж ніколи не зможуть злізти з газпромівської «голки» та мовчки виконуватимуть будь-які примхи російського газового монополіста. Зовсім недавно у «Газпромі» навіть заявляли, що у разі судового рішення на користь польської компанії PGNiG, яка подала позов до Стокгольмського арбітражного суду, вимагаючи від «Газпрому»

зниження ціни на газ, Москва просто його перекрес. Мовляв, нехай після цього польська сторона переконає російську підписати більш вигідну угоду. І це попри те, що позови до «Газпрому» раніше подавали французька GDF Suez, німецька Wingas, словацька SPP, турецька Botas, італійські Edison і Sinergie Italiane та австрійська Ecogas. У підсумку вони та низка інших компаній домоглися знижок. «Газпром» уклав з ними мирову угоду після того, як арбітраж встиг винести ряд проміжних рішень не на користь російської монополії. Більше того, наприкінці жовтня чеський підрозділ німець-

Газ, який Україна почала отримувати в реверсному режимі з Європи, істотно дешевший, ніж російський.

кого енергоконцерну RWE — RWE Transgas оголосив, що домігся в суді скасування штрафів за прописаний в довгострокових газпромівських контрактах принцип «бери або плати».

Чому ж у випадку з польською стороною російський газовий монополіст проявив таку непоступливість? На думку експертів тому, що зниження ціни для PGNiG створить прецедент, яким може скористатися Україна. Однак подальший розвиток подій засвідчив, що, як це було вже не раз, російська сторона використала улюблений трюк картярів — блеф. І підтвердженням цьому є нещодавнє повідомлення прес-служби російського газового монополіста про те, що керівники «Газпрому» та найбільшої польської нафтогазової компанії PGNiG узгодили цінові умови постачання газу до Польщі. За словами заступника голови правління російської компанії Олександра Медведева, сторони «знайшли взаємоприйнятний механізм коригування ціни російського газу, який гнучко відображає певні зміни на газовому ринку Польщі та Європи». За цим завуальованим висловом криється дуже прозаїчна річ — польська сторона все-таки домоглася зникнок на вуглеводні. Звичайно, не завдяки добрій волі газового монополіста, а передусім тому, що в «Газпромі» зрозуміли: рішення Стокгольмського арбітражного суду, ініційоване польською держкомпанією в лютому цього року, буде не на його користь.

Нагадаємо, що PGNiG звернулася до суду після того, як дізна-

лася, що німецька компанія платити за російський газ набагато менше, ніж вони. Тобто ситуація дуже схожа на ту, яку має Україна у газових питаннях з російською стороною. Тому нам є над чим замислитися. Особливо враховуючи те, що «Газпром» по суті втрачає колишню всесильність у Європі. Мало того, що країни ЄС активно зайнялися у себе вирішенням питання диверсифікації енергоносіїв, так ще й Єврокомісія почала наступати на хвіст російському монополістові. Зокрема, у вересні минулого року антимонопольний орган ЄС провів раптові перевірки і вилучення документів у компаніях 10 країн, пов'язаних із «Газпромом». І, напевно, ці заходи були результативними, якщо врахувати, що на початку вересня цього року Єврокомісія почала повномасштабне розслідування стосовно дій російського монополіста за трьома можливими випадками порушення конкуренції.

Як відомо, «Газпром» підозрюють у перешкоджанні вільному постачанню газу шляхом розділення ринків, спробах заблокувати диверсифікації поставок палива, а також у завищенні цін шляхом їх прив'язки до вартості нафти. І хоча, за словами представника ЄК Антуана Коломбані, розслідування не спрямоване проти Росії, стосується лише дій конкретної компанії на ринку ЄС, так чи інакше його результати,

Для «Газпрому»
краще журавель
у небі?

Отже, на сьогодні цілком очевидно, що російський газовий монополіст поступово втрачає колишню велич. І цьому, до речі, сприяє й Україна своєю відмовою закуповувати газ у тій кількості, яка була передбачена кабальним газовим контрактом 2009 року. Нарешті і в «Газпромі» спохопилися, бо зрозуміли, що позиція «говоріть, говоріть, ви нам не заважаєте» виявилася хибною. Оскільки українська влада перейшла від розмов до конкретних справ, відчутно знизивши обсяги закупівлі газу, російська сторона вирішила знову вдаватися до погроз. У «Газпромі» заговорили про можливість оскарження таких дій у судовому порядку. Але варто нагадати, що в ідентичній ситуації чеський підрозділ німецького енергоконцерну RWE — RWE Transgas домігся в суді скасування штрафів за прописаний в довгострокових газпромівських контрактах принцип «бери або плати». Тому експерти вважають, що від судового позову «Газпром» нічого не вирає. Окрім того, на їхню думку, підписане в Харкові 2010 року доповнення до контракту між «Газпромом» і «Нафтогазом» виключає можливість призначати штрафи за зниження обсягів закупівлі газу. І це ще більше послаблює шанси «Газпрому» в суді у разі, якщо він подасть позов за невиконання контракту.

Сьогодні вже і в Росії почали визнавати, що «Газпром» починає втрачати український ринок. Адже з першого листопада «Нафтогаз» розпочав імпорту газу, що купується у трейдера німецької компанії RWE і поставляється в країну через Польщу. Спершу йшлося про невеликі обсяги, але, як стало днями відомо, завдяки реконструкції пропускна спроможність реверсу зросте і до травня 2013-го в Україну планується імпортувати 5 млрд кубометрів газу.

За словами міністра енергетики та вугільної промисловості Юрія Бойка, газ, який Україна почала отримувати в реверсному режимі з Європи, істотно дешевший, ніж російський. Тому з наступного року планується збільшити обсяги його закупівель. Якщо до цього доплюсувати збільшення власного видобутку газу, перехід електростанцій з природного газу на вугілля, запровадження енергозберігаючих технологій на металургійному та хімічному виробництві, домовленість України з Китаєм про фінансування Пекіном будівництва низки високотехнологічних заводів, які будуть виробляти газ із вугілля, багатобічючі проекти з видобутку сланцевого газу та розробка шельфу Чорного моря, то стає очевидним — наша держава робить реальні кроки у напрямку своєї енергонезалежності. У підсумку російська сторона, можливо, нарешті усвідомить, що превалювання політики над економікою є згубним передусім для неї самої. А прагнення впливати журавля в небі, тобто отримати якомога більший зиск від продажу вуглеводнів Україні, обернеться лише матеріальними втратами як для «Газпрому», так і для самого Кремля. Адже, як сказав мудрий єврей, — для чого мені сім курочок одночасно, краще по одній, але щоденно.

ЕКСКЛЮЗИВ

«Треба підтримувати й захищати свого виробника, як це роблять інші країни світу»

Голова правління ДАК «Антонов», президент — генконструктор ДП «Антонов» Дмитро КІВА

Для чого Україна йде на кооперацію з росіянами в авіапромі? До чого це приведе і які перспективи має «Антонов» на східному та інших ринках? Про нові вектори, проекти і плани — наша розмова з головою правління ДАК «Антонов», президентом — генконструктором ДП «Антонов» Дмитром КІВОЮ.

Коли кооперація з Росією вигідна

УК Дмитре Семеновичу, навіщо Україна йде на кооперацію зі східними сусідами за програмами Ан-148, Ан-140, Ан-70, Ан-124 тощо?

— По-перше, тому, що Росія — надзвичайно великий ринок. По-друге, кооперація — це загальносвітова тенденція. Сьогодні ніхто не купує літак, якщо сам не бере участь у його виробництві. Саме тому «Боїнг» і «Ейрбас» виробляють частину літаків, а то й повністю у Китаї. Це вигідно, бо азіатський ринок великий. Або Польща робить двері для боїнгів стільки, скільки країна закуповує для себе літаків.

Повертаючись до нашої співпраці з Росією, наведу такий приклад. При будівництві одного Ан-148, для якого, за умовами кооперації, в Україні виготовляють крила, оперення, понад 100 інших агрегатів, включаючи двигун, в нашу країну повертаються приблизно 10—15 мільйонів доларів. Це добре чи погано? Це вигідно. Саме тому наші президенти під час цього річних переговорів у Криму прийняли рішення щодо створення спільних інтеграційних підприємств за напрямками — Ан-148, Ан-140, Ан-70, Ан-124, тощо. Зазначу також, що, крім Росії, ми працюємо в кооперації з 15 країнами світу.

УК Днями у ЗМІ з'явилася інформація, що РФ вживатиме протекційні заходи із закупівлі місцевими авіакомпаніями Суперджет-100. На вашу думку, як це вплине на проект Ан-148? Можливо, Україні теж варто перейняти досвід із підтримки національних виробників?

— Хоч Ан-148 — наша розробка, а Суперджет — російська, Ан-148 виробляють на території РФ, тому це його теж стосується. До того ж, якщо об'єктивно, то російських матеріалів і обладнання в Ан-148 більше, ніж у Суперджеті, 90% якого складає імпорт.

Зрозуміло, що нашої державі треба підтримувати і захищати свого виробника, як це роблять усі країни світу. Приміром, Індія встановлює офсетні схеми, домовляється про те, щоб 30% комплектуючих літака, що закуповується, виробляти у себе (цю цифру планують збільшити до 50%). Натомість Україна надає перевагу іноземним виробникам, які безоплатно впроваджують свої літаки за схемою тимчасового ввезення. Тоді як «Антонов» сплачує державі за кожен літак, наприклад, за

Ан-148 — три мільйони доларів податків (20% ПДВ + 8% ввізне мито на комплектуючі вироби). Тобто на своєму ж ринку ми працюємо в гірших умовах порівняно з іноземними конкурентами.

Якщо у держави бракує фінансового ресурсу для підтримки вітчизняного авіапрому, то треба створити, як мінімум, рівні умови для роботи. Або нас звільнити від сплати згаданих податків, або оподатковувати тимчасове ввезення літаків з-за кордону. Щодо останнього, то В'ячеслав Богуслаєв, президент «Мотор Січі», подав відповідний законопроект, який уже пройшов перше читання. Сподіваємося, що депутати нового скликання підтримають його у другому читанні.

УК Недавно в Росії була прийнята стратегія розвитку авіапрому і там прозвучала думка про відмову від дублюючих проектів. А це, по суті, Ан-148 і Суперджет, або Ан-70 і Іл-476.

— Звичайно, існує певне протистояння з російської сторони, але там є й ті, хто розуміється на авіа-

«Мрія» на продаж

УК Чимало хто каже, що в авіапромі потрібно треба відходити від держвласності. Ви з цим погоджуєтесь? І що це може бути: корпоратизація чи приватизація?

— Авіапром потребує корпоратизації на зразок тієї, що діє у Китаї. Там держпідприємства працюють із залученням приватного капіталу. Але тут важливо зберегти наукоємну галузь, профіль підприємств та інтелектуальний капітал. Адже це найважливіше, що маємо. Не виключено, що може прийти покупець, який захоче, приміром, знести заводи і на їх місці побудувати житлові будівлі чи черговий гіпермаркет. Тому має бути прийнятий спецзакон із захисту галузі й розвитку високотехнологій.

На жаль, державі бракує ресурсу для модернізації і підтримки галузі, які так їй потрібні. За державної форми власності без можливості швидко взяти кредити чи залучити інвестиції ми не надто поворотки і мобільні. Адже щоб їх отримати, треба пройти чимало узгоджень у міністерствах і відомствах. Добре, що вже не маємо справи зі складними і затяжними тендерними закупівлями, які гальмували виробничий процес.

УК Дмитре Семеновичу, а за яких умов виготовлення авіатехніки може бути прибутковим?

За два-три роки у небо злетить друга «Мрія»

техніці і виступає за прагматичний підхід. Насправді вони різні. На відміну від Ан-148, Суперджет ніколи не сяде на ґрунтовому аеродромі, зокрема у Сибіру. До того ж, ресурс Суперджету значно менший, ніж у нас. Недаремно авіакомпанія «Ангара» купила Ан-148, хоча їм наполегливо пропонували Суперджети.

Та сама історія з Ан-70 і Іл-476. Ан-70 може перевезти 98% номенклатури вантажів — зброї і військової техніки, тоді як Іл-476 — лише 70%. Другий важливий показник — можливість посадки Ан-70 на короткі ґрунтові майданчики завдовжки 600—800 метрів. Крім того, важливий і показник витрати палива на годину. В Ан-70 він складає 4400 кг, а в Іл-476 — майже вдвічі більше. В Іл-476 дещо більша швидкість, але у Ан-70 вона наближена до реактивної (750—800 км/год).

— За одночасного будівництва, як мінімум, 20 літаків. Аби досягти такого показника, потрібно вкласти приблизно 300 млн дол. За нинішніх умов ми не можемо взяти такий кредит. Максимум на п'ять літаків. Це дуже затратна справа, і в ній важко вийти на прибутки відразу. Лише на матеріали і комплектуючі для створення одного літака потрібно до 12 млн доларів.

УК Подейкують, що «Антонов» більше заробляє на вантажоперевезенні, ніж на авіабудуванні. Це правда?

— Раніше ми справді більше заробляли на офіційному перевезенні власним авіапарком, до складу якого входять сім «Русланів» та одна «Мрія», різноманітних вантажів. Сім років тому співвідношення прибутків від авіакомпанії та авіазаводів було 70%:30%. Та

ДОСЬЄ «УК»

Дмитро КІВА. Народився 8 жовтня 1942 року в Казані (Росія). Після закінчення Харківського авіаційного інституту 1964 року влаштувався на ДП «Антонов» (попередня назва підприємства — ДП АНТК ім. О. К. Антонова) інженером-конструктором. З 1969 по січень 2006 рр. пройшов шлях від провідного до генерального конструктора підприємства, брав участь у створенні Ан-3, Ан-28, Ан-38, Ан-32, Ан-74, Ан-124, Ан-225 та їх модифікацій, Ан-70, Ан-140, Ан-148 і Ан-158. Був керівником програм випробувань і сертифікації цих літаків. Крім того, Д. Ківа — автор понад 170 наукових праць, 16 авторських свідоцтв і патентів у сфері літакобудування. Герой України, заслужений діяч науки і техніки, дійсний член (академік) НАНУ, академік Академії інженерних наук України.

З лютого 2010-го по теперішній час — президент — генеральний конструктор ДП «Антонов». З жовтня 2008 року по теперішній час — голова правління Державного авіабудівного концерну «Антонов».

за ці роки ситуація кардинально змінилася. Контракти з Індією, Китаєм, Росією дали «Антонову» 60% прибутку від авіабудування.

УК Фахівці давно кажуть, що на часі створення другої «Мрії»...

— Власними коштами будівництва «Мрії» не потягнемо. Але нині йдуть перемовини із замовниками. Є бажання її придбати. Тому не виключено, що за два — три роки у небо злетить друга «Мрія».

УК А над реалізацією яких проектів нині працює «Антонов»?

— Нині проводять випробування модернізованого Ан-70. Серійно виробляють сім літаків «Ан», хоч це і не просто. Адже лише нещодавно «Антонову» вдалося повністю погасити 2 млрд грн боргів «Авіанта», який приєднався до нашого підприємства задля порятунку від банкрутства. На стадії

робіт кадрів достатньо, а от для розвитку — будуть потрібні нові. І я думаю, ми їх швидко знайдемо. Адже у нас досить велика зарплата на підприємстві: у середньому 5 тисяч гривень на 13-тисячний колектив. Ще приваблює до нас молодь те, що ми даємо перспективним співробітникам з сім'ями службові однокімнатні квартири з меблями, холодильником, телевизором, за які вони платять лише 500 грн у місяць. Ми вже заселили 112-квартирний будинок. На черзі — заселення другого.

УК На будівництво житла виділяють кошти з держбюджету чи справляється самотужки?

— Житло будують за свої власні гроші без держпідтримки. Так уже побудовано понад 200 квартир і плануємо ще стільки ж. Але для цього треба, щоб місто виділило нам земельну ділянку. На днях зустрічатимусь з цього приводу з керівництвом міста.

УК Це службові квартири? На них є черга?

— Так, службові. Черга є, хоча спочатку не було. Молоді дуже сподобалася ця ідея.

УК Дмитре Семеновичу, ви фактично третій генконструктор за 66-річну історію підприємства. До того ж ви працювали тут ще за першого генконструктора — О. Антонова і другого — П. Балабуєва. Розкажіть, що змінилося за цей час і чи можна вважати, що авіабудування — ваше покликання?

— Справді, я працював як із першим, так і з другим генеральним авіаконструктором «Антонова» і продовжив справу їхнього життя. Нещодавно відсвяткував своє 70-річчя. Незадовго до цього до мене звернулися Валентин Бадрак і Сергій Згурець з українського Центру дослідження армії, конверсії та роззброєння з пропозицією написати спільну книжку про те, як і чим жило вітчизняне авіабудування всі ці роки. Безумовно, я підтримав цю ідею. Адже історія фірми відбувалася в мене на очах. До речі, книжка так і називається «Покликання». Це те, чим я займався протягом життя. Можу сказати, що моє життя цікаве, бо займався і займаюся справою, яку безмежно люблю. У книжці максимально відверто розповів про те, що залишалося поза об'єктивними камерами і увагою мас-медіа. Заінтригував? (Дмитро Семенович сміється, робить пам'ятний надпис і дарує своє «Покликання», яке я із захопленням уже почала читати).

Галина ІЩЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ПОДАТКИ

Електроніку і прикраси виведуть із тіні

НОРМОТВОРЧИСТЬ. Кабмін хоче посилити контроль за продажем високоліквідних імпортованих товарів на внутрішньому ринку

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Кабмін розробив і 7 листопада подав у парламент законопроект № 11404 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо посилення контролю за обігом товарів іноземного виробництва».

Як зазначається в пояснювальній записці до документа, з його прийняттям врегулюють проблемні питання, пов'язані з торгівлею на митній території нашої держави імпортованими товарами, зокрема електронікою і ювелірними виробами. Під пильне око контролюючих органів потраплять суб'єкти підприємницької діяльності — платники єдиного податку, які й продають ці товари.

Автори законопроекту обґрунтовують необхідність його схвалення тим, що ювелірні вироби, побутову техніку, комп'ютери, мобільні телефони,

годинники з корпусами, виробленими з дорогоцінних металів тощо, реалізують споживачу за готівку переважно фізособи, які сплачують єдиний податок. І ці продавці не застосовують реєстратори розрахункових операцій. Причому продаються здебільшого нелегально імпортовані товари. А наявність у продавця останніх робить економічно недоцільним легальний імпорту, розвиток дистрибуторської мережі, розробку довгострокових планів роботи та соціально-відповідальної моделі бізнесу.

У пояснювальній записці також йдеться про те, що в Україну високоліквідний імпорту потрапляє завдяки лібералізації митних процедур. Підвищення порога безлімітного ввезення товарів для громадян з 200 до 500 і 1000 євро дає змогу ввозити з комерційною метою іноземні вироби, які реалізовуватимуть в Україні без оподаткування. А в умовах

щорічного зростання товарообігу й вимог законодавства щодо спрощення митного оформлення комерційних вантажів контроль на кордоні здійснюється лише вибірково. Це створює ризик потрапляння у торгівлю незадекларованих виробів. Таким чином, боротьба з контрабандою повинна включати насамперед дієвий контроль за продажем імпорту на внутрішньому ринку.

Тож підприємців фізосіб — платників єдиного податку 1—3 груп при продажу імпортованої електроніки та ювелірних виробів зобов'язують застосовувати реєстратори розрахункових операцій. А ті, хто не платять податку на додану вартість, вестимуть облік витрат на придбання вищевказаних імпортованих товарів. Крім того, обов'язковою для обліку буде завірена декларантом копія митної декларації, згідно з якою товар ввезено в Україну.

КОМЕНТАРІ

Сергій ТЕРБОХІН,
заступник голови комітету ВРУ з питань фінансів,
банківської діяльності, податкової та митної політики:

— Суб'єкти малого бізнесу фактично не зможуть займатися торгівлею електронікою та ювелірними виробами. Проблеми у них насамперед виникнуть з отриманням дозволів і сертифікатів. Отже, великим компаніям, які займаються аналогічною діяльністю, просто не буде конкуренції. А це — прямий шлях до монополізації ринку, де не буде місця конкуренції, а отже й малому та середньому бізнесу.

Олена МАКЕСВА,
керуючий партнер аудиторської фірми
«Аксьонова і партнери»:

— Законопроект №11404 покликаний боротися з так званим «сірим» імпортом. Тому законодавець і пропонує контролювати продаж фізособами — платниками єдиного податку 1—3 групи товарів іноземного виробництва, що підпадають під визначення груп 71, 84, 85 та 91 УКТ ЗЕД, шляхом введення обов'язкового застосування підприємцями реєстраторів розрахункових операцій. Такі бізнесмени вестимуть облік витрат на придбання імпортованих ювелірних виробів, побутової техніки, коштовних годинників, а завірена декларантом копія митного документа, за яким товар було ввезено в Україну, стане обов'язковою для обліку.

Ці новації дадуть змогу контролюючим органам встановлювати, який завезений в країну виріб був проданий підприємцем, в якій кількості, та зіставляти дані продажу товарів із даними імпорту за відповідний період. Інакше кажучи, підприємець доводитиме, що вся реалізована ним продукція офіційно потрапила на територію України, а всі податки і збори сплачені відповідно до норм чинного вітчизняного законодавства.

Сьогодні платники єдиного податку 1—3 групи не зобов'язані вести бухгалтерський облік. Як наслідок, «сірий» імпорту фактично легалізується у країні. Тому законопроект, у разі прийняття, стане дієвим механізмом боротьби з контрабандою. Звичайно, за умови ефективної боротьби з корупцією в контролюючих органах.

Переконана, що такі новації не спричинять посилення податкового тиску на підприємців, бо вони самі часто нехтують законами. Єдине, на що вплине цей законопроект, — на кінцеву ціну реалізації вищевказаних іноземних товарів, якщо бізнесмени не поступляться бажаним рівнем рентабельності. Адже офіційний імпорту товарів передбачає сплату обов'язкових податків та зборів. Тому максимальний прибуток матиме тенденцію до зниження задля збільшення попиту на такі товари серед кінцевих покупців.

У тому числі законопроект спрямований на популяризацію легального бізнесу, сприятиме чесній конкуренції та розвитку культури ведення бізнесу в Україні.

Легальний товар — чесна конкуренція

Держбюджет-2013 необхідно посилити доходами

ПРОЕКТИ. Зведені воєдино податкові ініціативи уряду і парламенту можуть дати додатково понад три мільярди гривень надходжень

Наталя ПИСАНА
для «Урядового кур'єра»

Податковий і бюджетний комітети парламенту звели воєдино — в законопроект «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо зміни ставок деяких податків і зборів)» (№ 10687) — кілька важливих ініціатив у податковій сфері. Зокрема передбачено підвищення ставок екологічного збору, деяких акцизів, податків на використання водних ресурсів, деревини. По-друге, зниження ставок єдиного податку для малого бізнесу. По-третє, запровадження процедури електронних податко-

вих перевірок і удосконалення захисту прав платників податків під час перевірок.

Гроші на соціалку

Перший заступник голови бюджетного комітету парламенту, народний депутат Владислав Лук'янов схвалює спільну податкову ініціативу уряду й парламенту: «Об'єднання цих законопроектів дає можливість зберегти найкращі напрацювання і депутатів, і експертів-урядовців. Це позитив, бо саме такі спільні ініціативи забезпечують збалансованість нових законів. Це рух у спільному напрямку».

За прогнозами депутата, дія нового законопроекту дасть понад 3 млрд гривень додаткових надходжень. Це немало. Для порівняння, річний бюджет всієї Київської або Житомирської областей навіть дещо менший за цю суму.

«Ці кошти підуть на виконання зобов'язань перед соціально незахищеними верствами населення: пенсіонерами, дітьми війни, чорнобильцями. Обов'язково частину відрахувань направимо на охорону здоров'я (боротьбу з серцево-судинними захворюваннями, з туберкульозом), частину — на державні програми з енергозбереження, розвитку новітніх технологій

тощо», — зауважив В. Лук'янов.

Секретар парламентського комітету з питань бюджету Алла Александровська теж позитивно оцінює законопроект № 10687, хоч і вважає його дещо неповним: «Звичайно, запропоновані зміни треба підтримати, але деякі моменти вдосконалити. Наприклад, ми неодноразово говорили, що значна частина екологічного збору має лишатися в місцевих бюджетах, щоб місцева влада на ці кошти могла очищувати місцеві сміттєзвалища, впроваджувати екотехнології. Таким чином ми не лише поповнювали б бюджет, а й стимулювали позитивні зміни у житті регіонів».

Вчасна пропозиція

«Саме зараз, у передостанній пленарний тиждень Верховної Ради VI скликання, пропозиція звести основні податкові ініціативи в один законопроект дуже вчасна. Адже є нагальна потреба розпочати прийняття держбюджету-2013 і розблокувати процес прийняття місцевих бюджетів (його заблоковано, бо досі невідомі обсяги міжбюджетних трансфертів)», — пояснює економіст, доктор з питань держуправління, радник директора Національного інституту стратегічних досліджень при Президенті України Валерій Воронін. Утім, аби зробити

це, треба чітко визначитися з податковою базою нового бюджету. «Зважаючи, що зовнішньоекономічна криза, ймовірно, продовжуватиме ширитися світом і в 2013-му, Україні слід посилити дохідну частину держбюджету — у тому числі за рахунок заходів, передбачених цим законопроектом» — упевнений економіст.

Щоб убезпечити населення України від інфляції, від зростання безробіття і не виплати зарплат і пенсій (як це було в 2008—2009 рр.), у наступний рік країна має вийти із збалансованим, сильним держбюджетом. Для цього вже розроблено цілком конкретні заходи податкового наповнення бюджету. Тепер справа за парламентаріями.

ФЕСТИВАЛЬ

Цирк запалює нові зірки

ЗМАГАННЯ. VI Міжнародний фестиваль дитячих та молодіжних циркових колективів у Луганську присвятили Володимирові Шевченку

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Цей фестиваль став ювілейним для місцевого народного цирку «Джерело», а також був присвячений пам'яті видатного українського дресирувальника Володимира Шевченка. Його дружина Людмила, головний режисер Національного цирку країни, очолила журі, до складу якого ввійшли також очільники профільних навчальних закладів з Москви, м. Лугану (Швейцарія) та м. Норкопінг (Швеція), цирку «Корона» (Польща), «Staatlichen Artisten Schule Berlin» (Німеччина), представники артистичного агентства м. Сан-Франциско (США), «New World Partners» (Голландія) тощо. Ось така компетентна рада фахівців присудила гран-прі цьогорічного фестивалю акробатам на повітряних ремнях Поліні Русинової та Олексію Ішмаєву (м. Скатерінбург). Їхній творчий колектив визнано найкращим серед п'ятдесяти, які прибули в Луганськ із Росії, Білорусі, Латвії, Лит-

Така вправність досягається ціною безперервних тренувань

ви, Естонії, Вірменії, Голландії, Німеччини, Польщі, Франції, Чехії, Швейцарії, США.

Але глядачі та циркові комерсанти більше придивляються до нових об-

лич, чия зірка ще тільки розгортається. Наприклад, до таких хлопців, як початківець-ілюзіоніст луганчанин Михайло Мітін. У шестирічному віці він уперше побачив по телевізору виступ великого Девіда Коперфілда, а потім, під час прогулянки з бабусею, у вітрині магазину

книжку «Енциклопедія фокусів». Бабуся не тільки купила заповітну книжку, а й стала першою глядачкою й шанувальницею таланту онука. Батьки не сприймали всерйоз його захоплення й заняття в народному цирку, доки він не став студентом Луганської академії культури й

мистецтв, де вивчає магію ілюзіоніста. І сьогодні луганський Гаррі Поттер вже став володарем «срібла» Першого міжнародного фестивалю ілюзіоністів, отримав приз глядацьких симпатій. Крім того, нещодавно провідні американські фахівці визнали талант Мітіна і прийняли його до лав Міжнародної асоціації ілюзіоністів.

Цирк завжди був місцем, де відбуваються дива, здійснюються мрії юних глядачів. І не тільки їхні. Наприклад, шість років тому реалізувалася мрія заслуженого діяча естрадного мистецтва України, директора Луганського цирку Дмитра Кас'яна: в обласному центрі пройшов Міжнародний фестиваль дитячих та молодіжних циркових колективів, шкіл та виконавців «Циркове майбутнє». Сьогодні це єдиний такий в Україні проект, який підтримує профільне міністерство, своєрідний огляд досягнень, дієвий засіб взаємобогачення культур. За роки проведення фестивалю його учасниками стали понад 800 самодіяльних та професійних виконавців.

Фоторепортаж Юрія СТІПЦЬОВА

Коли працюють гімнасти — зал завмирає

У пісні козацькій родину знайшли

СВЯТО. Вдесьте до Тернополя збиралися козаки з багатьох куточків України на фестиваль «Байда»

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Уперше фестиваль козацької пісні «Байда» провели 2001 року в Тернополі. Нагадаю, що Байдою козаки називали Дмитра Вишневецького — засновника Запорозької Січі, уродженця містечка Вишнівець, що нині у Збаразькому районі на Тернопіллі. Загалом Тернопільщина виколихала і Северина Наливайка, й Нестора Морозенка. До речі, хоробрий воїн, освічений дипломат та організатор повстанських загонів на Поділлі 1648 року полковник Морозенко і смерть прийняв на своїй рідній землі — під містом Збараж. Безстрашного Максима Кривоноса пам'ятають мури замків у Кременці та Збаражі, а легендарного гетьмана Михайла Дорошенка — Підгаєччина. Навіть ці кілька історичних фактів засвідчують, що фестиваль «Байда» має відбуватися не деінде, а саме на Тернопіллі. Цікаво, що ареною його проведення ставав не лише обласний центр, а й Вишнівець, Збараж, Зборів.

Фестиваль «Байда» має статус всеукраїнського. Останніми роками влада трохи охолола до його проведення. Мабуть, через це три роки тому його взагалі не

організовували. Тож нинішнього року він був ювілейним, десятичним, але не пишним, не масовим. І все, за словами верховного отамана Українського козацтва Ігора Вардинця, через «скупе» ставлення владних органів.

Загалом цієї осені у фестивалі взяли участь 250 виконавців і стільки само козаків, які зібралися на велику козацьку раду. Вони представляли не лише Тернопільщину, а й Київ, Львівщину, Крим, Донеччину, Буковину, Житомирщину, Прикарпаття, Херсонщину, Вінниччину та інші регіони.

Як годиться, фестиваль розпочали зі Служби Божої. Відправили її в найстаровинніший у місті Надставній церкві, що пам'ятає гетьмана Богдана Хмельницького. Здійснили й чин записання та прийняття до козацького братства нових членів. І, звичайно ж, отримували від верховного отамана три удари нагайкою по плечах, аби не загордилися та «Україну любили більше за себе, батьків і матерів не забували, товариство шанували». Посвячували не лише в козаки, а й у козацькі, адже нині в Україні зареєстрована й жіноча козацька організація «Берегиня». Її осередки діють у багатьох областях.

«Я козачка твоя...»

Від Надставної церкви козаки та козацькі рушили урочистою ходою центральними вулицями Тернополя до драмтеатру. Тут на них чекала сцена, із запальними козацькими танцями, де, кажучи словами ведучих, «у пісні козацькій родину знайшли».

«Добре братство — краще багатство», — мовили колись козаки. Цю істину не завадило б нині не лише згадати, а й подбати, аби вона стала українською дійсністю. У пресі читав, що в нашій державі зареєстровано 200 тисяч козаків. Отже, це велика сила, значний потенціал, який можна

спрямувати на добро для суспільства, для держави. Але теперішнє козацтво, як на мене, радше нагадує культурний чи етнографічний прошарок, який готовий одягнутися в давню козацьку ношу чи однострій, поспівати, потанцювати, куліш зварити. А ще, на жаль, чвари поміж себе посяяти. До речі, сім років тому, зібравшись на Хортиці, козацька старшина вирішила, що має бути лише один гетьман. Але, схоже, не всі до цього дослухалися. Верховний отаман Українського козацтва Ігор Вардинець зазначає, що тепер маємо ледь не півсотні громадських козацьких організацій, на чолі вісьмох стоять гетьмани. Ці козацькі структури різняться не лише за найменуванням посади свого керівника, вони неоднорідні й за суттю, призначенням. Чи повинно так бути? Либонь, ні, якщо дбати про державотворчі процеси.

Куди ж мали б докласти рук українські козаки? На фестивалі «Байда» розмовляв, зокрема, з вінничанином Володимиром Бевзюком і почув, що доброю справою займуться його побратими вже до Нового року — виходитимуть на міські вулиці на охорону громадського порядку.

Ігор Вардинець теж каже, що козацтво може добре прислужитися державі, треба лише його зорганізувати, безперечно, на законних засадах. Відповідний закон від парламентаріїв чекають уже роками. Участь у ліквідації надзвичайних ситуацій, наслідків стихійного лиха, у природоохоронних заходах, у забезпеченні екологічної та пожежної безпеки, в охороні громадського порядку та Державного кордону, у військово-патріотичному вихованні молоді, розвої культури, збереженні народних традицій, у духовному житті — ось лише невеликий перелік козацької роботи. Тож свою співпрацю українські козаки вбачують передовсім із військовим відомством, органами внутрішніх справ, МНС, Міністерством освіти і науки, молоді та спорту, а також Міністерством охорони земельних питань. Адже завжди вони були й власниками земельних наділів. Тому поняття «козацький хутір» чи «козацьке землеволодіння» повинні стати звичними і для дня нинішнього.

Держава мусить повернутися обличчям до козацтва, спрямувати цей великий громадський потік у русло закону, творення, праці та добрих справ.

ОРІЄНТИР

ДОКУМЕНТИ

КОМЕНТАРІ

КОНСУЛЬТАЦІЇ

РЕКЛАМА

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності з проведення робіт із землеустрою та землеоціночних робіт

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) в абзаці другому частини сьомої статті 118 слова «особами, які мають відповідні дозволи (ліцензії) на виконання цих видів робіт» замінити словами «суб'єктами господарювання, що є виконавцями робіт із землеустрою згідно із законом»;

2) у частині першій статті 185 слова «державними та іншими землевпорядними організаціями» замінити словами «суб'єктами господарювання, що є виконавцями робіт із землеустрою згідно із законом».

2. У Законі України «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 5-6, ст. 46; 2003 р., № 27, ст. 209, № 30, ст. 247; 2006 р., № 22, ст. 184, ст. 199; 2010 р., № 18, ст. 136; 2011 р., № 11, ст. 69):

1) в абзаці шостому статті 5 слова «відповідно до цього Закону та інших нормативно-правових актів» замінити словами «які володіють необхідним технічним та технологічним забезпеченням, мають у своєму складі сертифікованого інженера-геодезиста або сертифікованого інженера-землевпорядника»;

2) доповнити статтями 5¹ та 5² такого змісту:

«Стаття 5¹. Професійна підготовка та кадрове забезпечення у сфері топографо-геодезичної та картографічної діяльності

Професійною топографо-геодезичною діяльністю можуть займатися громадяни, які мають спеціальну вищу освіту, отримали кваліфікацію інженера-геодезиста або інженера-землевпорядника, склали кваліфікаційний іспит та одержали сертифікат відповідно до вимог цієї статті.

Сертифікованим інженером-геодезистом не може бути особа, обмежена у дієздатності або визнана недієздатною за рішенням суду.

Складання кваліфікаційного іспиту Кваліфікаційної комісії та підвищення кваліфікації сертифікованими інженерами-геодезистами здійснюються на базі факультетів геодезичного або землевпорядного профілю у вищих навчальних закладах відповідного рівня акредитації, які уклали договір зі спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. Кваліфікаційний іспит є процедурою, під час проведення якої підтверджується професійна компетентність особи, рівень кваліфікації і знань як виконавця топографо-геодезичних і картографічних робіт.

Вимоги до програм підвищення кваліфікації сертифікованих інженерів-геодезистів встановлюються Кваліфікаційною комісією, склад якої затверджується наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. До складу Кваліфікаційної комісії включаються 10 осіб з числа висококваліфікованих фахівців, які є представниками центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, 5 осіб з числа представників навчальних закладів, 5 осіб з числа саморегульованих організацій у сфері землеустрою. Строк повноважень членів Кваліфікаційної комісії становить 7 років. Члени Кваліфікаційної комісії обирають зі свого складу голову і секретаря. Засідання Кваліфікаційної комісії є правомочним у разі присутності на ньому більш як половини її членів. Рішення Кваліфікаційної комісії вважається прийнятим простою більшістю голосів присутніх на її засіданні. У разі рівного розподілу голосів голос голови Кваліфікаційної комісії є вирішальним. Член Кваліфікаційної комісії може бути виключений з її складу за власним бажанням, у разі його смерті, набрання законної сили рішенням суду про позбавлення (обмеження) волі або призначення іншого покарання, яке унеможливорює членство у Кваліфікаційній комісії, визнання особи обмежено дієздатною або недієздатною, втрати особою громадянства України. Кваліфікаційна комісія здійснює контроль за якістю професійної підготовки сертифікованих інженерів-геодезистів. Рішення Кваліфікаційної комісії можуть бути оскаржені до суду.

Інженеру-геодезисту або інженеру-землевпоряднику, який склав кваліфікаційний іспит, видається кваліфікаційний сертифікат інженера-геодезиста у паперовій або електронній формі, що підтверджує відповідність особи кваліфікаційним характеристикам професії та її спроможність самостійно проводити топографо-геодезичні і картографічні роботи.

Особи, які не склали кваліфікаційного іспиту Кваліфікаційній комісії, допускаються до його повторного складання не раніше ніж через два місяці.

Сертифіковані інженери-геодезисти зобов'язані не рідше одного разу на чотири роки підвищувати кваліфікацію за програмою підвищення кваліфікації.

Видача кваліфікаційного сертифіката особам, які склали кваліфікаційний іспит, видача свідоцтва про підвищення кваліфікації, видача їх дублікатів здійснюється навчальним закладом, на базі якого складається кваліфікаційний іспит або підвищується кваліфікація за рішенням Кваліфікаційної комісії.

Строк дії кваліфікаційного сертифіката інженера-геодезиста не обмежений у часі. Невиконання вимоги, зазначеної у частині сьомій цієї статті, є підставою для зупинення дії сертифіката на період до одержання свідоцтва про підвищення кваліфікації.

Кваліфікаційний сертифікат інженера-геодезиста анулюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин:

а) за добровільним зверненням цього сертифікованого інженера-геодезиста;

б) у разі набрання законної сили рішенням суду про обмеження дієздатності особи (сертифікованого інженера-геодезиста), визнання її недієздатною, безвісно відсутньою;

в) за поданням Кваліфікаційної комісії у разі встановлення факту порушення інженером-геодезистом законодавства у сфері топографо-геодезичної та картографічної діяльності;

г) на підставі свідоцтва про смерть.

Порядок роботи Кваліфікаційної комісії, видачі та анулювання кваліфікаційного сертифіката інженера-геодезиста встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин.

Стаття 5². Державний реєстр сертифікованих інженерів-геодезистів Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, веде Державний реєстр сертифікованих інженерів-геодезистів, які отримали кваліфікаційний сертифікат.

У Державному реєстрі сертифікованих інженерів-геодезистів зазначається така інформація про інженера-геодезиста:

1) прізвище, ім'я та по батькові геодезиста;

2) дата видачі та номер кваліфікаційного сертифіката;

3) назва навчального закладу, на базі якого складався кваліфікаційний іспит та який здійснював підвищення кваліфікації;

4) дата та номер протоколу рішення Кваліфікаційної комісії про видачу кваліфікаційного сертифіката;

5) інформація про підвищення кваліфікації;

6) інформація щодо зупинення дії чи позбавлення кваліфікаційного сертифіката;

7) місце роботи особи.

Інформація з Державного реєстру сертифікованих інженерів-геодезистів надається за письмовою заявою фізичним і юридичним особам у формі витягу на безоплатній основі.

Державний реєстр сертифікованих інженерів-геодезистів оприлюднюється на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. Технологічні та програмні засоби, необхідні для оприлюднення відомостей Державного реєстру сертифікованих інженерів-геодезистів, повинні забезпечувати юридичним та фізичним особам можливість безоплатного анонімного перегляду, копіювання та роздрукування реєстру на основі поширених веб-оглядачів та редакторів без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів, цілодобово, без обмежень»;

3) у тексті Закону слова «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань топографо-геодезичної і картографічної діяльності» в

усіх відмінках замінити словами «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин» у відповідному відмінку.

3. Пункт 33 частини третьої статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; 2011 р., № 11, ст. 69) викласти в такій редакції:

«33) проведення землеоціночних робіт та земельних торгів».

4. У Законі України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282; 2009 р., № 29, ст. 396, № 47-48, ст. 719; 2010 р., № 5, ст. 40; 2011 р., № 34, ст. 343, № 37, ст. 376; 2012 р., № 8, ст. 61, № 21, ст. 193; із змінами, внесеними законами України від 23 лютого 2012 року № 4444-VI та від 21 червня 2012 року № 5003-VI):

1) пункт «Г» частини першої статті 14 викласти в такій редакції:

«Г» здійснення сертифікації інженерів-землевпорядників, інженерів-геодезистів, утворення Кваліфікаційної комісії та ведення Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників, Державного реєстру сертифікованих інженерів-геодезистів»;

2) статтю 25 доповнити частиною шостою такого змісту:

«Відповідність документів із землеустрою положенням нормативно-технічних документів, державних стандартів, норм і правил у сфері землеустрою за свідчується:

у паперовій формі — підписом та особистою печаткою сертифікованого інженера-землевпорядника, який відповідає за якість робіт із землеустрою;

в електронній формі — електронним цифровим підписом сертифікованого інженера-землевпорядника, який відповідає за якість робіт із землеустрою, згідно із законодавством про використання електронного цифрового підпису»;

3) частину другу статті 26 викласти в такій редакції:

«Розробниками документів із землеустрою є:

юридичні особи, що володіють необхідним технічним і технологічним забезпеченням та у складі яких працює не менше двох сертифікованих інженерів-землевпорядників;

фізичні особи — підприємці, які володіють необхідним технічним і технологічним забезпеченням та є сертифікованими інженерами-землевпорядниками»;

4) статтю 40 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Вимоги до технічного і технологічного забезпечення виконавців робіт із землеустрою встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин»;

5) доповнити статтею 61¹ такого змісту:

«Стаття 61¹. Державний нагляд у сфері землеустрою

Державний нагляд у сфері землеустрою здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

Державний нагляд здійснюється за місцем провадження господарської діяльності виконавцем робіт із землеустрою або його відокремленими підрозділами. Заходи державного нагляду можуть здійснюватися у приміщенні органу державного нагляду за згодою виконавця робіт із землеустрою.

За наявності підстав для анулювання чи зупинення кваліфікаційного сертифіката виконавця робіт із землеустрою акт є обов'язковим для розгляду на засіданні Кваліфікаційної комісії. За результатами розгляду акта Кваліфікаційна комісія направляє подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, про позбавлення (анулювання) чи зупинення кваліфікаційного сертифіката інженера-землевпорядника.

На підставі подання Кваліфікаційної комісії про позбавлення чи зупинення кваліфікаційного сертифіката інженера-землевпорядника центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, приймає рішення про позбавлення чи зупинення кваліфікаційного сертифіката та повідомляє інженера-землевпорядника письмово у двохтижневий строк після надходження відповідного протоколу засідання Кваліфікаційної комісії.

Рішення про позбавлення інженера-землевпорядника кваліфікаційного сертифіката може бути оскаржено в судовому порядку»;

6) статті 63 і 66 викласти в такій редакції:

«Стаття 63. Саморегулювання у сфері землеустрою

Саморегульовані організаціями у сфері землеустрою є громадські організації, які об'єднують фізичних осіб, визнаних сертифікованими інженерами-землевпорядниками у порядку, встановленому цим Законом, отримали свій статус відповідно до вимог цього Закону та здійснюють повноваження з громадського регулювання землеустрою.

Утворення та порядок діяльності саморегульованих організацій у сфері землеустрою регулюються відповідно до закону.

Саморегульовні організації у сфері землеустрою є юридичними особами, які діють на засадах самоврядування і діяльність яких не має на меті отримання прибутку.

Громадська організація фізичних осіб, визнаних сертифікованими інженерами-землевпорядниками відповідно до цього Закону, що претендує на визнання її статусу саморегульованої організації у сфері землеустрою, повинна відповідати таким критеріям:

її кількісний склад повинен налічувати не менше 250 сертифікованих інженерів-землевпорядників;

не менше 90 відсотків членів її загального кількісного складу повинні бути сертифікованими інженерами-землевпорядниками;

наявність встановленої процедури внутрішньої сертифікації своїх членів з метою контролю за якістю проведених ними робіт із землеустрою.

Порядок визнання статусу саморегульованої організації у сфері землеустрою центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Саморегульовні організації у сфері землеустрою здійснюють такі повноваження з громадського регулювання землеустрою:

визначення правил і стандартів підприємницької та професійної діяльності, обов'язкових для виконання всіма членами таких організацій, а також передбачених механізму відшкодування збитків, завданих споживачам внаслідок надання членами саморегульованої організації товарів, виконання робіт (послуг) нена належної якості;

контроль за виконанням положень нормативно-технічних документів, державних стандартів, норм і правил у сфері землеустрою, забезпеченням

належної якості документації із землеустрою, яка складається сертифікованими інженерами-землевпорядниками — її членами;

участь у розробленні нормативно-правових актів з проведення землеустрою; участь у професійній підготовці та сертифікації інженерів-землевпорядників; участь у складі Кваліфікаційної комісії;

захист своїх членів у питаннях судового та досудового вирішення спорів, пов'язаних із проведенням землеустрою, відповідно до закону;

сприяння розвитку конкуренції у сфері землеустрою;

підвищення професійного рівня членів саморегульованої організації шляхом внутрішньої сертифікації за процедурою, встановленою саморегульованою організацією;

сприяння розвитку інформаційних технологій у сфері землеустрою, широкому інформуванню суспільства про особливості організації раціонального використання та охорони земель, формування сталого землекористування;

встановлення інших вимог щодо сумлінного виконання своїми членами робіт із землеустрою, забезпечення виконання ними вимог цього Закону, нормативно-технічних документів у сфері землеустрою»;

«Стаття 66. Професійна підготовка та кадрове забезпечення у сфері землеустрою

Професійною діяльністю у сфері землеустрою можуть займатися громадяни, які мають спеціальну вищу освіту, отримали кваліфікацію інженера-землевпорядника, мають стаж роботи за спеціальністю не менше одного року, склали кваліфікаційний іспит та одержали сертифікат відповідно до вимог цієї статті.

Сертифікованим інженером-землевпорядником не може бути особа, обмежена у дієздатності або визнана недієздатною за рішенням суду.

Інженер-землевпорядник, що не є сертифікованим інженером-землевпорядником, може брати участь у складенні документації із землеустрою та технічної документації з оцінки земель як стажер.

Підготовка інженерів-землевпорядників здійснюється на факультетах землевпорядного профілю у вищих навчальних закладах відповідного рівня акредитації.

Складання інженерами-землевпорядниками кваліфікаційного іспиту Кваліфікаційної комісії та підвищення кваліфікації сертифікованих інженерів-землевпорядників здійснюються на базі факультетів землевпорядного профілю у вищих навчальних закладах відповідного рівня акредитації, які уклали договір з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. Кваліфікаційний іспит є процедурою, під час проведення якої підтверджується професійна компетентність інженера-землевпорядника, його рівень кваліфікації і знань як виконавця робіт із землеустрою.

Вимоги до програм підвищення кваліфікації сертифікованих інженерів-землевпорядників встановлюються Кваліфікаційною комісією, склад якої затверджується наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. До складу Кваліфікаційної комісії включаються 10 осіб з числа висококваліфікованих фахівців, які є представниками центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, 5 осіб з числа представників навчальних закладів, 5 осіб з числа представників саморегульованих організацій у сфері землеустрою. Строк повноважень членів Кваліфікаційної комісії становить 7 років. Члени Кваліфікаційної комісії обирають зі свого складу голову і секретаря. Засідання Кваліфікаційної комісії є правомочним у разі присутності на ньому більш як половини її членів. Рішення Кваліфікаційної комісії вважається прийнятим простою більшістю голосів присутніх на її засіданні. У разі рівного розподілу голосів голос голови Кваліфікаційної комісії є вирішальним. Член Кваліфікаційної комісії може бути виключений з її складу за власним бажанням, у разі його смерті, набрання законної сили рішенням суду про позбавлення (обмеження) волі або призначення іншого покарання, яке унеможливорює членство у Кваліфікаційній комісії, визнання особи обмежено дієздатною або недієздатною, втрати особою громадянства України. Кваліфікаційна комісія здійснює контроль за якістю професійної підготовки сертифікованих інженерів-землевпорядників. Рішення Кваліфікаційної комісії може бути оскаржено до суду.

Інженер-землевпорядник, зацікавлений у складанні кваліфікаційного іспиту, подає до Кваліфікаційної комісії:

заяву встановленого зразка;

копію документа про вищу землевпорядну освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра;

документ, що підтверджує стаж роботи;

рекомендації керівника стажування;

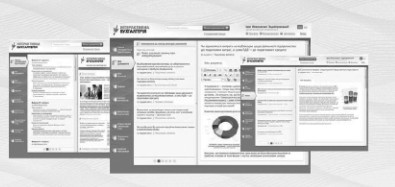
перелік документації із землеустрою та/або оцінки земель, у складенні якої інженер-землевпорядник брав участь;

копії двох схем та/або проектів землеустрою та/або технічної документації з оцінки земель, у складенні яких інженер-землевпорядник брав участь.

ІНТЕРАКТИВНА БУХГАЛТЕРІЯ

www.inforbuh.com.ua

«Інтерактивна бухгалтерія» — нове покоління серед професійних видань!

Оперативність – ви знатимете про зміни першими

Гнучкість – ви формуєте Особистий Кабінет під свої потреби

Динамічність – постійний розвиток продукту та збільшення можливостей для наших клієнтів

Зручність – користуватися ресурсом легко та просто

Звітність online – передплатники матимуть змогу здавати звітність через сайт видання

Консультації online – безкоштовна консультаційна підтримка діяльності наших передплатників за протоколом D2D

«Інтерактивна бухгалтерія» — новий інноваційний електронний професійний продукт, у якому ви матимете змогу створювати свою базу аналітики, формувати власне дерево-каталог із потрібними лише вам статтями, коментарями, новинами

Видання, на яке всі чекали!

РЕКЛАМА

ОРІЄНТИР № 43

Кваліфікаційний іспит включає перевірку теоретичної підготовки та практичних навичок щодо складання документації із землеустрою та оцінки земель.

Інженеру-землевпоряднику, який склав кваліфікаційний іспит, видається кваліфікаційний сертифікат у паперовій або електронній формі, що підтверджує відповідність інженера-землевпорядника кваліфікаційним характеристикам професії та його спроможність самостійно складати окремі види документації із землеустрою та документації з оцінки земель, виконувати топографо-геодезичні і картографічні роботи, проводити інвентаризацію земель, перевіряти якість ґрунтових, геоботанічних та інших досліджень земель при здійсненні землеустрою.

Інженери-землевпорядники, позбавлені кваліфікаційного сертифіката внаслідок порушення законодавства у сфері землеустрою відповідно до статті 68 цього Закону, допускаються до складання кваліфікаційного іспиту після прийняття рішення про позбавлення кваліфікаційного сертифіката та за умови успішного підвищення кваліфікації.

Сертифікований інженер-землевпорядник має особисту печатку, на якій зазначаються його прізвище, ім'я, по батькові та ідентифікаційний номер у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів.

Особи, які не склали кваліфікаційного іспиту Кваліфікаційній комісії, допускаються до його повторного складання не раніше ніж через два місяці.

Сертифіковані інженери-землевпорядники зобов'язані не рідше одного разу на чотири роки підвищувати кваліфікацію за програмою підвищення кваліфікації.

Видача кваліфікаційного сертифіката (у паперовій чи електронній формі) інженерам-землевпорядникам, які склали кваліфікаційний іспит, видача свідоцтва про підвищення кваліфікації, видача їх дублікатів здійснюється навчальним закладом, на базі якого складається кваліфікаційний іспит або підвищується кваліфікація за рішенням Кваліфікаційної комісії.

Строк дії кваліфікаційного сертифіката інженера-землевпорядника не обмежений у часі. Невиконання вимоги, зазначеної в абзаці дев'ятнадцятому цієї статті, є підставою для зупинення дії сертифіката на період до одержання свідоцтва про підвищення кваліфікації.

Кваліфікаційний сертифікат інженера-землевпорядника анулюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин:

- а) за добровільним зверненням інженера-землевпорядника;
- б) у разі набрання законної сили рішенням суду про обмеження дієздатності особи (інженера-землевпорядника), визнання її недієздатною, безвісно відсутньою;
- в) за поданням Кваліфікаційної комісії у разі встановлення факту порушення інженером-землевпорядником законодавства у сфері землеустрою відповідно до статті 68 цього Закону;
- г) на підставі свідоцтва про смерть.

Порядок роботи Кваліфікаційної комісії, видачі та анулювання кваліфікаційного сертифіката інженера-землевпорядника встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин».

7) доповнити статтею 66¹ такого змісту:

«Стаття 66¹. Державний реєстр сертифікованих інженерів-землевпорядників Центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, веде Державний реєстр сертифікованих інженерів-землевпорядників, які отримали кваліфікаційний сертифікат.

У Державному реєстрі сертифікованих інженерів-землевпорядників зазначається така інформація про інженера-землевпорядника:

- 1) прізвище, ім'я та по батькові;
- 2) дата видачі та номер кваліфікаційного сертифіката;
- 3) назва навчального закладу, на базі якого складався кваліфікаційний іспит та який здійснював підвищення кваліфікації інженера-землевпорядника;
- 4) дата та номер протоколу рішення Кваліфікаційної комісії про видачу кваліфікаційного сертифіката;
- 5) види робіт із землеустрою, зазначені в кваліфікаційному свідоцтві;
- 6) інформація про підвищення кваліфікації за зазначеними видами робіт;
- 7) інформація щодо зупинення дії чи позбавлення кваліфікаційного сертифіката;
- 8) місце роботи інженера-землевпорядника;
- 9) відомості про членство у саморегульній організації у сфері землеустрою. Інформація з Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників надається за письмовою заявою фізичним і юридичним особам у формі витягу на безоплатній основі.

Державний реєстр сертифікованих інженерів-землевпорядників оприлюднюється на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. Технологічні та програмні засоби, необхідні для оприлюднення відомостей Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників, повинні забезпечувати юридичним та фізичним особам можливість безоплатного анонімного перегляду, копіювання та роздрукування реєстру на основі поширених веб-оглядачів та редакторів без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів, цілодобово, без обмежень.

Інженери-землевпорядники несуть відповідальність за достовірність інформації, яка подається до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників, у порядку, встановленому цим Законом»;

8) статтю 68 викласти в такій редакції:

«Стаття 68. Відповідальність за порушення законодавства у сфері землеустрою

Особи, винні в порушенні законодавства у сфері землеустрою, несуть відповідальність згідно із законом.

Кваліфікаційна комісія за результатами розгляду письмових звернень заінтересованих осіб, замовників документації із землеустрою, органів державної влади та місцевого самоврядування, саморегульованих організацій у сфері землеустрою робить подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, про позбавлення сертифікованого інженера-землевпорядника кваліфікаційного сертифіката (його анулювання) з таких підстав:

- грубе порушення сертифікованим інженером-землевпорядником вимог положень нормативно-правових актів, нормативно-технічних документів, стандартів, норм і правил у сфері землеустрою;
- рішення суду за фактами неякісного проведення землеустрою сертифікованим інженером-землевпорядником;
- нааявність у сертифікованого інженера-землевпорядника непогашеної судимості за корисливі злочини;

з'ясування факту неправомірної видачі кваліфікаційного сертифіката.

На підставі подання Кваліфікаційної комісії про позбавлення сертифікованого інженера-землевпорядника кваліфікаційного сертифіката центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, приймає відповідне рішення та повідомляє його письмово у двотижневий строк після надходження відповідного протоколу засідання Кваліфікаційної комісії.

Рішення про позбавлення сертифікованого інженера-землевпорядника кваліфікаційного сертифіката може бути оскаржено в судовому порядку.

Рішення про видачу кваліфікаційного сертифіката інженеру-землевпоряднику, який був позбавлений його на підставі цього Закону, приймається Кваліфікаційною комісією в порядку, передбаченому для видачі кваліфікаційного сертифіката.

Рішення про зупинення дії кваліфікаційного сертифіката сертифікованого інженера-землевпорядника приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, у разі:

- невиконання вимог частини тринадцятої статті 66 цього Закону;
- зазначення завідомо неправдивих даних, що призвело до викривлення інформації в Державному реєстрі сертифікованих інженерів-землевпорядників.

Для кваліфікаційного сертифіката поновлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, у тижневий строк після усунення особою наявних зауважень.

Складення документації із землеустрою особою, яка не отримала кваліфікаційного сертифіката, яку позбавлено кваліфікаційного сертифіката або дії кваліфікаційного сертифіката якої зупинена, забороняється. Документація із землеустрою та технічна документація з оцінки земель, яка була підписана такою особою, є недійсною.

Прийняття осіб, винних у порушенні законодавства у сфері землеустрою, до відповідальності, передбаченої законами України, не звільняє їх від обов'язку відшкодувати шкоду, заподіяну в результаті порушення цього законодавства».

5. У частині першій статті 7 Закону України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 314) слова «державним та іншими землевпорядними організаціями, які отримали в установленому законом порядку ліцензії на проведення землевпорядних робіт» замінити словами «суб'єктами господарювання, які мають у своєму складі сертифікованих інженерів-землевпорядників».

6. У Законі України «Про оцінку земель» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 229, № 38, ст. 471; 2010 р., № 5, ст. 40):

- 1) абзац п'ятий статті 6 викласти в такій редакції:

«юридичні особи — суб'єкти господарювання незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, що мають у своєму складі сертифікованих інженерів-землевпорядників»;

2) частину третю статті 7 викласти в такій редакції:

«Розробниками технічної документації з бонітування ґрунтів, економічної оцінки земель та нормативної грошової оцінки земельних ділянок є особи, які згідно із Законом України «Про землеустрій» мають право на здійснення діяльності у сфері землеустрою. Відповідність технічної документації з бонітування ґрунтів, економічної оцінки земель та нормативної грошової оцінки земельних ділянок положенням нормативно-технічних документів, стандартів, норм і правил засвідчується:

у паперовій формі — підписом та особистою печаткою сертифікованого інженера-землевпорядника;

в електронній формі — електронним цифровим підписом сертифікованого інженера-землевпорядника згідно із законодавством про використання електронного цифрового підпису»;

3) абзац четвертий статті 11 викласти в такій редакції:

«реєстрацію у Державному реєстрі сертифікованих інженерів-землевпорядників та ліцензування в установленому законом порядку землеоціночних робіт»;

4) у частині третій статті 16 слова «отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою» замінити словами «є розробниками документації із землеустрою відповідно до Закону України «Про землеустрій»;

5) у частині третій статті 17 слова «отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою» замінити словами «є розробниками документації із землеустрою відповідно до Закону України «Про землеустрій»;

6) у частині третій статті 18 слова «отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою» замінити словами «є розробниками документації із землеустрою відповідно до Закону України «Про землеустрій»;

7) у статті 22:

у частині першій слова «крім звітів з експертної грошової оцінки земельних ділянок державної та комунальної власності у разі їх продажу» виключити;

частину четверту виключити.

7. У статті 38 Закону України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61):

1) в абзаці шостому частини першої слова «та особам, які отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою» замінити словами «та особам, які в установленому законом порядку включені до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників та Державного реєстру інженерів-геодезистів, і особи, які отримали ліцензії на проведення землеоціночних робіт та земельних торгів»;

2) в абзаці шостому частини п'ятої слова «отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою» замінити словами «в установленому законом порядку включені до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників та Державного реєстру інженерів-геодезистів, і особи, які отримали ліцензії на проведення землеоціночних робіт та земельних торгів».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування, крім абзацу шостого підпункту 2 пункту 2 і абзацу двадцять восьмого підпункту 6 пункту 4 розділу I та пунктів 4, 5 і 6 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Встановити, що до 1 січня 2015 року суб'єкти господарювання, які до набрання чинності цим Законом у встановленому законом порядку отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою і мають у своєму складі інженера-землевпорядника, якого включено до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників згідно з вимогами цього Закону, є розробниками документації із землеустрою.

3. Кваліфікаційний сертифікат інженера-землевпорядника видається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, безоплатно за добровільним зверненням без складання кваліфікаційних іспитів інженерам-землевпорядникам, які на момент набрання чинності цим Законом відповідають одній із таких умов:

працюють у складі суб'єктів господарювання, що у встановленому законом порядку отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою, та призначені відповідальними за якість робіт, що ліцензуються;

перебувають на державній службі та мають стаж служби у державних органах земельних ресурсів понад три роки.

Для видачі кваліфікаційного сертифіката сертифікованого інженера-землевпорядника особи, зазначені в цьому пункті, подають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, заяву, номер документа (документів) про вищу освіту та копію трудової книжки. Вимагати для видачі кваліфікаційного сертифіката сертифікованого інженера-землевпорядника документи, не передбачені цим пунктом, забороняється.

Видача кваліфікаційного сертифіката сертифікованого інженера-землевпорядника у порядку, визначеному цим пунктом, здійснюється лише перший раз.

4. До визнання в установленому порядку саморегульованих організацій у сфері землеустрою центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, для забезпечення громадського регулювання землеустрою, у тому числі забезпечення роботи Кваліфікаційної комісії, має право залучати висококваліфікованих фахівців, делегованих об'єднаннями громадян, асоціаціями, навчальними закладами, що здійснюють громадську, професійну та освітню діяльність у сфері землеустрою.

5. Центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, протягом 30 календарних днів з дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

утворити Кваліфікаційну комісію відповідно до вимог законів України «Про землеустрій», «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність»;

передбачити матеріально-технічне забезпечення діяльності Кваліфікаційної комісії.

6. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

розробити та привести у відповідність із цим Законом свої нормативно-правові акти;

забезпечити розроблення та прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
2 жовтня 2012 року
№ 5394-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про насіння і садивний матеріал»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміни до Закону України «Про насіння і садивний матеріал» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 13, ст. 92; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267; 2010 р., № 9, ст. 76), виклавши його в такій редакції:

-ЗАКОН УКРАЇНИ

Про насіння і садивний матеріал

Цей Закон визначає основні засади виробництва та обігу насіння і садивного матеріалу, а також порядок здійснення державного контролю за ними.

Для цього Закону не поширюється на обіг насіння і садивного матеріалу генетично модифікованих організмів (рослин), що регулюється спеціальним законодавством.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: насіння — генеративні і вегетативні органи рослин, що використовуються для їх відтворення;

садивний матеріал — рослини та їх вегетативні органи (частини), придатні для відтворення цілісного організму рослин;

насінництво — галузь рослинництва, що забезпечує виробництво насіння і садивного матеріалу сортів культурних рослин, сертифікацію та здійснення державного контролю у процесі його обігу;

первинні ланки насінництва — посіви (насадження) розсадників добору і розмноження визнаного сорту добазового насіння;

розсадництво — галузь рослинництва, що забезпечує виробництво, створення маточних насаджень, сертифікацію, здійснення державного контролю у процесі обігу садивного матеріалу;

первинні ланки розсадництва — маточні насадження багаторічних рослин, створені з використанням вихідного садивного матеріалу визнаних сортів у базових розсадниках, і садивний матеріал, що з них отримується;

об'єкти насінництва та розсадництва — насіння та садивний матеріал сортів, клонів, ліній, гібридів, популяцій, сортосумішей сільськогосподарських, лісових, квітково-декоративних, лікарських рослин;

фітосанітарний контроль — перевірка наявності шкочодочинних організмів та вірусних і мікоплазмових збудників хвороб у насінні та садивному матеріалі;

категорія насіння і садивного матеріалу — належність визнаного насіння і садивного матеріалу до певного етапу відтворення сорту та фітосанітарного стану.

Категорії насіння і садивного матеріалу:

добазове насіння — насіння первинних ланок насінництва, яке використовують для подальшого його розмноження і отримання базового насіння;

базове насіння — насіння, отримане від послідовного розмноження добазового насіння;

сертифіковане насіння — насіння, отримане від послідовного розмноження базового насіння.

До насіння категорій добазове, базове і сертифіковане належить садивний матеріал картоплі та лікарських культур з урахуванням особливостей їх розмноження;

вихідний садивний матеріал багаторічних рослин — безвірусні рослини або частини рослин сортів, клонів, створені внаслідок селекційної роботи для подальшого розмноження;

базовий садивний матеріал багаторічних рослин — безвірусні рослини або частини рослин сортів, клонів, отримані від послідовного розмноження вихідного садивного матеріалу і призначені для створення маточних насаджень;

сертифікований садивний матеріал багаторічних рослин — безвірусні рослини сортів, клонів, отримані від розмноження базового садивного матеріалу і призначені для закладення промислових насаджень.

До садивного матеріалу категорій вихідний, базовий, сертифікований належать також виноград, хміль, плодови, ягідні, горіхоплідні, малопоширені, декоративні та лісові рослини з урахуванням особливостей їх розмноження;

базове маточне насадження — спеціальне насадження, створене з вихідного садивного матеріалу і призначене для отримання сертифікованого садивного матеріалу;

базовий розсадник — суб'єкт розсадництва з відповідною матеріально-технічною базою, визначений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, який займається отриманням або розмноженням садивного матеріалу багаторічних рослин категорій вихідний та базовий;

партія насіння і садивного матеріалу — визначена кількість однорідного за якістю насіння або садивного матеріалу однієї категорії;

пакування — одиниця затареного чи розфасованого насіння (пакет, торбинка, мішок, контейнер тощо);

пакування — процес розкладання (фасування) відповідної маси насіння у тару (пакування);

сортіві якості насіння і садивного матеріалу — сукупність морфологічних ознак, за якими визначається належність рослини до відповідного сорту; посівні якості насіння — сукупність показників якості насіння, що характеризують його придатність до сіби (садіння);

товарні якості садивного матеріалу — сукупність біометричних показників садивного матеріалу, встановлених нормативними документами, згідно з якими ведеться сортування і визначення господарської придатності садивного матеріалу;

розсадники добору — ланка розмноження насіння, яке відбирається від кращих рослин для закладання розсадників розмноження;

розсадники розмноження — ланки розмноження насіння, отриманого з розсадників добору;

маркування садивного матеріалу — етикетка із зазначенням реквізитів виробника, культури, сорту, підщепи, віку, категорії і товарної якості рослин;

сортובה чистота (типівість) — відношення числа рослин сорту, який сертифікується, до їх загальної кількості в посівах (насадженнях);

кондиційне насіння — насіння, сортіві та посівні якості якого відповідають вимогам нормативних документів;

некондиційне насіння — насіння, що не відповідає за якісними показниками вимогам нормативних документів;

система насінництва та розсадництва — комплекс взаємопов'язаних організаційних, наукових і агротехнічних заходів, спрямованих на забезпечення виробництва, реалізації та використання насіння і садивного матеріалу сільськогосподарських, лісових, декоративних та лікарських рослин;

Реєстр сортів рослин України (Реєстр сортів) — Державний реєстр сортів рослин, придатних для поширення в Україні;

Державний реєстр виробників насіння і садивного матеріалу — перелік суб'єктів насінництва та розсадництва, яким надано право виробляти та реалізувати насіння та/або садивний матеріал;

маркування насіння — етикетка із зазначенням реквізитів виробника, культури, сорту, категорії, номера партії насіння;

інспектування — складське, лабораторне оцінювання стану та сортובה чистоти (типівості) насінневих посівів, багаторічних насаджень, насіння і садивного матеріалу;

державний контроль у сфері насінництва та розсадництва — діяльність уповноважених органів державного нагляду (контролю) в межах їх повноважень щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства;

сортובה контроль — діяльність щодо визначення сортובה чистоти (типівості) насіння, садивного матеріалу або маточних насаджень багаторічних рослин шляхом інспектування насінневих посівів та/або насаджень багаторічних рослин, ділянкового та лабораторного сортובה контролю;

насінневий контроль — державний та внутрішньогосподарський контроль сортובה і посівних якостей насіння (садивного матеріалу);

ділянковий та лабораторний сортובה контроль — визначення сортובה чистоти (типівості), ступеня чоловічої стерильності у стерильних аналогах сортів, ліній та простих міжлінійних гібридів, а також встановлення відповідності контрольної проби насіння стандартному зразку, що проводиться шляхом висіву насіння на ділянках з наступною оцінкою рослин;

державний резервний насінневий фонд — запас базового та сертифікованого насіння, що використовується за рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику;

оновлення насіння і садивного матеріалу — періодична заміна сертифікованого насіння, маточних насаджень багаторічних рослин у порядку сортозаміни або сортоновлення;

сільськогосподарські рослини — культурні рослини, представлені сортами (гібридами), що використовуються для виробництва сільськогосподарської сировини і продуктів харчування;

багаторічні рослини — рослини, розвиток яких відбувається понад два вегетаційні періоди;

лісов

ОРІЄНТИР № 43

торинг якості насіння в процесі розмноження і які гарантують підтримання та збереження достовірності сорту та її сортової чистоти.

Стаття 2. Об'єкти насінництва та розсадництва

До об'єктів насінництва та розсадництва належать: види рослин; сорти рослин (клон, лінія, гібрид, популяція); насіння і садивний матеріал; насінницькі посіви та насадження.

Стаття 3. Суб'єкти насінництва та розсадництва

До суб'єктів насінництва та розсадництва належать фізичні та юридичні особи, яким надано право займатися виробництвом, реалізацією насіння і садивного матеріалу відповідно до закону.

Стаття 4. Законодавство України про насіння і садивний матеріал

Законодавство України про насіння і садивний матеріал базується на Конституції України і складається з цього Закону, Закону України «Про охорону прав на сорти рослин», інших законів та нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до них.

Розділ II

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА

Стаття 5. Органи, що здійснюють державне управління у сфері насінництва та розсадництва

Державне управління у сфері насінництва та розсадництва здійснюють Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Стаття 6. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері насінництва та розсадництва

До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері насінництва та розсадництва належать: забезпечення проведення державної політики та організація здійснення державного контролю у сфері насінництва та розсадництва; визначення пріоритетних напрямів розвитку насінництва та розсадництва; координація діяльності центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику; забезпечення розроблення і виконання загальнодержавних програм розвитку насінництва та розсадництва; прийняття в межах повноважень нормативно-правових актів з питань насінництва та розсадництва і контроль за їх виконанням; державна підтримка розвитку насінництва та розсадництва і державне регулювання ринку насіння; організація міжнародного співробітництва з питань насінництва та розсадництва.

Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику у сфері насінництва та розсадництва

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику у сфері насінництва та розсадництва, належать:

забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері сільськогосподарського, лісового, декоративного насінництва та розсадництва; здійснення державного управління у сфері насінництва та розсадництва; розроблення та організація виконання державних програм розвитку селекції, насінництва та розсадництва; прийняття нормативно-правових актів щодо виробництва, реалізації та використання насіння і садивного матеріалу відповідно до закону; забезпечення формування державного резервного насіннєвого фонду і контроль за ефективним використанням цього фонду; організація та координація діяльності органів державного контролю у сфері насінництва та розсадництва — органів сертифікації насіння та/або садивного матеріалу; координація діяльності підприємств, пов'язаної з проведенням державного випробовування сортів сільськогосподарських рослин; сприяння розвитку ринку насіння і садивного матеріалу; організація ведення державного обліку об'єктів постійної лісонасіннєвої бази; створення системи зонального лісового і декоративного насінництва та розсадництва; участь у міжнародному співробітництві з питань насінництва та розсадництва, а також виконання міжнародних договорів України у цій сфері.

Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі у сфері насінництва та розсадництва, належать: здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства у сфері насінництва та розсадництва; ведення Реєстру виробників; забезпечення перевірки насіння на посівні та сортові якості та видача відповідних документів, передбачених нормативно-правовими актами; забезпечення відповідно до закону контролю за виробництвом, розмноженням, збереженням, реалізацією та використанням насіння і садивного матеріалу, поліпшенням їх сортових, посівних і врожайних якостей; забезпечення сертифікації насіння і садивного матеріалу сільськогосподарських, декоративних та лісових рослин у встановленому порядку; здійснення державного контролю за дотриманням суб'єктами господарювання усіх форм власності у сфері насінництва та розсадництва вимог законодавства про насіння і садивний матеріал; видача дозволів на ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу, не внесених до Реєстру сортів рослин України; забезпечення сертифікації лісового насіння і садивного матеріалу; здійснення атестації суб'єктів насінництва та розсадництва для надання права на виробництво та реалізацію насіння і садивного матеріалу; проведення експертизи проектно-кошторисної документації на створення та зрощення насаджень плодкових, ягідних, горіхоплідних, малопоширених культур, винограду, хмелю та інших багаторічних насаджень; участь у межах повноважень у міжнародному співробітництві з питань здійснення контролю та сертифікації насіння і садивного матеріалу.

Розділ III

СИСТЕМА НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА

Стаття 9. Організація системи насінництва та розсадництва

Система насінництва та розсадництва складається з ланок добазового, базового і сертифікованого насінництва та розсадництва, державного резервного насіннєвого фондів колекційних маточних насаджень багаторічних рослин.

Стаття 10. Наукове забезпечення насінництва та розсадництва

Наукове забезпечення насінництва та розсадництва здійснюють Національна академія аграрних наук України, Національна академія наук України, інші науково-дослідні установи, наукові організації та фізичні особи, які проводять наукові дослідження у сфері насінництва та розсадництва, а також наукові організації та їх дослідні господарства, що діють у системі вищої професійної освіти в цій сфері, відповідно до своїх повноважень (прав), а також інші організації, що проводять дослідження у сфері насінництва в установленому законом порядку, а саме:

провадять наукові дослідження з питань сортівивчення, насінництва та розсадництва; співпрацюють з науковими установами інших держав.

Стаття 11. Державний резервний насіннєвий фонд

Державний резервний насіннєвий фонд створюється в обсягах, затверджених Кабінетом Міністрів України, для забезпечення насінням і садивним матеріалом рослин, що не виробляють власного насіння і садивного матеріалу або мають обмежені можливості для його виробництва, надання допомоги у разі знищення або пошкодження насінницьких посівів та насаджень внаслідок стихійного лиха, а також для забезпечення сортооновлення, сортозаміни та реалізації насіння і садивного матеріалу за міжнародними договорами України.

Кабінет Міністрів України затверджує загальний обсяг формування державного резервного насіннєвого фонду в обсязі не менше п'яти відсотків потреби держави в насінні та садивному матеріалі.

Заготівля насіння і садивного матеріалу до державного резервного насіннєвого фонду здійснюється в порядку, встановленому законом, що визначає засади здійснення закупівлі товарів, робіт та послуг за державні кошти.

Формування партій насіння з товарного зерна забороняється.

Стаття 12. Право на виробництво та використання насіння і садивного матеріалу

Суб'єкти насінництва та розсадництва мають право розмножувати, заготовляти та використовувати насіння і садивний матеріал сортів рослин (клонів, ліній, гібридів) за дозволом відповідного володільця патенту на використання сорту, якщо їх виробничі умови відповідають атестаційним вимогам, що вста-

новлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Закладання багаторічних насаджень плодових, ягідних, горіхоплідних, малопоширених культур, винограду та хмелю проводиться згідно з проектно-кошторисною документацією на їх створення та зрощення. Експертизу проектно-кошторисної документації проводить центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, на платній основі.

Розмір плати та порядок проведення експертизи відповідної проектно-кошторисної документації встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Право на виробництво добазового, базового та сертифікованого насіння, гібридів першого покоління, вихідного, базового та сертифікованого садивного матеріалу багаторічних рослин, культури меристем (in vitro), садивного матеріалу одnorічних культур надається суб'єктам насінництва та розсадництва, які за результатами атестації внесені до Реєстру виробників. Положення про Реєстр виробників, порядок проведення відповідної атестації затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

За результатами атестації рішення про внесення заявника до Реєстру виробників або відмову у внесенні до цього реєстру приймається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, протягом десяти робочих днів з дня надходження заяви та відповідних документів.

Підставами для відмови у внесенні до Реєстру виробників є: невідповідність поданих документів вимогам закону; виявлення у поданих документах недостовірної інформації.

Рішення про виключення суб'єкта насінництва та розсадництва з Реєстру виробників приймається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у разі:

подання суб'єктом насінництва та розсадництва заяви про виключення з Реєстру виробників; наявності відомостей про припинення юридичної особи чи підприємницької діяльності фізичною особою — підприємцем; неподання у встановлений строк інформації про зміни, внесені до документів, які додаються до заяви про внесення до Реєстру виробників.

Внесення суб'єктів насінництва та розсадництва до Реєстру виробників проводиться щорічно за результатами атестації.

Рішення про відмову у внесенні до Реєстру виробників, виключення з Реєстру виробників може бути оскаржено до суду.

Суб'єкти насінництва та розсадництва, не внесені до Реєстру виробників, не мають права виробляти насіння і садивний матеріал для реалізації.

Стаття 13. Права та обов'язки виробників насіння і садивного матеріалу

Виробники насіння і садивного матеріалу мають право: на перевагу при розташуванні насіннєвих посівів сортів рослин (клонів, ліній, гібридів) перехреснозаплених культур перед іншими товаровиробниками; вимагати відшкодування завданих збитків від перехресного запилення рослин вирощуваного сорту іншим сортом внаслідок невиконання сусіднім виробником умов укладеного з ним договору щодо розміщення посівів перехреснозаплених; звертатися до відповідних органів виконавчої влади та до суду в разі порушення прав, наданих їм цим Законом; брати участь у виконанні державних цільових програм щодо виробництва насіння і садивного матеріалу;

брати участь у формуванні державного резервного насіннєвого фонду. Порядок узгодження розташування насіннєвих посівів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Виробники насіння і садивного матеріалу зобов'язані: виробувати насіння і садивний матеріал сортів, внесених до Реєстру сортів, в обсязі, визначеному ліцензійним договором; додержуватися технологічних і методичних вимог насінництва та розсадництва щодо збереження сортової чистоти, біологічних і урожайних властивостей сорту та посівних якостей насіння; гарантувати відповідність насіння і садивного матеріалу, що підлягає реалізації, сортовій чистоті (типовості) і посівним якостям, зазначеним у сертифікатах на насіння та садивний матеріал; зберігати дублікати проб насіння і садивного матеріалу (відповідно до біологічної здатності) упродовж строку дії сертифіката на насіння; вести по кожному сорту насінницьку документацію за встановленими формами і зберігати її протягом трьох років; додержуватися встановленого порядку пакування, маркування, транспортування та зберігання насіння і садивного матеріалу відповідно до вимог нормативно-правових актів та стандартів; відшкодовувати матеріальні збитки споживачу в разі реалізації йому некондиційного насіння чи садивного матеріалу; здійснювати внутрішньогосподарський контроль за виробництвом і обігом насіння і садивного матеріалу.

Посадові особи суб'єктів насінництва та розсадництва всіх форм власності і господарювання, реалізатори насіння і садивного матеріалу в разі проведення контрольних заходів зобов'язані сприяти інспекторам у виконанні їх функцій.

Виробники насіння і садивного матеріалу можуть мати також інші права та обов'язки, визначені законом.

Стаття 14. Використання насіння і садивного матеріалу сортів рослин суб'єктами насінництва та розсадництва

Суб'єкти насінництва та розсадництва можуть використовувати сорти насіння і садивного матеріалу рослин відповідно до Закону України «Про охорону прав на сорти рослин».

Розділ IV

ОБІГ НАСІННЯ І САДИВНОГО МАТЕРІАЛУ

Стаття 15. Введення в обіг насіння і садивного матеріалу

Насіння і садивний матеріал вводять в обіг після їх сертифікації. Насіння, що реалізується за межі України, супроводжується міжнародними сертифікатами.

Насіння і садивний матеріал вважаються сертифікованими, якщо вони: відповідають вимогам нормативно-правових актів за сортовою чистотою і посівними якостями;

належать до сорту, занесеного до Реєстру сортів рослин України або Реєстру сортів рослин Організації економічного співробітництва та розвитку.

Стаття 16. Вимоги щодо визначення сортових і посівних якостей насіння і садивного матеріалу

При визначенні сортових і посівних якостей насіння і садивного матеріалу використовуються єдині методи та лабораторно-технічні засоби, єдина термінологія і нормативна документація.

Норми сортових і посівних якостей насіння і садивного матеріалу встановлюються нормативними документами у сфері насінництва та розсадництва.

Стаття 17. Визначення сортових і посівних якостей насіння і садивного матеріалу

Визначення сортових якостей насіння і садивного матеріалу здійснюється шляхом інспектування, ділянкового та лабораторного сортового контролю на відповідність сорту морфологічним ознакам, визначеним при його реєстрації. Інспектування садивного матеріалу, призначеного для реалізації, та багаторічних насаджень плодових, ягідних, горіхоплідних, малопоширених культур, винограду та хмелю, проводиться щорічно незалежно від обсягів виробництва з метою визначення якості та видачі сертифіката.

Якщо посів (насадження) за сортовою чистотою не відповідає вимогам до заявленої категорії, одержане насіння та/або садивний матеріал може бути переведено в нижчу категорію, вимогам якої воно відповідає.

У разі невідповідності посіву (насадження) вимогам нормативних документів, що регламентують сферу насінництва та розсадництва, він вилучається з числа насіннєвих (розсадницьких).

Насіння, яке не може бути використане на посів, продовольчі, кормові або інші цілі, знищується під наглядом державного інспектора територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, за рахунок власника насіння.

Садивний матеріал, який не може бути використаний для створення багаторічних насаджень або в інших цілях, знищується під наглядом державного інспектора територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, за рахунок власника садивного матеріалу.

Усі партії насіння і садивного матеріалу повинні супроводжуватися сертифікатами:

насіння — сертифікатом на насіння, що засвідчує сортові та посівні якості; садивний матеріал — сертифікатом, що засвідчує походження, санітарний стан і товарну якість садивного матеріалу.

У разі якщо насіння та/або садивний матеріал не відповідає вимогам заявленої категорії, державний інспектор територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду

(контролю) в агропромисловому комплексі, знижує її до тієї категорії, вимогам якої воно відповідає, або надає обґрунтовану відмову у видачі сертифіката.

Використання для сіви/посадки насіння та/або садивного матеріалу, яке не має відповідного сертифіката, забороняється.

Визначення посівних якостей насіння та/або садивного матеріалу шляхом аналізування проб, відібраних від партій насіння та/або садивного матеріалу, здійснюється лабораторіями центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Проби насіння і садивного матеріалу відбираються від партій насіння та садивного матеріалу державним інспектором територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Взяття проб і визначення посівних якостей насіння і садивного матеріалу, що експортуються, здійснюються відповідно до міжнародних правил.

На насіння і садивний матеріал, які за даними лабораторного аналізу відповідають вимогам нормативних документів, їх власнику видається відповідний сертифікат.

Визначення сортових якостей насіння овочевих культур не здійснюється. Насіння і садивний матеріал, що експортуються, супроводжуються міжнародним і фітосанітарним сертифікатами.

Стаття 18. Проведення сертифікації насіння та садивного матеріалу

Сертифікації підлягає насіння і садивний матеріал сорту, занесеного до Реєстру сортів рослин України, придатних до поширення в Україні, та/або до реєстру сортів рослин Організації економічного співробітництва та розвитку, що виробляється з метою експорту і відповідає вимогам посівних та сортових якостей, передбачених нормативно-правовими актами, що діють у сфері насінництва та розсадництва.

Сертифікація насіння і садивного матеріалу декоративних рослин здійснюється відповідно до окремого порядку згідно із законодавством.

Форма та зміст сертифіката на насіння та/або садивний матеріал затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Сертифікація та видача сертифікатів, ділянковий та лабораторний сортовий контроль, маркування партій насіння, а також визначення сортових та посівних якостей здійснюються на платній основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, і його територіальними органами.

Розмір плати і порядок здійснення сертифікації та видачі сертифікатів, ділянкового та лабораторного сортового контролю, маркування партій насіння, а також визначення сортових та посівних якостей встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Відомості про видачу сертифікатів на насіння та/або садивний матеріал вносяться до Реєстру сертифікатів на насіння та/або садивний матеріал.

Реєстр сертифікатів на насіння та/або садивний матеріал веде центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Порядок ведення Реєстру сертифікатів на насіння та/або садивний матеріал визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, з метою сертифікації насіння може залучати для проведення польових досліджень суб'єктів насінництва та розсадництва у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Стаття 19. Використання невизнаного насіння і садивного матеріалу

Кондиційне насіння і садивний матеріал сортів, не занесених до Реєстру сортів рослин України, можуть використовуватися для посівних цілей лише у разі, якщо:

їх розмноження передбачено міжнародним договором для вивезення за межі України;

заявник сорту створює запас насіння та садивного матеріалу в період проведення державної науково-технічної експертизи.

У разі складних погодно-кліматичних умов, що призвели до недобору насіння сільськогосподарських рослин, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, може дозволити ввезення насіння сорту, не внесеного до Реєстру сортів рослин України.

Стаття 20. Ввезення та вивезення насіння і садивного матеріалу

Насіння і садивний матеріал дозволяється ввозити в Україну за умови належності його до сорту, який занесений до Реєстру сортів рослин України.

Насіння сорту, який занесений до Реєстру сортів рослин Організації економічного співробітництва та розвитку, тих сільськогосподарських рослин, до схем сортової сертифікації яких приєдналася Україна, ввозиться в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику у сфері насінництва та розсадництва, за умови, що воно призначене для розмноження і наступного вивезення за межі країни.

Митне оформлення насіння і садивного матеріалу здійснюється за наявності сертифікатів країни експортера.

Насіння і садивний матеріал сортів рослин, не занесених до Реєстру сортів рослин України та/або до Реєстру сортів рослин Організації економічного співробітництва та розвитку, ввозиться в Україну для селекційних, дослідних робіт і експонування суб'єктами господарювання незалежно від форми власності на основі підтвердження, що видається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі. Підтвердження надається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, на безоплатній основі в десятиденний строк з дня отримання клопотання про ввезення насіння і садивного матеріалу для селекційних/дослідних робіт і експонування.

Порядок підтвердження для ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу сортів рослин для селекційних, дослідних робіт і експонування визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Вивезення насіння та/або садивного матеріалу за межі митної території України здійснюється за дозволом власника сорту та супроводжується міжнародними сертифікатами.

Вивезення за межі митної території України дослідних зразків насіння та/або садивного матеріалу сортів рослин, не занесених до Реєстру сортів рослин України, здійснюється з метою проведення експертизи на придатність до поширення в іншій країні або обміну генофондом, селекційних і науково-дослідних робіт, експонування.

Стаття 21. Маркування та пакування насіння і садивного матеріалу

Насіння і садивний матеріал, що вводяться в обіг, обов'язково маркуються і пакуються в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Стаття 22. Гарантії на насіння і садивний матеріал

Суб'єкт насінництва гарантує відповідність сортових і посівних якостей насіння, а суб'єкт розсадництва — походження, санітарний стан і якість садивного матеріалу згідно з вимогами нормативно-правових актів, про що зазначається у сертифікатах.

На придбане насіння і садивний матеріал гарантії діють протягом строку, визначеного в сертифікаті.

У разі порушення гарантій суб'єкт насінництва та розсадництва несе відповідальність згідно із законом.

Стаття 23. Арбітражне (експертне) визначення якості насіння і садивного матеріалу

Арбітражне (експертне) визначення якості насіння і садивного матеріалу може проводитися на вимогу споживача у лабораторіях, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Правила експертного визначення якості насіння і садивного матеріалу та порядок оформлення відповідних заяв встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Розділ V

ДЕРЖАВНИЙ НАГЛЯД (КОНТРОЛЬ) У СФЕРІ НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА

Стаття 24. Державні органи нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва

Державний контроль у сфері насінництва та розсадництва здійснюють центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, та його територіальні органи в порядку, встановленому законодавством.

Стаття 25. Посадові особи, які здійснюють державний контроль у сфері насінництва та розсадництва

Організація та здійснення державного контролю у сфері насінництва та розсадництва покладается на керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в

ОРІЄНТИР № 43

агропромислового комплексу, — головного державного інспектора сільського господарства України та його заступників, головних державних інспекторів сільського господарства в Автономній Республіці Крим, областях, районах та їх заступників, на старших державних та державних інспекторів, які призначаються на посади і звільняються з посад в установленому законодавством порядку.

На посадових осіб, яким надано повноваження головних державних інспекторів сільського господарства, та їх заступників, старших державних та державних інспекторів поширюється дія Закону України «Про державну службу».

Стаття 26. Повноваження посадових осіб з питань нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва

Посадові особи з питань нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва у межах своїх повноважень мають право:

контролювати додержання суб'єктами насінництва та розсадництва незалежно від форми власності методичних і технологічних вимог;
давати обов'язкові для виконання суб'єктами насінництва та розсадництва вказівки про усунення порушень щодо ведення насінництва та розсадництва та визначати строк усунення виявлених порушень;
безперешкодного доступу в будь-яке місце вирощування, оброблення та зберігання насіння і садивного матеріалу відповідно до закону;
ознайомлюватися з документацією щодо насінництва та розсадництва, відкривати будь-яке пакування з насінням чи садивним матеріалом для відбору контрольних проб;

накладати на винних осіб адміністративні стягнення за порушення вимог цього Закону та інших нормативно-правових актів;

зупиняти або забороняти реалізацію будь-якого насіння і садивного матеріалу, якщо під час перевірки виявлено невідповідність їхніх якісних показників нормативним документам;

порушувати клопотання про позбавлення права на виробництво та реалізацію насіння і садивного матеріалу у разі систематичного порушення цього Закону, інших нормативно-правових актів чи нормативних документів у сфері насінництва та розсадництва;

виконувати інші повноваження, визначені законом відповідно до їх компетенції.

Розділ VI

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА СЕЛЕКЦІЇ, НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА**Стаття 27. Державна підтримка селекції, насінництва та розсадництва**

Державна підтримка селекції, насінництва та розсадництва здійснюється в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на відповідний рік.

Розділ VII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА**Стаття 28. Відповідальність за порушення законодавства у сфері насінництва та розсадництва**

Особи, винні в порушенні законодавства у сфері насінництва та розсадництва, несуть відповідальність згідно із законом.

Суб'єкт насінництва та розсадництва може бути позбавлений права займатися виробництвом, реалізацією та використанням насіння і садивного матеріалу у разі систематичного порушення атестаційних вимог або законодавства у сфері насінництва та розсадництва.

Накладення стягнення не звільняє винних осіб від відшкодування збитків у випадках і порядку, передбачених законом.

Розділ VIII

МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ У СФЕРІ НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА**Стаття 29. Участь у міжнародному співробітництві у сфері насінництва та розсадництва**

Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері насінництва та розсадництва, зокрема на основі міжнародних договорів України.

Участь України у міжнародному співробітництві у сфері насінництва та розсадництва здійснюється в порядку, встановленому законом.

У разі якщо міжнародними договорами України встановлено інші правила, ніж ті, що містяться в цьому Законі, застосовуються правила міжнародних договорів України.

Розділ IX

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

- Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.
- Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:
 - підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;
 - прийняти нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону;
 - привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
 - забезпечити перегляд і скасування міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону».

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
2 жовтня 2012 року
№ 5397-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кодексу цивільного захисту України

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

- Внести зміни до таких законодавчих актів України:
 - у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):
 - частину першу статті 15 після слів «органів внутрішніх справ» доповнити словами «служби цивільного захисту»;
 - доповнити статтею 175⁴ такого змісту: «Стаття 175⁴. Здійснення суб'єктом господарювання господарської діяльності без декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства у сфері пожежної безпеки

Початок роботи новоутворених підприємств або початок використання суб'єктом господарювання об'єктів нерухомості без зареєстрованої декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства у сфері пожежної безпеки, для яких подання такої декларації є обов'язковим, -

тягне за собою накладення штрафу на громадян — суб'єктів підприємницької діяльності і посадових осіб — від сорока до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) у статті 223: частину першу після слів «пожежної безпеки» доповнити словами «здійсненням суб'єктом господарювання господарської діяльності без декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства у сфері пожежної безпеки», а після цифр «175» доповнити цифрами «175^{2а}»;

у частині другій: у пункті 1 слова «до семи» та «до десяти» замінити відповідно словами «до сімдесяти» та «до ста»;

у пункті 1¹ слова «до шести» та «до дев'яти» замінити відповідно словами «до п'ятдесяти» та «до вісімдесяти»;

у пункті 2 слова «до шести» та «до восьми» замінити відповідно словами «до п'ятдесяти» та «до вісімдесяти».

2. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35-37, ст. 446):

1) частину другу статті 18 викласти в такій редакції: «2. Окружним адміністративним судам підсудні адміністративні справи: 1) однією зі сторін в яких є орган державної влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, обласна рада, Київська, Севастопольська міська рада, їх посадова чи службова особа, крім випадків, передбачених цим Кодексом, та крім справ щодо їх рішень, дій чи бездіяльності у справах про адміністративні проступки та справ, які підсудні місцевим загальним судам як адміністративним судам;

2) про застосування у випадках, передбачених законом, заходів реагування у сфері державного нагляду (контролю), якщо вони можуть бути застосовані виключно за судовим рішенням»;

2) абзац другої частини другої статті 99 після першого речення доповнити новим реченням такого змісту: «Для звернення до адміністративного суду суб'єкта владних повноважень щодо справ, зазначених у пункті 5 частини першої статті 183² цього Кодексу, встановлюється 15-денний строк, який обчислюється

з дня виявлення суб'єктом владних повноважень підстав для звернення до адміністративного суду»;

3) у статті 183⁴: частину першу доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) застосування у випадках, передбачених законом, заходів реагування у сфері державного нагляду (контролю), якщо вони можуть бути застосовані виключно за судовим рішенням»;

у частині другій слова «частиною першою» замінити словами та цифрами «пунктами 1-4 частини першої»;

друге речення частини третьої виключити;

пункт 6 частини шостої викласти в такій редакції:

«6) висновок суду про повне або часткове задоволення чи відмову у задоволенні вимог адміністративного позову з посиланням на досліджені судом докази»;

доповнити частинами дванадцятою та тринадцятою такого змісту:

«12. Особа має право подати заяву про скасування заходів реагування, застосованих судом за результатом розгляду справи, передбаченої пунктом 5 частини першої цієї статті, якщо обставини, які стали підставою для вжиття заходів реагування, перестали існувати або усунуті, що підтверджується відповідними доказами. Така заява подається до адміністративного суду, який прийняв постанову про застосування відповідних заходів реагування у сфері державного нагляду (контролю).

13. Заява про скасування заходів реагування підлягає розгляду та вирішенню суддею одноособово з повідомленням осіб, які беруть участь у справі, протягом п'яти днів з дня її отримання судом. Неприбуття у судові засідання осіб, яким належним чином повідомлено про час і місце розгляду, не перешкоджає розгляду такої заяви. У разі якщо суд дійде висновку про можливість ухвалення законного судового рішення без проведення судового засідання та виклику осіб, які беруть участь у справі, він розглядає заяву у порядку письмового провадження.

За результатами розгляду заяви суд постановляє ухвалу про задоволення заяви або про відмову в її задоволенні, яка не підлягає оскарженню.

Відмова у задоволенні заяви не перешкоджає повторному зверненню до суду із заявою про скасування заходів реагування»;

4) у частині першій статті 256: після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«10) повне або часткове зупинення роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих ділянок, експлуатації будівель, об'єктів, споруд, цехів, ділянок, а також машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів, проведення робіт, у тому числі будівельно-монтажних, випуску і реалізації пожежонебезпечної продукції, систем та засобів протипожежного захисту, надання послуг, якщо це загрожуватиме життю та/або здоров'ю людей».

У зв'язку з чим абзац одинадцятий вважати абзацом дванадцятим; у абзаці дванадцятим слово та цифри «пунктами 1, 3, 4» замінити словом та цифрами «пунктами 1, 3, 4, 5».

3. У статті 4 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст. 99 із наступними змінами): частину першу після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту: «захисні споруди цивільного захисту із збереженням їх цільового призначення, крім зазначених у частині другій цієї статті».

У зв'язку з чим абзац шостий вважати абзацом сьомим;

абзац десятий частини другої замінити чотирма абзацами такого змісту: «захисні споруди цивільного захисту;

в яких розташовані пункти управління;

призначені для укриття працівників підприємств, що мають об'єкти підвищеної небезпеки;

розташовані у зонах спостереження атомних електростанцій та призначені для укриття населення під час радіаційних аварій».

У зв'язку з чим абзаці одинадцятий — двадцятий вважати відповідно абзацами чотирнадцятим — двадцятим третім.

4. У Законі України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 34, ст. 160; 2011 р., № 44, ст. 463; із змінами, внесеними Законом України від 13 січня 2012 року № 4336-VI):

1) у частині третій статті 2: абзац другий після слів «перебувають під охороною держави» доповнити словами «захисні споруди цивільного захисту»;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«У разі розташування захисної споруди цивільного захисту в будівлі (споруді, приміщенні), що приватизується, або на земельній ділянці, що приватизується разом з об'єктом нерухомості, покупець бере на себе зобов'язання здійснювати заходи, спрямовані на збереження захисної споруди цивільного захисту»;

2) частину другу статті 18 після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Здійснення заходів щодо збереження захисної споруди цивільного захисту у разі її розташування в будівлі (споруді, приміщенні), що приватизується, або на земельній ділянці, що приватизується разом з об'єктом нерухомості».

У зв'язку з чим абзац сьомий вважати абзацом восьмим;

3) частину третю статті 23 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі розташування захисної споруди цивільного захисту в будівлі (споруді, приміщенні) або на земельній ділянці, що приватизується (викуповується), до договору купівлі-продажу включається зобов'язання власника приватизованих об'єктів здійснювати заходи, спрямовані на її збереження».

У зв'язку з чим абзаці другий — сьомий вважати відповідно абзацами третім — восьмим.

5. Пункт «г» частини другої статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст. 122; із змінами, внесеними законами України від 13 січня 2012 року № 4336-VI та від 23 лютого 2012 року № 4442-VI) доповнити абзацом такого змісту: «захисні споруди цивільного захисту».

6. У пункті 3 статті 36 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170) слова «цивільною обороною» замінити словами «цивільним захистом».

7. У Законі України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 34, ст. 228; із змінами, внесеними Законом України від 17 травня 2012 року № 4712-VI):

1) абзац сімнадцятий частини четвертої статті 4 доповнити реченням такого змісту: «У разі передачі захисних споруд цивільного захисту зазначених проекти рішень також підлягають погодженню з центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту»;

2) частину першу статті 7 після абзацу дванадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«захисні споруди цивільного захисту, у тому числі ті, що перебувають у складі об'єктів незавершеного будівництва».

У зв'язку з чим абзаці тринадцятий вважати абзацом чотирнадцятим.

8. У пункті 2 статті 27 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190) слова «цивільною обороною» замінити словами «цивільним захистом».

9. У частині четвертій «Вступу» Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 194; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 41, ст. 600), слова «війська Цивільної оборони України» виключити.

10. Частину четверту преамбули Статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 195; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 41, ст. 600), викласти в такій редакції: «Дія Статуту Статуту Збройних Сил України поширюється на Державну прикордонну службу України, Службу безпеки України, внутрішню війська Міністерства внутрішніх справ України, інші військові формування, створені відповідно до закону, Державну спеціальну службу транспорту та на службу цивільного захисту».

11. У тексті Статуту гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 197; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 41, ст. 600), слова «війська Цивільної оборони України» виключити.

12. У частині четвертій преамбули Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 197; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 41, ст. 600), слова «війська Цивільної оборони України» виключити.

13. У частині першій статті 18 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 28, ст. 224) слова «та органам внутрішніх справ» замінити словами «органам внутрішніх справ та органам управління і силами цивільного захисту».

14. У Законі України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420; 2009 р., № 19, ст. 256):

1) у частині четвертій статті 18 слова «органи управління у справах цивільного захисту, сили і засоби цивільного захисту» виключити;

2) статтю 19 викласти в такій редакції: «Стаття 19. Цивільний захист України

Цивільний захист України у мирний час здійснюється відповідно до Кодексу цивільного захисту України, а в особливий період та з метою підготовки до нього — з урахуванням особливостей, визначених законодавством про оборону, мобілізацію та правовий режим воєнного стану».

15. У Законі України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 255; 2010 р., № 46, ст. 538; 2011 р., № 31, ст. 303):

1) у статті 1: в абзаці третьому слова «населення і території» виключити;

в абзацах четвертому, шостому та сьомому слова «сил цивільного захисту» замінити словами «Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту»;

2) у статті 3: у частині третій: в абзацах восьмому і дев'ятнадцятому слова «населення і території» виключити;

в абзаці сімнадцятому слова «за військово-обліковими спеціальностями для комплектування Збройних Сил України, інших військових формувань під час мобілізації» замінити словами «для комплектування посад, передбачених штатами воєнного часу»;

в абзаці двадцять другому частини третьої та абзаці третьому частини четвертої слова «сил цивільного захисту» замінити словами «Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту»;

3) у статті 4:

у частинах другій і третій слова «сил цивільного захисту» замінити словами «Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту»;

частину четверту виключити;

4) абзац дев'ятнадцятий статті 12, абзац двадцять другий статті 16, абзац двадцять четвертий статті 17, абзац одинадцятий статті 18, абзаци п'ятий, дев'ятий і десятий частини першої статті 21 після слів «інші військові формування» в усіх відмінках доповнити словами «Оперативно-рятувальна служба цивільного захисту» у відповідному відмінку;

5) в абзаці дванадцятому статті 13 слова «та інших військових формувань» замінити словами «інших військових формувань та Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту»;

6) абзац шостий статті 15, абзац сьомий статті 16 та абзац сьомий статті 17 після слів «інших військових формувань» доповнити словами «сил цивільного захисту»;

7) в абзаці двадцять другому статті 16, абзаці двадцять четвертому статті 17, абзаці одинадцятому статті 18 слова «які призиваються на військову службу» замінити словами «які залучаються до виконання обов'язку щодо мобілізації у порядку, визначеному частинами третьою — п'ятою статті 22 цього Закону»;

8) в абзаці сьомому частини першої статті 21 слова «які призиваються на військову службу в разі мобілізації» замінити словами «які залучаються до виконання обов'язку щодо мобілізації у порядку, визначеному частинами третьою — п'ятою статті 22 цього Закону»;

9) в статті 22:

абзац третій частини першої після слів «іншим військовим формуванням» доповнити словами «Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту»;

абзац перший частини другої після слів «на військову службу» доповнити словами «або не залучені до виконання обов'язків щодо мобілізації за посадами, передбаченими штатами воєнного часу»;

частини третю — п'яту викласти в такій редакції:

«3. Під час мобілізації та переведення Збройних Сил України, інших військових формувань, Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту на штати воєнного часу громадяни (крім тих, які проходять службу у військовому резерві), зобов'язані з'явитися на збірні пункти у строки, зазначені в отриманих ними документах (мобілізаційних посвідченнях, повістках або розпорядженнях військових комісарів (військовозобов'язаних Служби безпеки України — керівників органів, де вони перебувають на військовому обліку, військовозобов'язаних Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту — керівників відповідних органів управління центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту). Резервісти зобов'язані з'явитися до військових частин у строки, визначені командирами військових частин, в яких вони проходять службу у військовому резерві.

4. Громадяни, які перебувають у запасі, зазвичай приписуються до військових частин для проходження військової служби у воєнний час або до інших підрозділів чи формувань для виконання обов'язків за посадами, передбаченими штатами воєнного часу.

5. Призов громадян на військову службу (крім тих, що проходять службу у військовому резерві) під час мобілізації або залучення їх до виконання обов'язків за посадами, передбаченими штатами воєнного часу, здійснюють місцеві органи виконавчої влади через військові комісаріати (військовозобов'язаних Служби безпеки України — Центральне управління або регіональні органи Служби безпеки України, військовозобов'язаних Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту — відповідні органи управління центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту). Резервістів на військову службу під час оголошення мобілізації призивають командири військових частин, в яких вони проходять службу у військовому резерві»;

у частині шостій слова «(перебування) без дозволу військового комісара» замінити словами «без дозволу посадової особи, визначеної у частині третій цієї статті»;

10) у частині першій статті 26 слова «сил цивільного захисту» замінити словами «Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту».

16. У Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; 2009 р., № 36-37, ст. 511; 2010 р., № 12, ст. 117; 2011 р., № 45, ст. 487):

1) статтю 2 доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

«11. Виконання військового обов'язку в особливий період здійснюється з особливостями, визначеними цим Законом та іншими нормативно-правовими актами»;

2) частину першу статті 30 доповнити пунктом 11¹ такого змісту:

«11¹) військовозобов'язані, які уклали контракт про перебування у резерві служби цивільного захисту, — з метою підготовки резерву служби цивільного захисту»;</

ОРІЄНТИР № 43

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виконання угод про розподіл продукції

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про надра (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 36, ст. 340):

1) у частині третій статті 16 після слів «Надання спеціальних дозволів на користування надрами» додати через кому слова «крім випадків користування надрами на умовах угод про розподіл продукції, укладених відповідно до Закону України «Про угоди про розподіл продукції»;

2) у статті 24:

частину четверту доповнити двома реченнями такого змісту: «Така згода або відмова в її наданні має бути надана протягом двадцяти календарних днів після отримання відповідного письмового запиту. У разі ненадання жодної відповіді протягом зазначеного часу така згода вважається наданою»;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«У разі отримання інвестором за угодою про розподіл продукції відмови від користувача надр у наданні згоди на проведення робіт у межах гірничого відводу, наданого такому користувачу надр для видобутку корисних копалин, крім гірничих відводів для видобутку кам'яного та бурого вугілля, антрациту та залізних металічних руд, незалежно від підстав для такої відмови, таку згоду може бути надано спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з промислової безпеки, охорони праці, державного гірничого нагляду та державного регулювання у сфері безпечного поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення, за умови, що одночасне користування надрами кількома надрокористувачами в межах одного гірничого відводу не створює загрози життю і здоров'ю людей і не завдасть шкоди надрам та/або промисловим об'єктам, розміщеним у межах зазначеного гірничого відводу».

2. У частині другій статті 2 Закону України «Про нафту і газ» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 262) слова «щодо користування нафтогазовими надрами на умовах розподілу продукції» виключити.

3. Частину першу статті 1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами) доповнити абзацом п'ятнадцятим такого змісту:

«Суб'єкт господарювання — зареєстрована в установленому законодавством порядку юридична особа України або іншої держави незалежно від її організаційно-правової форми та форми власності, яка здійснює господарську діяльність, крім органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також фізична особа — підприємець, у тому числі інвестор, що є стороною угоди про розподіл продукції відповідно до Закону України «Про угоди про розподіл продукції», його підрядник, субпідрядник, постачальник та інший контрагент, що виконує роботи, передбачені угодою про розподіл продукції, на підставі договорів з інвестором».

4. У Законі України «Про угоди про розподіл продукції» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 44, ст. 391):

1) у статті 1:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Інвестор (інвестори) — громадянин України, іноземець, особа без громадянства, юридична особа України або іншої держави, об'єднання юридичних осіб, створене в Україні чи за її межами, особи, які діють окремо чи спільно, що має (мають) відповідні фінансово-економічні та технічні можливості або відповідну кваліфікацію для користування надрами та визначений переможцем (переможцями) конкурсу; особа, визначена абзацом п'ятнадцятим частини першої статті 7 цього Закону, у разі укладення угоди за участю такої особи; особа, яка набула прав та обов'язків, визначених угодою про розподіл продукції, в результаті передачі прав та обов'язків відповідно до статті 26 цього Закону»;

абзац п'ятий після слова «витрат» доповнити словами «та, у випадках, передбачених цим Законом, з урахуванням їх індексації»;

доповнити абзацом десятим такого змісту:

«нетрадиційні вуглеводні — газ сланцевих товщ, газ (метан) вугільних родовищ, газ центрально-басейнового типу, нафта, конденсат або інша вуглеводнева сировина, яка залягає в нетрадиційних колекторах»;

2) у статті 2:

у частині другій слова «а також» виключити, а після слів «розпорядження нею іншим чином» доповнити словами «а також будівництва та експлуатації пов'язаних з цим промислових об'єктів, трубопроводів та інших об'єктів»;

у другому реченні частини четвертої слова «у тому числі такі, які виникають у процесі користування землею, надрами та іншими природними ресурсами» виключити;

3) абзац перший частини третьої статті 4 після слів «надання інвесторам» доповнити словами «(у тому числі оператором угод), а також представництвам іноземних інвесторів, та сприяє наданню їхнім підрядним, субпідрядним та іншим організаціям (особам), а також представництвам іноземних підрядних, субпідрядних та інших організацій (осіб)»;

4) у частині першій статті 5:

після абзацу другого доповнити двома новими абзацами такого змісту: «Угодою про розподіл продукції вирішення питань з управління та координації діяльності сторін може покладатися на керівний комітет або інший орган управління, створений за участю сторін.

З метою участі держави у виконанні укладеної угоди про розподіл продукції (у тому числі участі в діяльності створених органів управління) Кабінет Міністрів України може передати необхідні повноваження центральному органу виконавчої влади у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр або іншому органу державної влади, який призначає представників до керівного комітету або іншого органу управління, створеного за угодою, визначає обсяг їх повноважень та контролює їх діяльність».

У зв'язку з цим абзаці третій — п'ятий вважати відповідно абзацами п'ятим — сьомим;

абзац шостий викласти в такій редакції:

«Робочим органом Міжвідомчої комісії є центральний орган виконавчої влади у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр (далі — робочий орган Міжвідомчої комісії)»;

5) у статті 6:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«На вимогу інвестора і в випадках, коли земельні ділянки, необхідні для виконання укладеної угоди про розподіл продукції, знаходяться у державній або комунальній власності, ділянки надр (родовища корисних копалин) надаються разом із такими земельними ділянками. У всіх інших випадках держава забезпечує надання на вимогу інвестора земельних ділянок, необхідних для виконання укладеної угоди про розподіл продукції, у порядку, зазначеному у такій угоді. У разі перебування земельних ділянок, необхідних для використання надр на умовах угод про розподіл продукції, у власності фізичних чи юридичних осіб або в комунальній власності набуття права власності на ці земельні ділянки здійснюється державою відповідно до закону, якщо інше не передбачене угодою про розподіл продукції»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Внесення змін до географічних координат ділянок надр (родовищ корисних копалин), щодо яких оголошено конкурс на укладення угоди про розподіл продукції або щодо яких Міжвідомчою комісією ведуться переговори з питання укладення такої угоди, забороняється.

Така заборона не поширюється на внесення змін до географічних координат ділянок надр (родовищ корисних копалин), щодо яких укладено угоду про розподіл продукції, яке здійснюється на вимогу інвестора (інвесторів) в порядку, передбаченому угодою про розподіл продукції, шляхом внесення відповідних змін до спеціального дозволу на користування надрами без необхідності внесення відповідних змін до такої угоди»;

частину п'яту доповнити абзацами третім — одинадцятим такого змісту:

«Угоду про розподіл продукції може бути укладено в такому порядку також на підставі одночасно декількох спеціальних дозволів та/або щодо декількох ділянок надр, незалежно від того, чи є такі ділянки надр суміжними або такими, що знаходяться окремо одна від одної.

Рішення Кабінету Міністрів України щодо укладення угоди без проведення конкурсу ухвалюється на підставі:

письмового звернення (заяви) надрокористувача до Міжвідомчої комісії з пропозицією укласти угоду про розподіл продукції (двосторонню або багатосторонню) з додаванням копій документів, що підтверджують правовий статус заявника, його фінансові можливості, копію спеціального дозволу (дозволів) на користування надрами та інших відомостей та матеріалів за запитом Міжвідомчої комісії;

пропозиції Міжвідомчої комісії щодо можливості укладення угоди про розподіл продукції.

У разі подання звернення (заяви) надрокористувача щодо укладення багатосторонньої угоди про розподіл продукції таке звернення (заява) має бути підписане усіма заявниками та містити відомості про кожного з них.

Кабінет Міністрів України розглядає звернення надрокористувача та ухвалює відповідне рішення у тримісячний строк з дня його подання та реєстрації робочим органом Міжвідомчої комісії.

Угода про розподіл продукції має бути укладена з надрокористувачем з дотриманням вимог цього Закону не пізніше 12 місяців з дня ухвалення відповідного рішення Кабінету Міністрів України.

Після укладення угоди про розподіл продукції спеціальний дозвіл на користування надрами підлягає переоформленню відповідно до положень цього Закону та в порядку, передбаченому такою угодою. У разі укладення багатосторонньої угоди про розподіл продукції новий спеціальний дозвіл на користування надрами оформляється на ім'я усіх інвесторів — учасників угоди. У випадку укладення угоди щодо декількох ділянок надр оформляється єдиний спеціальний дозвіл на ім'я усіх інвесторів — учасників угоди.

Під час розгляду заяви Міжвідомчою комісією і проведення переговорів щодо узгодження умов угоди про розподіл продукції надрокористувач не втрачає права на проведення передбачених спеціальним дозволом робіт на відповідній ділянці надр»;

6) у частині восьмій статті 7 слова «Міжвідомча комісія» замінити словами «робочий орган Міжвідомчої комісії»;

7) у статті 8:

у частині другій:

пункт 9 викласти в такій редакції:

«9) порядок узгодження сторонами бюджетів та програм робіт»;

пункт 11 доповнити словами «в тому числі валюта, в якій буде виражено таку вартість, в угоді за участю іноземного інвестора»;

у пункті 12 слова «та розмір збору за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок державного бюджету» виключити;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Порядок, принципи, правила ведення бухгалтерського обліку за угодою про розподіл продукції, у тому числі валюта ведення бухгалтерського обліку, а також перелік, зміст, форма, порядок складання та подання фінансових звітів за угодою про розподіл продукції визначаються такою угодою»;

8) у статті 9:

в абзаці восьмому частини першої слово «річних» виключити;

друге речення абзацу другого частини другої замінити двома реченнями такого змісту: «З цією метою інвестори зобов'язані укласти угоду про операційну діяльність (далі — операційний договір), що регулює відносини між оператором угоди та іншими інвесторами. Якщо інше не встановлено в операційному договорі, він не є договором про спільну діяльність та не регулюється нормами законодавства України, які застосовуються до спільної діяльності та договорів про спільну діяльність»;

доповнити частинами третьою та четвертою такого змісту:

«3. Оператор угоди про розподіл продукції організує належне виконання робіт, передбачених такою угодою, та зобов'язаний, серед іншого, з цією метою: здійснювати поточну операційну діяльність, передбачену угодою (особисто або шляхом залучення підрядних, субпідрядних або інших організацій (осіб); здійснювати розподіл компенсаційної та прибуткової продукції; приймати та використовувати майно інвесторів, необхідне для виконання умов угоди;

нараховувати та сплачувати податки та збори (обов'язкові платежі); вести окремий бухгалтерський та податковий облік операцій, що здійснюються за угодою;

надавати усім учасникам угоди достатній доступ до повної інформації стосовно всієї діяльності, що проводиться за укладеною угодою про розподіл продукції, включаючи будь-яку конфіденційну інформацію, що має комерційну цінність»;

здійснювати продаж (реалізацію) прибуткової, компенсаційної продукції інвесторів та державної частини продукції, якщо це передбачено умовами угоди про розподіл продукції;

виконувати інші функції згідно з цим Законом та умовами угоди про розподіл продукції.

Багатостороння угода про розподіл продукції повинна наділяти оператора угоди правами щодо прийняття незалежних рішень стосовно проведення безперервної поточної діяльності, необхідної для виконання завдань (планів, програм тощо), передбачених угодою про розподіл продукції.

4. За домовленістю сторін, умовами багатосторонньої угоди про розподіл продукції може передбачатися порядок зміни обсягу прав та обов'язків інвесторів в угоді про розподіл продукції, у тому числі розподіл їхніх часток у виробленій продукції, що видобуто з окремих покладів (ділянок надр) у межах наданої у користування за угодою ділянки надр та/або під час виконання окремих етапів або видів робіт. Порядок і підстави для зміни обсягу прав та обов'язків інвесторів в угоді про розподіл продукції мають встановлюватися такою угодою та відповідним операційним договором між інвесторами. Положення цієї статті також застосовується, якщо стороною угоди про розподіл продукції є особа, визначена абзацом п'ятнадцятим частини першої статті 7 цього Закону, незалежно від визначеного умовами конкурсу на укладення такої угоди розміру обсягу прав і обов'язків (частки участі) такої особи в угоді про розподіл продукції»;

9) в частині першій статті 11 та у статті 15 слова «Міжвідомчою комісією» замінити словами «робочим органом Міжвідомчої комісії»;

10) частину першу статті 12 викласти в такій редакції:

«1. Кабінет Міністрів України забезпечує своєчасне оформлення документів, передбачених частиною третьою статті 4 цього Закону, на ім'я усіх інвесторів — учасників угоди про розподіл продукції, оператора та/або на підставі заяви інвестора (оператора угоди) сприяє наданню таких документів на ім'я відповідних підрядних, субпідрядних та інших організацій (осіб) для виконання ними робіт, передбачених угодою про розподіл продукції. Кабінет Міністрів України безпосередньо відповідає за дотримання умов угоди державою»;

11) частину третю статті 13 доповнити реченням такого змісту: «У разі розбіжностей між версіями угоди українською та англійською мовами або будь-якого спору щодо тлумачення будь-якого положення угоди версія угоди українською мовою матиме переважну силу, якщо інше не передбачено положеннями угоди»;

12) у статті 17:

частину першу доповнити абзацами другим та третім такого змісту:

«Спеціальний дозвіл на користування надрами на умовах угод про розподіл продукції надається на ім'я кожного інвестора — учасника такої угоди на підставі та на умовах укладеної угоди про розподіл продукції на строк дії такої угоди в межах ділянки надр та на умовах, передбачених такою угодою.

Для спеціального дозволу на користування надрами на умовах угод про розподіл продукції може бути зупинена (чи достроково припинена (у тому числі шляхом анулювання) виключно Кабінетом Міністрів України в порядку та з підстав, передбачених частиною другою цієї статті»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Угоди про розподіл продукції можуть передбачати особливі етапи, правила та порядок користування надрами і проведення робіт під час розробки родовищ нетрадиційних вуглеводнів. Такі особливі етапи, правила та порядок можуть відрізнятися від затверджених законодавством етапів, правил і порядку розробки вуглеводнів, що не належать до нетрадиційних вуглеводнів. У разі будь-яких розбіжностей переважному застосуванню підлягатимуть етапи, правила та порядок користування надрами і проведення робіт, передбачені угодою про розподіл продукції»;

13) у статті 19:

частину першу доповнити абзацом шостим такого змісту:

«передачі іншому інвестору (іншим інвесторам) у багатосторонній угоді належної йому (їм) частини прибуткової та/або компенсаційної продукції або їх грошового еквівалента, якщо це передбачено угодою»;

частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Угоди про розподіл продукції стосовно вуглеводнів можуть передбачати безперервний розподіл вироблених вуглеводнів»;

у частині п'ятій:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Відшкодуванню підлягають лише витрати інвесторів, пов'язані з виконанням передбачених угодою робіт, іншою діяльністю, що здійснюється за угодою, та виконанням інших зобов'язань інвестора за угодою, понесені після офіційного опублікування результатів конкурсу на укладення угоди про розподіл продукції відповідно до частини одинадцятої статті 7 цього Закону або прийняті рішення Кабінетом Міністрів України відповідно до частини п'ятої статті 6 цього Закону, якщо інше не передбачено угодою»;

в абзаці третьому слова «відносяться до валових витрат виробництва та обігу» замінити словами та цифрами «враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємства відповідно до розділу III Податкового кодексу України»;

після абзацу п'ятого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«при укладенні угоди про розподіл продукції відшкодуванню компенсаційною продукцією підлягають витрати, понесені інвесторами — учасниками угоди про розподіл продукції, в тому числі інвестором — нерезидентом чи його представництвом, а облік таких витрат ведеться оператором в порядку та на умовах, визначених угодою;

витрати, що підлягають відшкодуванню за угодою, підтверджуються документально в порядку та на умовах, визначених в угоді».

У зв'язку з цим абзаці шостий та сьомий вважати відповідно абзацами восьмим та дев'ятим;

абзац восьмий доповнити словами «та умови його застосування»;

14) статтю 20 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Угода про розподіл продукції може передбачати можливість продажу (реалізації) оператором угоди частки інвесторів у виробленій продукції або всього обсягу виробленої продукції після його розподілу, в тому числі державної частки, із обов'язком оператора здійснювати передачу грошового еквівалента часток такої продукції інвесторам та/або державі. Порядок та умови реалізації виробленої продукції та передачі грошового еквівалента такої продукції визначаються в угоді про розподіл продукції»;

15) у абзаці першому частини першої статті 22 слова «продавати в Україні, експортувати» замінити словами «самостійно визначати умови реалізації (зокрема право на вільний вибір покупця), продавати за вільними цінами в Україні та за її межами (експортувати)»;

16) статтю 23 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Право інвестора на користування майном, що перейшло у власність держави, та умови користування визначаються виключно угодою про розподіл продукції»;

17) частину другу статті 24 доповнити другим реченням такого змісту: «Інвестор має право передавати інформацію, зазначену в цій статті, своїм афілійованим особам, консультантам, підрядникам, субпідрядникам та іншим особам, для яких отримання такої інформації є необхідним для виконання ними робіт, передбачених угодою про розподіл продукції, та/або функцій в порядку, встановленому угодою про розподіл продукції, за умови дотримання ними вимог конфіденційності»;

18) у статті 25:

частину другу після слова «інвестор» доповнити словами «(оператор угоди)»; частину третю після слова «інвестором» доповнити словами «(оператором угоди)», а після слів «угоди про розподіл продукції» доповнити словами та цифрами «з урахуванням статті 27 цього Закону»;

частину четверту доповнити словами та цифрами «з урахуванням статті 27 цього Закону»;

19) у частині першій статті 26 слова «за погодженням з органом місцевого самоврядування» виключити;

20) друге речення абзацу четвертого частини першої статті 28 викласти в такій редакції: «При виявленні істотних порушень умов угоди, передбачених такою угодою, Кабінет Міністрів України має право звернутися до суду (чи іншого передбаченого угодою органу вирішення спорів) з вимогою про дострокове розірвання угоди з відшкодуванням збитків з одночасним зупиненням або без зупинення виконання робіт, передбачених угодою про розподіл продукції»;

21) текст статті 32 викласти в такій редакції:

«На вимогу іноземного інвестора (інвесторів) держава має право відмовитися від імунітету в угоді про розподіл продукції. Така відмова поширюється на всі судові рішення, рішення міжнародних комерційних арбітражів, рішення у провадженнях щодо попереднього забезпечення позову, а також виконання рішень судових і арбітражних органів»;

22) у статті 33:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Для цілей угоди про розподіл продукції інвестор (представництво іноземного інвестора на території України) та/або його підрядник, субпідрядник, постачальник, перевізник та інші контрагенти мають право відкривати в банках України в установленому законодавством України порядку банківські рахунки в національній та/або іноземній валюті, що використовуватимуться виключно для обслуговування діяльності, пов'язаної з угодою про розподіл продукції»;

частину другу після слів «відкритих інвестором» доповнити словами «(представництвом іноземного інвестора на території України)», а слова «обслуговування робіт, передбачених угодою про розподіл продукції» замінити словами «цілей угоди про розподіл продукції»;

23) у статті 34:

частину першу після слів «іноземним інвестором» доповнити словами «(його представництвом на території України)», а після слів «за межі України» доповнити словами «у тому числі»;

частину другу після слів «одержані інвесторами» доповнити словами «(представництвами іноземних інвесторів на території України)», а після слів «яка є їх власністю» доповнити словами «власністю інших інвесторів або держави, а також від здійснення іншої діяльності, передбаченої угодою про розподіл продукції»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. На операції інвестора (представництва іноземного інвестора на території України), що здійснюються для потреб угоди про розподіл продукції (у тому числі пов'язані з придбанням обладнання, матеріалів, устаткування та інших товарів, робіт і послуг, необхідних для провадження робіт чи здійснення іншої діяльності, передбаченої угодою про розподіл продукції, в тому числі розпорядження частиною виробленої продукції, належного інвестору (представництву іноземного інвестора на території України), іншому інвестору чи державі), не поширюються передбачені законодавством України обмеження щодо:

1) розрахунків за експортно-імпортними операціями, у тому числі щодо строків, передбачених Законом України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті»;

2) отримання та повернення кредитів, позик в іноземній валюті від резидентів і нерезидентів, у тому числі вимоги стосовно реєстрації відповідних договорів та стосовно максимальних розмірів процентних ставок за ними;

3) переказу коштів у іноземній валюті на користь інших інвесторів за відповідною угодою про розподіл продукції та держави, у тому числі вимоги щодо одержання індивідуальної ліцензії Національного банку України;

4) переказу коштів у іноземній валюті на користь нерезидентів щодо оплати робіт, послуг, прав інтелектуальної власності за договорами, у тому числі вимоги щодо проведення цінової експертизи для засвідчення відповідності цін кон'юнктури ринку та документального підтвердження фактичного надання послуг, виконання робіт чи передавання прав інтелектуальної власності;

5) купівлі, продажу іноземної валюти для здійснення розрахунків із нерезидентами та повернення кредитів, позик в іноземній валюті;

6) розміщення валютних цінностей на рахунках і укладах за межами України, у тому числі вимоги щодо одержання індивідуальної ліцензії Національного банку України»;

24) частину другу статті 35 викласти в такій редакції:

«2. Держава забезпечує вчасну видачу дозволів на працевлаштування, а також, у разі необхідності, службових карток для всіх іноземних працівників, які наймаються інвесторами (у тому числі оператором угоди) згідно з угодою про розподіл продукції. Такі дозволи на працевлаштування та службові картки видаються у централізованому порядку винятково на підставі звернень інвесторів (у тому числі оператора угоди) із додаванням переліків відповідних іноземних працівників, сформованих інвесторами (у тому числі оператором угоди). При цьому вимоги щодо подання будь-яких інших документів, передбачених чинним законодавством для отримання дозволів на працевлаштування або службових карток, не застосовуються.

На підставі звернень підрядної, субпідрядної або іншої організації (особи), яка виконує роботи на замовлення інвестора в рамках угоди про розподіл продукції, із додаванням до звернень листів підтримки від інвестора (у тому числі оператора угоди), держава сприяє вчасній видачі дозволів на працевлаштування та/або службових карток для працевлаштування такої кількості іноземних працівників, яка необхідна для виконання відповідних робіт в рамках угоди про розподіл продукції такою підрядною, субпідрядною або іншою організацією (особою)».

5. У Законі України «Про засади функціонування ринку природного газу» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 48, ст. 566; 2012 р., № 5, ст. 30):

1) пункт 19 частини першої статті 1 після слів «газ сланцевих товщ» доповнити словами «газ колекторів щільних порід та газ центрально-басейнового типу»;

2) частину першу статті 6 доповнити словами «крім діяльності інвесторів — учасників угод про розподіл продукції, укладених згідно із Законом України «Про угоди про розподіл продукції», на яких вимога щодо отримання таких ліцензій не поширюється»;

3) пункти 2 та 3 частини сьомої статті 7 викласти в такій редакції:

ОРІЄНТИР № 43

у частині першій:
пункт 1 доповнити словами «або на підставі угод про розподіл продукції»;
пункт 4 доповнити словами «крім реалізації видобутого природного газу та/або його постачання споживачам інвесторами — учасниками угод про розподіл продукції, укладених згідно із Законом України «Про угоди про розподіл продукції», які здійснюють таку діяльність в межах цих угод»;

доповнити частиною третьою такого змісту:
«3. Дія частини другої цієї статті не поширюється на інвесторів — учасників угод про розподіл продукції, обов'язки яких визначаються згідно з відповідними угодами про розподіл продукції, укладеними згідно із Законом України «Про угоди про розподіл продукції».

6. У статтю 7 Закону України «Про трубопровідний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 29, ст. 139; 2012 р., № 29, ст. 345; із змінами, внесеними Законом України від 13 квітня 2012 року № 4658-VI) включити частину другу такого змісту:

«Об'єкти магістрального трубопровідного транспорту, побудовані за кошти комунальних підприємств або приватних суб'єктів господарювання, належать таким комунальним підприємствам або приватним суб'єктам господарювання на праві власності. Інвестор — учасник угоди про розподіл продукції, укладеної відповідно до Закону України «Про угоди про розподіл продукції», може будувати об'єкти трубопровідного транспорту та здійснювати їх експлуатацію, якщо вони збудовані та експлуатуються (утримуються) з дотриманням технічних вимог та стандартів».

7. У Законі України «Про державно-приватне партнерство» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 40, ст. 524):

1) абзац другий частини першої статті 4 доповнити словами «крім таких, що здійснюються на умовах угод про розподіл продукції»;

2) у статті 5:
абзац четвертий частини першої виключити;
доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Дія цього Закону не поширюється на угоди про розподіл продукції, порядком укладення, виконання та припинення яких регулюється Законом України «Про угоди про розподіл продукції».

8. Частину третю статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 33, ст. 471 із наступними змінами) доповнити абзацом такого змісту:

«товари, роботи і послуги, що закуповуються замовниками, які беруть участь в укладенні угод про розподіл продукції та/або є інвесторами за угодами про розподіл продукції, укладеними відповідно до Закону України «Про угоди про розподіл продукції», з метою реалізації прав і виконання обов'язків інвесторів за такими угодами».

9. Частину першу статті 4 Закону України «Про особливості здійснення закупівель в окремих сферах господарської діяльності» доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) товарів, робіт та послуг за угодами про розподіл продукції, укладеними згідно із Законом України «Про угоди про розподіл продукції».

10. Абзац перший підпункту «б» пункту 15 розділу Х «Перехідні положення» Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27) доповнити словами «а також крім зміни цільового призначення (використання) земельних ділянок з метою їх надання інвесторам — учасникам угод про розподіл продукції для здійснення діяльності за такими угодами».

11. Статтю 1 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст. 99 із наступними змінами) доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«9. Відносини користування державним майном, створеним або придбаним інвестором для виконання угоди про розподіл продукції, після переходу прав власності на таке майно до держави регулюються Законом України «Про угоди про розподіл продукції».

12. Пункт 50 частини першої статті 4 Митного кодексу України доповнити підпунктами «г» та «г» такого змісту:

«г) відокремлені підрозділи іноземних юридичних осіб з місцезнаходженням на території України, які здійснюють господарську діяльність відповідно до законодавства України;

г) інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції, у тому числі постійне представництво інвестора-нерезидента».

13. У Законі України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2-3, ст. 11, № 41, ст. 413; 2012 р., № 12-13, ст. 82):

1) у частині першій статті 4:
пункт 1 доповнити абзацом восьмим такого змісту:

«інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції (у тому числі постійне представництво інвестора-нерезидента), що використовує працю фізичних осіб, найнятих на роботу в Україні на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою — підприємцем в Україні, якщо виконувати роботи (надавати послуги) відповідають видам діяльності, зазначеним у витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців»;

в абзаці другому пункту 2 слова «абзаці другому» замінити словами «абзацах другого та восьмому»;

2) у статті 5:
у частині першій:
після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:
«в абзаці восьмому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону — здійснюється на підставі подання копії свідоцтва про державну реєстрацію угоди про розподіл продукції не пізніше наступного робочого дня з дня отримання від них відповідної заяви».

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим;
абзац сьомий доповнити словами та цифрами «а платників єдиного внеску, зазначених в абзаці восьмому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, — за їхньою заявою»;

у частині третій цифри та слово «1, 4 та 5» замінити цифрами та словом «1, 4, 5 та 8»;

частину четверту доповнити абзацом п'ятим такого змісту:
«у осіб, зазначених в абзаці восьмому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, — з дня реєстрації як платника податку за угодою про розподіл продукції».

14. Частину п'яту статті 6 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 365; 2000 р., № 38, ст. 318) викласти в такій редакції:

«5. Порядок ведення бухгалтерського обліку фінансово-господарської діяльності за угодою про розподіл продукції, у тому числі валюта, а також перелік, форми, зміст, звітний період, порядок складання та подання фінансових звітів за угодою про розподіл продукції, визначаються такою угодою відповідно до Закону України «Про угоди про розподіл продукції».

15. Статтю 6 Закону України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 40, ст. 364; 2000 р., № 22, ст. 172; 2004 р., № 19, ст. 270; 2007 р., № 44, ст. 510; 2010 р., № 10, ст. 101) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Вимоги, передбачені статтями 1 і 2 цього Закону, не поширюються на розрахунки за експортно-імпортними операціями інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції, які здійснюються для потреб такої угоди (у тому числі пов'язані з придбанням обладнання, матеріалів, устаткування та інших товарів, робіт і послуг, необхідних для провадження робіт чи здійснення іншої діяльності, передбаченої угодою про розподіл продукції, у тому числі розпорядження частиною виробленої продукції, належною інвестору (представництву іноземного інвестора на території України), іншому інвестору чи державі)».

У зв'язку з цим частини п'яту і шосту вважати відповідно частинами шостою і сьомою.

16. У Декреті Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 17, ст. 184 із наступними змінами):

1) у пункті 4 статті 5:
підпункт «а» доповнити абзацом восьмим такого змісту:

«переказ інвестором (представництвом іноземного інвестора на території України) за межі України іноземної валюти іншим інвесторам за відповідною угодою про розподіл продукції»;

підпункт «д» доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«відкриття рахунків у іноземній валюті інвесторами — учасниками угод про розподіл продукції, в тому числі представництвами іноземних інвесторів за угодами про розподіл продукції»;

2) доповнити статтю 10¹ такого змісту:

«Стаття 10¹. Особливості здійснення валютних операцій у зв'язку з угодами про розподіл продукції

1. На операції інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції, що здійснюються у зв'язку з такою угодою, не поширюються:

а) вимоги щодо одержання індивідуальної ліцензії на одержання кредитів у іноземній валюті, передбачені підпунктом «в» пункту 4 статті 5 цього Декрету;

б) вимоги щодо одержання індивідуальної ліцензії на використання іноземної валюти на території України як засобу платежу в межах розрахунків між інвесторами (представництвами іноземних інвесторів на території України) за відповідною угодою про розподіл продукції чи державою, передбачені підпунктом «г» пункту 4 статті 5 цього Декрету;

в) вимоги та обмеження стосовно отримання та повернення резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів, у тому числі передбачені Указом Президента України «Про врегулювання порядку одержання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів та застосування штрафних санкцій за порушення валютного законодавства» від 27 червня 1999 року № 734/99.

2. На операції представництва іноземного інвестора за угодою про розподіл продукції щодо оплати праці працівникам-нерезидентам, які згідно з укладеними трудовими договорами (контрактами) працюють в Україні (перерахування на банківські рахунки цих осіб в Україні або за її межами), не поширюються вимоги щодо одержання індивідуальних ліцензій».

17. У підпункті 4 пункту «б» частини першої статті 33 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170) слово «питань» замінити словом «клопотань».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України в місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
2 жовтня 2012 року
№ 5406-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»:

1) у частині шостій статті 8:

друге речення абзацу першого після слів «також припиняються» доповнити словами «за ініціативою адміністративної ради Фонду»;

пункт 5 після слова «недєздатним» доповнити словами «обмежено дієздатним»;

доповнити пунктами 6-7 такого змісту:

«6) втрати громадянства України;

7) відсутності без поважних причин на трьох і більше засіданнях адміністративної ради Фонду посліп»;

2) пункт 17 частини першої статті 9 викласти в такій редакції:

«17) приймає рішення про збільшення граничного розміру відшкодування коштів за вкладками»;

3) частину п'яту статті 12 доповнити пунктом 17 такого змісту:

«17) за умови недостатності коштів у банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, проведенням заходів та залученням до роботи осіб відповідно до пункту 2 частини шостої статті 36, пунктів 7 і 8 частини другої статті 37 та частини четвертої статті 47 цього Закону, виконавча дирекція Фонду приймає рішення про оплату таких витрат банку за рахунок коштів Фонду»;

4) частину третю статті 15 після слів «Служба внутрішнього аудиту регулярно» доповнити словами «(на перше число кожного кварталу)»;

5) у статті 16:

частину другу доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) займатися підприємницькою діяльністю, виконувати роботу за сумісництвом, крім викладацької, наукової та іншої творчої діяльності»;

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«5. Працівникам Фонду заборонено розголошувати інформацію, що становить державну таємницю, банківську таємницю або іншу конфіденційну та/або службову інформацію, яка стала відома їм у зв'язку з виконанням ними своїх посадових (службових) обов'язків, у тому числі і в разі припинення трудових відносин з Фондом, крім випадків, установлених законом».

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою;

у частині шостій слова «частини четвертої» замінити словами «частин четвертої і п'ятої»;

6) пункт 2 частини другої статті 20 викласти в такій редакції:

«2) покриття витрат, пов'язаних з виконанням покладених на Фонд функцій та повноважень, зокрема, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі витрат Фонду, передбачених пунктом 17 частини п'ятої статті 12 цього Закону»;

7) у статті 22:

в абзаці третьому частини першої слово «середньозважена» замінити словом «середньозарплатна»;

у частині третій слова «рівними частками» виключити;

8) у частині третій статті 24:

абзац перший викласти в такій редакції:

«Фонд накладає адміністративні штрафи на керівників банків відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення»;

абзац другий виключити;

9) у статті 25:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Фонд подає Міністерству фінансів України заявку на визначення розміру кредиту (внеску) на поточний бюджетний рік, а якщо до закінчення бюджетного року залишилося менше трьох місяців - на наступний рік, із зазначенням форми такого кредиту (внеску) та його розміру»;

у частині третій слово «наступний» замінити словом «відповідний»;

10) абзац перший частини першої статті 26 викласти в такій редакції:

«1. Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за його вкладом. Фонд відшкодовує кошти в розмірі вкладу, включаючи відсотки, нараховані на день прийняття рішення Національним банком України про виведення банку до категорії неплатоспроможних та початку процедури виведення Фондом банку з ринку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладками, встановленого на дату прийняття такого рішення, незалежно від кількості вкладів в одному банку. Сума граничного розміру відшкодування коштів за вкладками не може бути меншою 200000 гривень. Адміністративна рада Фонду не має права приймати рішення про зменшення граничної суми відшкодування коштів за вкладками. Зобов'язання з виплати відсотків за вкладками, нарахованих під час здійснення тимчасової адміністрації, задовольняються відповідно до черговості, встановленої пунктом 4 частини першої статті 52 цього Закону»;

11) частину третю статті 33 викласти в такій редакції:

«3. За порушення банком вимог законодавства про гарантування вкладів фізичних осіб Фонд може застосовувати до такого банку адміністративно-господарську санкцію у вигляді розпорядження про усунення порушення. Невиконання або несвоєчасне виконання банком рішень та/або нормативно-правових актів Фонду чи розпоряджень про усунення порушень тягне за собою накладення на банк штрафу в розмірі від 0,04 до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку»;

12) друге речення частини першої статті 35 доповнити словами «яка має високі професійні та моральні якості, бездоганну ділову репутацію, повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права (не нижче кваліфікаційного рівня «спеціаліст») та професійний досвід, необхідний для виконання заходів у межах здійснення тимчасової адміністрації»;

13) у статті 36:

перше речення абзацу другого частини першої викласти в такій редакції:

«Протягом одного дня після призначення уповноваженої особи Фонду керівники банку забезпечують передачу уповноваженій особі Фонду печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей банку, а також протягом трьох днів - передачу бухгалтерської та іншої документації банку»;

абзац перший частини шостої викласти в такій редакції:

«6. Обмеження, встановлені пунктом 1 частини п'ятої цієї статті, не поширюється на зобов'язання банку щодо»;

14) у статті 41:

у частині першій слово «Фонд» замінити словами «Уповноважена особа Фонду»;

у пункті 2 частини третьої слова «Фонд зобов'язаний» замінити словами «уповноважена особа Фонду зобов'язана»;

у частині четвертій слово «Фонд» замінити словами «Уповноважена особа Фонду»;

у частині сьомій слово «Фондом» замінити словами «уповноваженою особою Фонду»;

у другому реченні частини восьмої слово «Фонд» замінити словами «Уповноважена особа Фонду, Фонд»;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Фонд наступного дня після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Уповноважена особа Фонду надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки і підготовки обґрунтованих висновків».

Фонд приймає рішення про припинення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України»;

15) статтю 43 викласти в такій редакції:

«Стаття 43. Фінансова підтримка з боку Фонду

1. За рішенням виконавчої дирекції Фонд може надати приймаючому банку фінансову підтримку у формі компенсації за прийняті зобов'язання. Спосіб, розмір та умови надання фінансової підтримки визначаються відповідно до нормативно-правових актів Фонду.

2. Розмір компенсації приймаючому банку має ґрунтуватися на аналізі найменш витратного для Фонду способу виведення банку з ринку, визначеного планом врегулювання неплатоспроможного банку, і не може перевищувати суми переданих приймаючому банку зобов'язань перед вкладниками у межах сум гарантованого відшкодування коштів за вкладками, зменшеної на вартість переданих приймаючому банку активів».

3. Фінансова підтримка не може надаватися будь-якому проблемному або неплатоспроможному банку чи на користь учасників таких банків»;

16) пункт 3 частини першої статті 52 доповнити словами та цифрами «та щодо покриття витрат Фонду, передбачених у пункті 17 частини п'ятої статті 12 цього Закону».

2. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у статті 221 цифри «166⁷-166¹²» замінити цифрами «166⁸-166¹²»;

2) у тексті статті 234⁴:

після слів «пов'язані з» доповнити словами «протидією тимчасовій адміністрації та ліквідації банку та з»;

слово та цифри «(стаття 166¹⁹)» замінити словом та цифрами «(стаття 166⁷, 166¹⁹)»;

3) у пункті 1 частини першої статті 255:

в абзаці «Національного банку України (статті 163¹², 164¹¹, 166⁷, стаття 166⁸ (у частині, що стосується правопорушень у галузі банківської діяльності та банківських операцій)» цифри «164¹¹, 166⁷» виключити;

абзац «працівники Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (стаття 166¹⁹)» виключити.

3. Частину п'яту статті 117 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446) доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) зупинення рішень уповноваженого центрального органу з питань цивільної авіації щодо призупинення дії або анулювання сертифікатів, схвалень, допусків».

4. Пункт 2 частини першої статті 42 Закону України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238; 2002 р., № 5, ст. 30; 2009 р., № 14, ст. 181) викласти у такій редакції:

«2) надає кредити Фонду гарантування вкладів фізичних осіб під заставу цінних паперів за ціною не нижче індексу інфляції».

5. Пункт 9 частини першої статті 37 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19-20, ст. 142) викласти в такій редакції:

«9) здійснення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку або ліквідації банку відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», крім випадків, пов'язаних з виплатою коштів за вкладками вкладників за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку вкладників у межах суми відшкодування, що гарантується Фондом; витрат, пов'язаних із забезпеченням операційної діяльності такого банку; виплати заробітної плати, авторської винагороди, відшкодування шкоди, заподіяної життя та здоров'ю працівників банку».

6. Пункт 49 статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113 із наступними змінами) виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
2 жовтня 2012 року
№ 5411-VI

ОРІЄНТИР № 43

5. Проходження служби у військовому резерві полягає у виконанні резервістами службових обов'язків відповідно до завдань, покладених на органи військового управління, з'єднання, військові частини, військові навчальні заклади (далі — військові частини), в яких вони проходять службу у військовому резерві на відповідних посадах, згідно з вимогами законодавства та умовами контракту.

6. Граничним віком перебування у військовому резерві є граничний вік перебування військовозобов'язаних у запасі другого розряду.

7. Громадянин, прийнятий на службу у військовому резерві, під час проходження перших зборів складають Військову присягу на вірність Українському народу в порядку, визначеному Статутом внутрішньої служби Збройних Сил України, якщо не складали її раніше.

8. Початком проходження резервістом служби у військовому резерві вважається день видання наказу керівника органу військового управління, командира (начальника) військової частини (далі — командир (начальник) військової частини) про прийняття громадянина на службу у військовому резерві і призначення на посаду, яка комплектується резервістами.

Закінченням проходження резервістом служби у військовому резерві вважається день закінчення строку контракту або інший день, зазначений у пункті 30 цього Положення, але не раніше дня видання наказу командира (начальника) військової частини про звільнення резервіста зі служби у військовому резерві.

9. Резервісти вважаються такими, що виконують службові обов'язки у військовому резерві:

1) на території військової частини під час підготовки або зборів, в іншому місці їх проведення протягом службового (навчального) часу, включаючи заняття, перерви, встановлені розпорядком дня (розкладом занять);

2) на шляху прямування до місця проведення зборів, занять та у зворотному напрямку, під час службових поїздок;

3) поза військовою частиною або іншим місцем проведення зборів, якщо перебування там передбачено обов'язками резервіста або наказом відповідного командира (начальника) військової частини.

10. Проходження резервістом служби у військовому резерві відображається в його військово-облікових документах, форма та порядок ведення яких установлюються Генеральним штабом Збройних Сил України.

11. Інформація про строки проведення підготовки і зборів у наступному році доводиться до резервістів та їх роботодавців до 1 грудня поточного року.

Прийняття на службу у військовому резерві. Контракт

12. На службу у військовому резерві приймаються громадянин, який пройшов професійно-психологічний відбір, перевірку рівня фізичної підготовки та визнані придатними до служби у військовому резерві за станом здоров'я:

військовозобов'язані, які не мають військових звань офіцерського складу, з відповідною освітою та спеціальним підготовкою, віком від 18 до 40 років — на службу у військовому резерві на посадах рядового складу, сержантського і старшинського складу;

офіцери запасу, які не досягли граничного віку перебування в запасі другого розряду, — на службу у військовому резерві на посадах офіцерського складу.

13. Добір громадян для проходження служби у військовому резерві проводиться командирами (начальниками) військових частин із числа:

військовослужбовців, які звільняються в запас;

громадян, які проживають (перебувають) у населених пунктах, в яких або поряд з якими дислокуються військові частини.

14. Громадянин, які приймаються на службу у військовому резерві, проходять обов'язковий медичний огляд у встановленому законодавством порядку.

15. Порядок заміщення окремих військових посад резервістами у мирний час, заміщення військових посад, передбачених штатами воєнного часу, при переведенні Збройних Сил України на організацію і штати воєнного часу, особливості ведення військового обліку резервістів, час і строки проведення навчальних та перевірок зборів, програми підготовки резервістів, порядок та обсяги підготовки резервістів за військово-обліковими спеціальностями, час та строки проведення підготовки визначаються Генеральним штабом Збройних Сил України.

16. У разі прийняття громадянина на службу у військовому резерві з ним укладається контракт про проходження громадянином України служби у військовому резерві Збройних Сил України (далі — контракт) за формою, що додається.

Контракт — письмова угода, що укладається між громадянином і державою, від імені якої виступає Міністерство оборони України, інший орган військового управління, з'єднання, військова частина, військовий навчальний заклад Збройних Сил України, для встановлення правових відносин під час проходження служби у військовому резерві.

17. Контракт укладається у двох примірниках, підписується громадянином і посадовою особою Міністерства оборони України, іншого органу військового управління, з'єднання, військової частини, військового навчального закладу Збройних Сил України, яка має право видавати накази по особовому складу та до повноважень якої належить призначення на відповідні посади. Підпис зазначеної посадової особи скріплюється відповідною гербовою печаткою.

Дата набрання чинності контрактом зазначається у першому і другому його примірниках.

18. Один примірник контракту зберігається в особовій справі резервіста, другий — у резервіста.

19. Резервісти можуть укласти новий контракт у разі закінчення строку попереднього контракту.

20. Перший контракт укладається:

із резервістами, прийнятими на посади рядового складу, — строком на 3 роки;

із резервістами, прийнятими на посади сержантського і старшинського складу, — строком на 5 років;

із резервістами, прийнятими на посади офіцерського складу, — строком на 5 років.

21. Новий контракт може бути укладено:

із резервістами, прийнятими на посади рядового складу, — строком на 3 роки;

із резервістами, прийнятими на посади сержантського і старшинського складу, — строком на 5 років;

із резервістами, прийнятими на посади офіцерського складу, — строком до 5 років.

Про укладення нового контракту посадовою особою, зазначеною у пункті 17 цього Положення, видається наказ.

22. Строк контракту не може перевищувати строку, який залишився до досягнення резервістом граничного віку перебування у військовому резерві.

23. Строк проходження служби у військовому резерві обчислюється повними роками, крім випадку, коли контракт з резервістом укладається до досягнення ним граничного віку перебування у військовому резерві.

24. Строк контракту обчислюється з дня набрання ним чинності.

25. Контракт набирає чинності з дня видання наказу командира (начальника) військової частини про прийняття громадянина на службу у військовому резерві і призначення на посаду.

26. Новий контракт укладається не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку чинного контракту і набирає чинності після закінчення строку попереднього контракту.

27. Строк контракту, укладеного з резервістом, який перебував в умовах, що з об'єктивних причин унеможливили укладення нового контракту (перебування у стані заручника, інтерв'юваної особи у нейтральній державі, якщо неможливо встановити місце перебування або за інших обставин), продовжується до закінчення перебування резервіста в зазначених умовах і прибуття до військової частини. У разі потреби контракт продовжується на строк, необхідний для визначення придатності резервіста до проходження служби у військовому резерві за станом здоров'я та прийняття рішення щодо укладення нового контракту.

28. Контракт припиняється (розривається), а резервіст звільняється зі служби у військовому резерві:

1) у зв'язку із закінченням строку контракту;

2) за станом здоров'я — на підставі висновку (постанови) військово-лікарської комісії про непридатність або обмежену придатність до військової служби у військовому резерві;

3) за віком — у разі досягнення граничного віку перебування у військовому резерві;

4) у зв'язку зі скороченням штатів або проведенням організаційних заходів — у разі неможливості дальшого перебування на службі у військовому резерві;

5) через сімейні обставини або з інших поважних причин, перелік яких встановлено Кабінетом Міністрів України для військовослужбовців;

6) через службову невідповідність;

7) у зв'язку з обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, яким призначено покарання у виді позбавлення волі, обмеження волі, позбавлення військового звання чи права займати певні посади;

8) у зв'язку з позбавленням військового звання в дисциплінарному порядку;

9) у зв'язку з систематичним невиконанням умов контракту командуванням (за бажанням резервіста);

10) у зв'язку з систематичним невиконанням умов контракту резервістом;

11) у зв'язку з прийняттям на військову службу за контрактом;

12) у зв'язку з бронуванням військовозобов'язаних на період мобілізації та на воєнний час або в разі виникнення встановлених законом обставин, унаслідок

яких військовозобов'язані не підлягають призову на військову службу під час мобілізації;

13) у зв'язку з набранням законної сили судовим рішенням, відповідно до якого військовослужбовця притягнуто до відповідальності за адміністративне корупційне правопорушення;

14) у разі неможливості переведення на іншу посаду у зв'язку з безпосереднім підпорядкуванням близькій особі.

29. Дострокове розірвання контракту ініціюється:

1) командиром (начальником) військової частини за наявності підстав, передбачених підпунктами 2 — 4, 6 — 8, 10 — 14 пункту 28 цього Положення;

2) резервістом за наявності підстав, передбачених підпунктами 2 — 3, 5, 9 і 11 пункту 28 цього Положення.

30. Датою припинення дії (розірвання) контракту є:

1) день закінчення строку контракту;

2) день, наступний за днем смерті (загибелі) резервіста, або день визнання резервіста судом безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

3) день видання наказу про звільнення резервіста зі служби у військовому резерві у зв'язку з достроковим розірванням контракту.

31. У разі припинення (розірвання) контракту у примірники, що зберігаються в особовій справі, робиться запис із зазначенням підстави та дати припинення (розірвання) контракту, який завіряється підписом командира (начальника) військової частини та скріплюється відповідною гербовою печаткою.

Резервіст подає за бажанням другий примірник контракту до кадрового органу військової частини, де робиться відповідний запис із зазначенням підстав припинення (розірвання) контракту та дати звільнення резервіста зі служби у військовому резерві. У разі неподання резервістом другого примірника контракту в першому примірнику робиться відповідний запис.

Виклик резервістів для проходження підготовки та зборів

32. Виклик резервістів для проходження підготовки та зборів здійснюється командирами (начальниками) військових частин відповідно до програм підготовки на відповідний рік.

Призов резервістів на військову службу під час оголошення мобілізації здійснюється командирами (начальниками) військових частин, в яких вони проходять службу у військовому резерві, відповідно до Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію».

33. Оповіщення резервістів про їх виклик до військових частин, в яких вони проходять службу у військовому резерві, для проходження підготовки та зборів або про призов на військову службу під час мобілізації організовується командирами (начальниками) військових частин. Командирами (начальниками) військових частин організовується інформування роботодавців, районних державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування про мету та можливі строки залучення резервістів до проходження підготовки, зборів або призову на військову службу. Строки оповіщення та інформування визначаються Генеральним штабом Збройних Сил України.

34. Протягом трьох днів після виклику резервістів для проходження підготовки, зборів або призову на військову службу командири (начальники) військових частин надсилають списки резервістів із зазначенням військово-облікових спеціальностей та посад, на які вони призначені, до військових комісаріатів, в яких резервісти перебувають на військовому обліку.

35. Резервіст може бути звільнений від проходження навчальних та перевірок зборів у зв'язку з:

смертю близького родича (батьки, дружина, чоловік, дитина, рідний брат, сестра, дід, баба) або близького родича дружини (чоловіка), яка сталася пізніше ніж за сім діб до дати початку зборів;

хворобою або необхідністю догляду за хворою дружиною (чоловіком), дитиною чи батьками своїми або дружиною (чоловіком), які проживають разом із резервістом, у разі неможливості догляду за хворим іншим близьким родичем;

перебуванням під слідством, а також застосуванням до резервіста адміністративного або кримінального покарання, яке унеможливило його прибуття;

потрапанням під вплив надзвичайної ситуації, яка виникла під час виклику на збори і стала перешкодою своєчасному прибуттю;

складанням державних іспитів у вищих навчальних закладах.

Звільнення резервіста від проходження навчальних та перевірок зборів здійснюється командирами (начальниками) військових частин на підставі рапорту резервіста або заяви членів його сім'ї, до якої додаються відповідні документи.

Резервісти під час проходження підготовки чи зборів мають право на відпустку за сімейними обставинами згідно із законодавством.

Військові звання

36. Громадянин приймається на службу у військовому резерві в раніше присвоєних їм військових званнях.

37. Чергові військові звання присвоюються у порядку, передбаченому цим Положенням.

До військових звань резервістів додається слово «резерву».

До військових звань резервістів офіцерського складу, які призначені на посади медичної або юридичної служб Збройних Сил України, мають повну вищу медичну чи юридичну освіту та займають відповідну штатну посаду, додаються слова «медичної служби резерву» або «юстиції резерву».

38. Командир (начальник) військової частини надсилає витяг із наказу про присвоєння резервісту військового звання або позбавлення його такого звання до військового комісаріату, в якому резервіст перебуває на військовому обліку, у триденний строк після його видання.

39. Чергові військові звання резервістам присвоюються:

1) до старшого сержанта (головного старшини) включно — командирами полків (кораблів 1 рангу), бригад і посадовими особами, які мають рівні з ними та вищі права;

2) до старшого прапорщика (старшого мічмана) включно — командиром корпусу, посадовими особами, які мають рівні з ним та вищі права;

3) до майора (капітана 3 рангу) включно — командувачами видів Збройних Сил України, першим заступником начальника Генерального штабу Збройних Сил України;

4) до підполковника (капітана 2 рангу) включно — першим заступником Міністра оборони України, начальником Генерального штабу Збройних Сил України, командиром військової частини А0515;

5) до полковника (капітана 1 рангу) включно — Міністром оборони України.

Посадові особи, зазначені у цьому пункті, мають право присвоювати чергові військові звання лише резервістам, які перебувають в їх прямуому підпорядкуванні.

40. Військові звання старшого солдата (старшого матроса) у порядку заохочення присвоюються командирами полків (кораблів 1 рангу), бригад і посадовими особами, які мають рівні з ними права та вищі.

41. Для резервістів рядового складу, сержантського та старшинського складу встановлюються такі строки вислуги у військовому званні:

солдата резерву (матроса резерву) — два роки;

старшого солдата резерву (старшого матроса резерву) — один рік;

молодшого сержанта резерву (старшини 2 статті резерву) — два роки;

сержанта резерву (старшини 1 статті резерву) — два роки;

старшого сержанта резерву (головного старшини резерву) — два роки;

старшини резерву (головного корабельного старшини резерву) — два роки;

прапорщика резерву (мічмана резерву) — п'ять років.

42. Для резервістів молодшого та старшого офіцерського складу встановлюються такі строки вислуги у військовому званні (крім офіцерів льотного складу авіації та плавкладу підводних човнів):

молодшого лейтенанта резерву, лейтенанта резерву — два роки;

старшого лейтенанта резерву, капітана резерву (капітан-лейтенанта резерву) — три роки;

майора резерву (капітана 3 рангу резерву) — чотири роки;

підполковника резерву (капітана 2 рангу резерву) — п'ять років.

43. Для резервістів — офіцерів льотного складу авіації та плавкладу підводних човнів встановлюються такі строки вислуги у військовому званні:

молодшого лейтенанта резерву — один рік;

лейтенанта резерву, старшого лейтенанта резерву — два роки;

капітана резерву (капітан-лейтенанта резерву), майора резерву (капітана 3 рангу резерву) — три роки;

підполковника резерву (капітана 2 рангу резерву) — чотири роки.

44. Строк вислуги у військовому званні старшого прапорщика резерву (старшого мічмана резерву), полковника резерву (капітана 1 рангу резерву) не встановлюється.

45. Строк вислуги резервіста у військовому званні обчислюється з дня присвоєння йому відповідного військового звання.

До строку вислуги резервіста у військовому званні зараховується:

час його перебування у цьому званні на військовій службі, службі у військовому резерві, перебування в запасі;

час перерви в службі у військовому резерві у зв'язку з незаконним притягненням до кримінальної відповідальності або незаконним звільненням зі служби у військовому резерві.

Не зараховується до строку вислуги резервіста у військовому званні час його перебування в пониженому військовому званні згідно з накладеним дисциплінарним стягненням.

46. Військові звання присвоюються резервістам послідовно, з урахуванням посади, яку вони займають, та інших умов, передбачених цим Положенням.

47. Первинне офіцерське військове звання молодшого лейтенанта присвоюється:

1) резервістам, які мають військове звання прапорщика резерву (мічмана резерву), старшого прапорщика резерву (старшого мічмана резерву) і повну вищу освіту, що відповідає профілю службової діяльності, перебувають на посадах офіцерського складу не менше одного року, атестовані до присвоєння первинного військового звання офіцерського складу, з урахуванням потреби в офіцерах такої спеціальності;

2) резервістам, які під час проходження служби у військовому резерві здобули повну вищу освіту за спеціальністю, спорідненою з відповідною військово-обліковою спеціальністю, за результатами атестації, з урахуванням потреби в офіцерах такої спеціальності, за умови проходження служби у військовому резерві не менше трьох років.

48. Чергові військові звання присвоюються резервістам, у яких закінчився строк вислуги у попередньому військовому званні та які призначені на посади, за якими штатом (штатним розписом) передбачені військові звання, вищі від тих, що вони мають, з урахуванням їх професійно-ділових якостей, організаційських здібностей, результатів командирської (професійної) підготовки і досвіду служби.

49. Резервістам, які мають військове звання солдата резерву (матроса резерву), у порядку заохочення відповідно до Дисциплінарного статуту Збройних Сил України може бути присвоєно військове звання старшого солдата резерву (старшого матроса резерву).

50. Про присвоєння чергових військових звань резервістам оголошують командири (начальники) військових частин в урочистій обстановці за врученням погонів, що відповідають присвоєному військовому званню, а у період між зборами — військові комісари за місцем перебування резервістів на військовому обліку.

51. Резервістам, які мають армійські (корабельні) військові звання, у разі призначення на посади, за якими штатом передбачено корабельні (армійські) військові звання, одночасно з призначенням на посаду присвоюються відповідні військові звання.

52. Чергове військове звання резервісту не присвоюється:

1) якщо під час проходження підготовки або зборів резервіста усунуто від виконання службових обов'язків;

2) якщо під час проходження підготовки або зборів на резервіста накладено таке дисциплінарне стягнення, як попередження про неповну службову відповідність;

3) якщо за вироком суду резервісту призначено покарання, не пов'язане з позбавленням чи обмеженням волі, або його звільнено від відбування покарання з випробуванням на весь час дії вироку суду.

53. Резервісти (крім тих, яким присвоєно первинне військове звання) під час проходження підготовки або зборів можуть бути понижені у військовому званні на один ступінь у дисциплінарному порядку.

54. До поновлення резервіста у попередньому військовому званні повторне пониження у військовому званні на один ступінь не допускається.

55. Резервісти можуть бути позбавлені військового звання у зв'язку із засудженням за вчинення злочину, а також у порядку дисциплінарного стягнення під час проходження підготовки або зборів.

56. Про позбавлення резервістів військового звання у порядку дисциплінарного стягнення посадова особа, якій надано таке право Дисциплінарним статутом Збройних Сил України, видає відповідний наказ.

57. Резервісти, позбавлені військового звання:

за вироком суду, — звільняються зі служби у військовому резерві після набрання вироком суду законної сили з дня, зазначеного у вироку суду про початок строку відбування покарання;

у порядку дисциплінарного стягнення, — звільняються зі служби у військовому резерві не пізніше трьох днів після надходження до військової частини наказу про позбавлення військового звання або з дня підписання такого наказу.

Наказ про звільнення резервіста зі служби у військовому резерві видається на підставі затвердженого акта про прийняття-здавання посади, яку він займав.

58. Військові комісари у разі позбавлення резервістів військових звань одночасно з прийняттям зазначених осіб на військовий облік присвоюють їм військове звання солдата (матроса) запасу.

59. Резервіст, понижений у військовому званні під час проходження підготовки або зборів у порядку дисциплінарного стягнення, може бути поновлений у попередньому військовому званні у порядку заохочення відповідно до Дисциплінарного статуту Збройних Сил України.

60. Громадянин, позбавлений військового звання, поновлюється у попередньому військовому званні з дня позбавлення його військового звання в разі:

1) скасування або зміни вироку суду в частині позбавлення військового звання;

2) визнання в установленому порядку незаконним позбавлення резервіста військового звання у порядку дисциплінарного стягнення.

61. Громадянин, позбавлений військового звання, може бути поновлений у попередньому військовому званні за рішенням посадових осіб, які мають право присвоювати відповідні військові звання, у разі звільнення від кримінального покарання у виді позбавлення військового звання на підставі закону про амністію чи акта про помилування.

62. Громадянин, поновлений у військовому званні, користується правами і пільгами, встановленими законодавством, відповідно до поновленого військового звання.

Призначення резервістів на посади, переміщення та тимчасове виконання обов'язків

63. Призначення резервістів на посади здійснюється командирами (начальниками) військових частин.

Резервісти офіцерського складу можуть призначатися на посади, передбачені штатами органів військового управління, військових частин, не більше ніж на два ступені вищі або на один ступінь нижчі їх військових звань.

64. Призначення резервістів на посади здійснюється:

1) на вищі посади — у порядку просування по службі;

2) на рівнозначні посади — у порядку переміщення;

3) на нижчі посади:

у зв'язку зі скороченням штатів або проведенням організаційних заходів у разі неможливості призначення на рівнозначну посаду за їх згодою;

за станом здоров'я — на підставі висновку (постанови) військово-лікарської комісії;

за сімейними обставинами — на особисте прохання;

ОРІЄНТИР № 43

72. Призначення резервістів на посади начальників режимно-секретних органів та їх заступників здійснюється за погодженням із відповідним структурним підрозділом Служби безпеки України відповідно до законодавства.

73. Призначення резервіста на посаду начальника спеціального органу зв'язку (шифрувальної служби та засекреченого зв'язку) і звільнення з цієї посади здійснюється за погодженням із відповідним структурним підрозділом Генерального штабу Збройних Сил України.

74. На посади, за якими передбачені військові звання молодшого сержанта резерву (старшини 2 статті резерву), старшини резерву (головного корабельного старшини резерву), старшого прапорщика резерву (старшого мічмана резерву), призначаються резервісти, які мають відповідний рівень освіти та підготовки.

75. На посади, за якими передбачено військове звання прапорщика резерву (мічмана резерву), у разі потреби можуть призначатися професійно підготовлені та дисципліновані резервісти, які мають такі військові звання: старшина резерву (головний корабельний старшина резерву), старший сержант резерву (головний старшина резерву), сержант резерву (старшина 1 статті резерву), які прослужили не менше трьох років на посадах, за якими передбачені військові звання, що вони мають, та за вивомком командира (начальника) військової частини гідні до призначення на ці посади, за умови, що їм не будуть підпорядковані старші за військовим званням.

У разі необхідності призначення на зазначену в абзаці першому цього пункту посаду резервіста, який має військове звання прапорщика резерву (мічмана резерву), резервіст, який має військове звання старшини резерву (головного корабельного старшини резерву), старшого сержанта резерву (головного старшини резерву), сержанта резерву (старшини 1 статті резерву) і займає цю посаду, призначається на посаду, рівнозначну тій, яку він займав до призначення на цю посаду прапорщика резерву (мічмана резерву), а в разі відсутності такої — за його згодою на іншу посаду.

76. Резервісти, які мають військові звання старших прапорщиків резерву (старших мічманів резерву) та прапорщиків резерву (мічманів резерву), не можуть призначатися на посади, що підлягають заміщенню особами офіцерського складу.

77. Резервісти не можуть мати в безпосередньому підпорядкуванні або бути безпосередньо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким особам у значенні, наведеному в абзаці третьому частини першої статті 1 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».

78. Резервісти можуть бути за їх згодою переміщені на інші рівнозначні посади в одній військовій частині або до іншої військової частини: у зв'язку зі скороченням штатів або проведенням організаційних заходів; для набуття практичного досвіду управлінської діяльності в органах військового управління різного рівня або для більш доцільного використання за фактом — за рішенням відповідного командира (начальника) військової частини, зокрема, на особисте прохання резервіста; за станом здоров'я — на підставі висновку (постанови) військово-лікарської комісії;

за сімейними обставинами — на особисте прохання, за наявності підтверджувальних документів.

79. Переміщення резервістів на інші рівнозначні посади в одній військовій частині здійснюється за наказом командира (начальника) військової частини.

80. Переміщення резервістів на рівнозначні посади в межах армійського корпусу здійснюється за наказом командувача армійського корпусу, у межах виду Збройних Сил України — за наказом командувача виду Збройних Сил України, між видами Збройних Сил України — за наказом першого заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України, між військовими частинами, що перебувають у підпорядкуванні Міністерства оборони України, — за наказом першого заступника Міністра оборони України.

81. Резервіст зобов'язаний отримати розрахунок з усіх видів забезпечення не пізніше наступного дня після здавання посади та надходження витягу з наказу командира (начальника) військової частини, у тому числі переданого технічними засобами, про переміщення до іншої військової частини, у разі перебування резервіста у відрядженні чи на лікуванні — не пізніше наступного дня після прибуття до військової частини, в якій він проходив службу до переміщення до іншої військової частини.

82. У разі скорочення штатів або проведення організаційних заходів, унаслідок яких передбачається скорочення посад резервістів, до структурних підрозділів командувань видів Збройних Сил України та Генерального штабу Збройних Сил України не пізніше ніж за два місяці до встановлених строків проведення таких заходів подається список резервістів, які вивільняються, з пропозиціями щодо їх подальшого службового використання.

83. У разі неможливості призначення резервістів, які вивільняються, на рівнозначні посади та ненадання ними згоди на призначення на нижчі посади вони звільняються зі служби у військовоому резерві згідно з підпунктом 4 пункту 28 цього Положення.

84. У разі скорочення штатів або проведення організаційних заходів, унаслідок яких передбачається скорочення посад, що заміщуються резервістами, на вакантні посади призначаються насамперед резервісти, які за своїми морально-діловими якостями більш підготовлені для виконання завдань за посадою.

85. На резервіста, який займає штатну посаду, під час проходження підготовки чи зборів може бути у зв'язку зі службовою необхідністю покладено тимчасове виконання обов'язків за іншою рівнозначною або вищою посадою у разі тимчасової відсутності або усунення як відсторонення від посади військовослужбовця або резервіста, який її займає.

86. Період тимчасового виконання резервістом обов'язків за посадою не може перевищувати 30 днів.

87. Тимчасове виконання обов'язків покладається на резервіста наказом командира (начальника) військової частини.

88. Для тимчасового виконання обов'язків за посадою можуть призначатися резервісти, які мають військове звання:

1) солдата резерву (матроса резерву), сержанта резерву, старшини резерву, — на військові посади, за якими штатом (штатним розписом) передбачені військові звання відповідно рядового складу, сержантського і старшинського складу;

2) прапорщика резерву (мічмана резерву), старшого прапорщика резерву (старшого мічмана резерву), — на військові посади, за якими штатом (штатним розписом) передбачені військові звання прапорщика резерву (мічмана резерву), старшого прапорщика резерву (старшого мічмана резерву);

3) молодшого офіцерського складу, — на військові посади, за якими штатом (штатним розписом) передбачені військові звання молодшого або старшого офіцерського складу, за умови, що їм не будуть підпорядковані старші за військовим званням;

4) старшого офіцерського складу, — на військові посади, за якими штатом (штатним розписом) передбачені військові звання старшого офіцерського складу.

Відрядження

89. Резервіст під час проходження підготовки чи зборів може бути направлений у відрядження самостійно або у складі військового підрозділу (команди) з метою:

участі в заходах, пов'язаних із підготовкою військ (сил); забезпечення охорони, супроводження і доставки військових вантажів, озброєння, військової техніки та інших матеріальних засобів; супроводження нарочних з таємними документами і матеріалами або як нарочний;

супроводження (у разі потреби) окремих військовослужбовців, призваних на збори військовозобов'язаних і резервістів, у тому числі хворих, або їх команд; отримання нагороди;

участі в засіданнях суду або у процесуальних діях за викликом органу дізнання чи досудового слідства;

участі у планових заходах (збори, семінари, засідання, наради тощо); ліквідації наслідків надзвичайної ситуації;

в інших випадках за наказом (розпорядженням) старших командирів (начальників).

90. Резервіст направляється у відрядження за рішенням командира (начальника) військової частини, про що видається відповідний наказ.

91. Резервісту, який направляється у відрядження, видається посвідчення про відрядження встановленого зразка.

92. Резервіст після прибуття до місця призначення зобов'язаний в установленний строк з'явитися до посадової особи, в розпорядження якої він відряджений, повідомити командира (начальника) військової частини, в якій він проходить службу у військовоому резерві, про прибуття, стати в установленному порядку на облік і виконувати поставлені завдання.

93. Під час прямування до місця відрядження та повернення з нього резервісту заборонено відхилятися від зазначеного у посвідченні про відрядження маршруту або здійснювати самовільні зупинки у проміжних пунктах.

94. Резервіст за наявності поважних причин, що перешкоджають йому своєчасно вибути з місця відрядження до місця служби у військовоому резерві, повинен повідомити про це командира (начальника) військової частини, в якій він проходить службу у військовоому резерві, через начальника органу управління Військової служби правопорядку у Збройних Силах України або військового комісара, а в разі їх відсутності — через посадових осіб місцевої державної адміністрації чи місцевого самоврядування із зазначенням причин затримки.

95. У разі втрати в дорозі під час відрядження службових або особистих документів, зброї, іншого військового майна резервіст повинен негайно повідомити про це військового команданта на транспорті або начальника органу управління Військової служби правопорядку у Збройних Силах України чи військового комісара, а в разі їх відсутності — посадових осіб органу внутрішніх справ, адміністрації шляхів сполучення або місцевої державної адміністрації чи місцевого самоврядування, а також командира (начальника) військової частини, в якій він проходить службу у військовоому резерві.

96. У разі затримки в дорозі під час відрядження з незалежних від резервіста причин він повинен отримати відповідну позначку в посвідченні про відрядження чи довідку про причини затримки у військового команданта на транспорті або начальника органу управління Військової служби правопорядку у Збройних Силах України чи військового комісара, а в разі їх відсутності — в адміністрації шляхів сполучення або місцевої державної адміністрації чи органі місцевого самоврядування, а також повідомити про затримку командира (начальника) військової частини, в якій він проходить службу у військовоому резерві.

97. Поважними причинами затримки резервіста у відрядженні понад строки, зазначені в посвідченні про відрядження, є хвороба, що позбавила його можливості своєчасно повернутися з відрядження, стихійне лихо, інші надзвичайні ситуації. Причини затримки повинні бути підтверджені відповідними документами.

98. Про затримку резервіста понад строк, зазначений у посвідченні про відрядження, посадова особа, в розпорядження якої він прибув, або начальник органу управління Військової служби правопорядку у Збройних Силах України чи військовий комісар зобов'язані повідомити командира (начальника) військової частини, який направив резервіста у відрядження, із зазначенням причин затримки.

99. У разі неповнення резервіста з відрядження в установлений строк та відсутності повідомлення про причини його затримки командир (начальник) військової частини, в якій він проходить службу у військовоому резерві, негайно надсилає запит посадовій особі, в розпорядження якої був відряджений резервіст, або начальнику органу управління Військової служби правопорядку у Збройних Силах України чи військовоому комісару. Після одержання відповіді на запит про те, що відряджений не прибув до пункту призначення або своєчасно вибув до своєї військової частини, командир (начальник) військової частини організовує його розшук в установленному порядку.

Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації резервістів

100. Для резервістів, прийнятих на службу у військовоому резерві з числа військовозобов'язаних, у тому числі жінок, які не мають досвіду військової служби, підготовка у навчальних центрах є обов'язковою.

Резервісти з числа осіб офіцерського складу, які не мають досвіду військової служби, проходять підготовку при вищих військових навчальних закладах.

101. Резервісти, прийняті на службу у військовоому резерві з числа військовозобов'язаних (у тому числі жінок), які мають досвід військової служби, та прийняті на цю службу не за основою військово-обліковою спеціальністю, проходять перепідготовку у навчальних центрах, а резервісти з числа осіб офіцерського складу — при вищих військових навчальних закладах.

102. Резервісти, які прослужили у військовоому резерві не менше одного року, можуть підвищувати свою кваліфікацію у зв'язку зі службовою необхідністю.

103. Добір кандидатів для підвищення кваліфікації, в тому числі на їх особисте прохання, здійснюється командирами (начальниками) військових частин.

104. Порядок направлення резервістів для підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації до вищих військових навчальних закладів та до навчальних центрів, перелік спеціальностей, за якими проводиться підготовка, визначаються Генеральним штабом Збройних Сил України.

105. Резервісти після закінчення підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації складають іспити за відповідними навчальними програмами.

Резервістам, які пройшли навчання за програмами підготовки сержантського (старшинського) складу і склали іспити, присвоюється відповідне військове звання у порядку, встановленому цим Положенням.

106. Відрахування резервістів із військових навчальних закладів, навчальних центрів за станом здоров'я в разі виникнення у них під час навчання захворювань здійснюється на підставі висновку начальника медичної служби вищого військового навчального закладу чи навчального центру.

Рішення про відрахування резервістів приймається начальниками військових навчальних закладів і навчальних центрів.

107. Подальша підготовка резервістів здійснюється на навчальних та перевірних зборах у складі штатних підрозділів військових частин, в яких вони проходять службу у військовоому резерві, за програмами підготовки, у порядку, встановленому Генеральним штабом Збройних Сил України.

Звільнення зі служби у військовоому резерві

108. Звільнення резервіста зі служби у військовоому резерві на підставах, передбачених пунктом 28 цього Положення, здійснюється командиром (начальником) військової частини шляхом видання відповідного наказу.

Командир (начальник) військової частини у триденний строк після видання наказу про звільнення резервіста зі служби у військовоому резерві надсилає витяг з наказу та особову справу резервіста до військового комісаріату, в якому резервіст перебуває на військовоому обліку.

109. Резервіст, який бажає звільнитися зі служби у військовоому резерві, подає по команді рапорт та документи, які підтверджують підставу звільнення. У рапорті зазначаються підстави звільнення зі служби у військовоому резерві та військовий комісаріат, в якому резервіст перебуває на військовоому обліку.

110. Перед звільненням резервіста уточнюються дані про проходження ним служби у військовоому резерві, документально підтверджуються періоди служби.

111. Резервіст за три місяці до досягнення граничного віку перебування у військовоому резерві направляється на медичний огляд до військово-лікарської комісії, висновки якої враховуються під час визначення підстав звільнення зі служби у військовоому резерві.

112. Днем звільнення резервіста зі служби у військовоому резерві є день, визначений у пункті 30 цього Положення, про що зазначається в наказі про звільнення зі служби у військовоому резерві. Такий наказ видається на підставі затвердженого акта про прийняття-здавання посади, яку займав резервіст, та (або) рапорту безпосереднього начальника.

113. Наказ про застосування до резервіста таких дисциплінарних стягнень, як звільнення зі служби у військовоому резерві через службову невідповідність, позбавлення військового звання, є підставою для видання наказу про його звільнення.

114. Резервіста, який підлягає звільненню зі служби у військовоому резерві у зв'язку зі скороченням штатів або проведенням організаційних заходів, командир (начальник) військової частини не пізніше ніж за два місяці до скорочення штатів або проведення організаційних заходів письмово попереджує про звільнення. Державна служба зайнятості про звільнення резервіста не повідомляється.

115. Рішення про дальше проходження служби у військовоому резерві резервістом, який визнаний військово-лікарською комісією обмежено придатним до проходження служби у військовоому резерві в мирний час, приймає командир (начальник) військової частини.

116. За наявності кількох підстав для звільнення, передбачених підпунктами 2 — 5, 9 пункту 28 цього Положення, резервіст може обрати за бажанням одну з них.

Наказами командирів (начальників) військових частин до резервістів, які звільняються зі служби у військовоому резерві (крім резервістів, які звільняються з підстав, передбачених підпунктами 6 — 8, 10, 13 пункту 28, пунктом 57 цього Положення), можуть бути застосовані заохочення, передбачені Дисциплінарним статутом Збройних Сил України.

117. Для резервістів, звільнених зі служби у військовоому резерві, які позитивно характеризувалися під час проходження служби у військовоому резерві, організовуються урочисті проводи.

118. Резервіст, стосовно якого прийнято рішення про дострокове розірвання контракту про проходження служби у військовоому резерві, має право оскаржити наказ про дострокове розірвання контракту і звільнення зі служби у військовоому резерві у порядку, встановленому законодавством. Оскарження наказу не зупиняє його виконання. У разі незаконного звільнення зі служби у військовоому резерві резервіст підлягає поновленню на службі у військовоому резерві на попередній або за його згодою на іншій, не нижчій, ніж попередня, посаді. Цей період зараховується резервісту до строку, встановленого для присвоєння чергового військового звання.

119. У разі незаконного звільнення резервіста зі служби у військовоому резерві поновлення його на попередній або на іншій, не нижчій, ніж попередня, посаді здійснюється наказом командира (начальника) військової частини, який звільнив резервіста зі служби у військовоому резерві.

120. Визначення зі служби у військовоому резерві Збройних Сил України резервістів, визнаних судом безвісно відсутніми чи оголошених померлими, здійснюється на підставі рішень суду про визнання безвісно відсутніми чи оголошення померлими:

резервістів офіцерського складу — командувачем виду Збройних Сил України, начальником Генерального штабу — Головнокомандувачем Збройних Сил України, Міністром оборони України відповідно до їх повноважень;

резервістів рядового складу, сержантського та старшинського складу — командувачами видів Збройних Сил України, прирівняними до них особами і вище.

Матеріальне та інші види забезпечення

121. Розміри грошового забезпечення і заохочення резервістів та порядок їх виплати встановлюються Кабінетом Міністрів України.

122. Порядок медичного забезпечення резервістів під час проходження підготовки чи зборів визначається Міністерством оборони України.

123. Під час проходження служби у військовоому резерві резервісти забезпечуються військовою формою одягу згідно з установленими нормами. Для зазначених осіб встановлюються передбачені для військовослужбовців знаки розрізнення, що свідчать про їх належність до резервістів. На них поширюються правила носіння військової форми одягу.

124. Харчування резервістів у військових частинах під час проходження підготовки чи зборів здійснюється у порядку та за нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України.

125. Фінансове і матеріальне забезпечення заходів, пов'язаних із проходженням служби у військовоому резерві, здійснюється за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України для Міністерства оборони України.

Відповідальність резервістів

126. Під час проходження підготовки чи зборів резервісти несуть відповідальність, передбачену законодавством.

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВОЧКИН

ДОДАТОК

до Положення про проходження громадянами України служби у військовоому резерві Збройних Сил України, затвердженого Указом Президента України від 29 жовтня 2012 року №618/2012

Зразок

(Малий Державний Герб України)

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

КОНТРАКТ

про проходження громадянином України служби у військовоому резерві Збройних Сил України

Держава, від імені якої виступає _____

(найменування органу військового управління,

з'єднання, військової частини, військового навчального закладу

Збройних Сил України)

в особі _____ (посада, військове звання, прізвище, ім'я та по батькові посадової особи)

та громадянин _____, з однієї сторони,

(прізвище, ім'я та по батькові,

число, місяць та рік народження, військове звання, військово-облікова спеціальність, з другої сторони,

особистий номер (якщо є), ідентифікаційний номер)

відповідно до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» та Положення про проходження громадянами України служби у військовоому резерві Збройних Сил України уклали цей Контракт про таке:

1. Громадянин _____ (прізвище, ім'я та по батькові)

ознайомився із законами та іншими нормативно-правовими актами України, що регулюють порядок проходження служби у військовоому резерві, і добровільно бере на себе зобов'язання:

проходити службу у військовоому резерві Збройних Сил України протягом строку цього Контракту на умовах, визначених законами та іншими нормативно-правовими актами України, що регулюють порядок проходження служби у військовоому резерві, та цим Контрактом;

належно виконувати службові обов'язки згідно із займаною посадою, програму підготовки резервістів, а також завдання, покладені на військову частину, в якій він проходить службу у військовоому резерві;

систематично вдосконалювати теоретичні знання та практичні навички, необхідні для виконання службових обов'язків, у тому числі під час проходження підготовки та зборів;

мати про собі під час проходження підготовки та зборів військово-облікові документи та документи, що посвідчують особу;

своєчасно прибувати до місця проведення підготовки чи зборів;

прибувати до органу військового управління, з'єднання, військової частини, військового навчального закладу Збройних Сил України у строк, визначений програмою підготовки резервістів.

2. Держава, від імені якої виступає _____

(найменування органу

військового управління, з'єднання, військової частини, військового навчального закладу

Збройних Сил України)

зобов'язується забезпечувати громадянина(ві) _____ (прізвище, ім'я та по батькові)

_____:

додержання його прав, включаючи надання гарантій правового і соціального захисту, установлених законами та іншими нормативно-правовими актами, які визначають статус резервістів та порядок проходження служби у військовоому резерві;

призначення його на посади відповідно до професійних і моральних якостей, військового звання та військово-облікової спеціальності;

створення умов для систематичного вдосконалення теоретичних знань і практичних навичок;

завчасне ознайомлення з планом заходів із підготовки на рік;

виплату в установленному законодавством порядку грошового забезпечення та одноразового грошового заохочення.

3. Контракт, укладений на _____ років, набирає чинності з _____

(словами)

«_____» _____ 20__ р. та припиняє дію з «_____» _____ 20__ р. або достроково з підстав та у порядку, визначених Положенням про проходження громадянами України служби у військовоому резерві Збройних Сил України.

4. Сторони зобов'язуються повідомити одна одну про намір укласти Контракт на новий строк або його неукладення не пізніше ніж за місяць до закінчення строку цього Контракту.

5. Контракт укладено у двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, один з яких зберігається в особовій справі громадянина, а другий видано громадянина(ві).

6. Інші умови Контракту _____

_____.

_____.

(посада, військове звання, особистий підпис, (особистий підпис, прізвище та ініціали,

прізвище та ініціали посадової особи) домашня адреса громадянина)

МП

7. Зміни до Контракту вносяться тільки за письмовою згодою сторін і є його невід'ємною частиною.

8. Відповідальність сторін.

У разі невиконання чи неналежного виконання умов Контракту сторони несуть відповідальність згідно із законодавством.

9. Підписи та адреси сторін: _____

_____.

(посада, військове звання, особистий підпис, (особистий підпис, прізвище та ініціали,

прізвище та ініціали посадової особи) домашня адреса громадянина)

МП

«_____» _____ 20__ р. «_____» _____ 20__ р.

10. Контракт припинено (розірвано) «_____» _____ 20__ р. у зв'язку з _____

(підстави припинення (розірвання) Контракту)

_____.

(посада, військове звання, особистий підпис, прізвище та ініціали посадової особи) МП

МЕДИЦИНА

Нейрохірург Віктор Щеглов: «У хірургії завжди вирішується питання життя і смерті»

Фото з архіву Віктора Щеглова

Психологи запевняють, що лише 85 відсотків людей займаються справою, до якої вони прагнули. Щодо цього в нейрохірурга світового рівня Віктора Щеглова завидна доля. Хоч про якісь послуги з її боку говорити не варто. Адже він ніколи не плив за течією, а радше сам диктував вітру, в який бік хоче повернути життєві вітрила. «Найголовніше в житті — це робота. Вона приносить щастя», — за це зізнання лікарю від Бога дуже вдячні пацієнти. А ім'я їм — леґіон. Можливо, й тому, попри всі перепони недоброзичливців, йому вдавалося підкоряти одну за одною професійні вершини, бо дорога до них встелена їхніми молитвами. Загалом 10 тисяч внутрішньосудинних операцій провів Віктор Щеглов на головному та спинному мозку. «Ендоваскулярні втручання — цілеспрямовані, атравматичні, високоефективні, прицільні, тобто найбільш фізіологічні — в цьому проявляється турбота про хворого», — пояснює хірург. Нині у світі працює 75 ендоваскулярних клінік, і чимало учнів доктора Щеглова очолюють їх. Та найбільше батькове серце тішить те, що син Дмитро став спадкоємцем його справи, досконало оволодівши усіма тонкощами професії.

УК Вікторе Івановичу, процитуйте слова вже колишньої вашої пацієнтки, в якій діагностували анеризми судин головного мозку: «Я довго не могла зважитися, куди звернутися за допомогою, адже у виборі не обмежена. Перелопативши купу інформації, з'ясувала: клініка Щеглова найкраща». Яких зусиль коштувало таке визнання?

— Ми були першопрохідцями, а таким у будь-якій справі важко. Нове загалом складно приживається, а тут така революція в нейрохірургії. Адже ендоваскулярна нейрорентгенохірургія — це операція без скальпеля, та

ДОСЬЄ «УК»

Віктор ЩЕГЛОВ. Народився 26 грудня 1938 року в селі Новогригорівка на Херсонщині. Після закінчення Харківського медичного інституту працював у районних, а згодом у Сумській обласній лікарні. Один з основоположників напрямку «ендоваскулярна медицина» в світі. Очолює Державну установу «Науково-практичний центр ендоваскулярної нейрорентгенохірургії НАМН України». Автор понад 100 наукових робіт, 27 патентів на винаходи. Індекс цитування його робіт — 55. Серед численних нагород і звань (найбільше закордонних) — звання Людини 1996 року в США та Вчений 2000 року в Україні. Заслужений лікар України, професор.

ще й під місцевим наркозом. Методика проста: через магістральну артерію верхніх або нижніх кінцівок чи сонну артерію вводимо мініатюрний балонкатетер, яким можна досягти будь-яких ділянок мозку, не торкаючись його, і відновити порушений кровотік. Вона найменш ризикована для життя хворого: нам вдалося досягти найнижчих показників смертності — менш ніж 1%. Цей метод, до речі, чи не найперспективніший і для інших напрямків медицини: перелік захворювань, де її можна застосовувати, постійно зростає, в тому числі це стосується й онко. Скажімо, ми можемо підвести катетер точно до пухлини і ввести в неї препарат, здатний вбити злоякісні клітини або затримати їх розвиток. Зрозуміло, така робота нелегка дається. Адже треба було створювати методики проведення операцій, інструментарій, емболізуючі речовини.

УК Побутує думка, що нова методика в тому чи тому виді діяльності може бути досконалою тільки у виконанні автора, бо часто його еґоїзм стає на заваді її всебічному розкриттю. У вас все з точністю до навпаки. Кажуть, ви не даєте спуску своїм молодим колегам, вимагаючи від них філігранної майстерності за операційним столом, спонукаєте їх до подальшого розвитку напрямку.

— Якщо людина йде в медицину тільки заробляти гроші, тоді їй не варто ділитися секретами своєї майстерності. Хоч би як

пафосно це звучало, але моя мета — допомогти людині повернутися до якісного життя. Насувається, образно кажучи, дев'ятий вал тяжких і небезпечних судинних захворювань. Скажімо, тільки ішемія головного мозку щороку наздоганяє 150-200 тисяч українців. Тож навіть нашому працелюбному колективу з ним не впоратися, потрібно готувати армію. Ми це розуміли із самого початку, тож ділилися своїми досягненнями. До Києва приїздили вчитися понад сотня нейрохірургів, причому чимало з них — світила в цій галузі. Нині я можу з упевненістю сказати, що такого досвіду в лікуванні судинних захворювань нервової системи, який у нас накопичено, немає ніде в світі. Ми стали головною школою підготовки ендоваскулярних нейрорентгенохірургів. А щодо моєї вимогливості, то це правда. Більше того, непереливки було тим, хто не працював над собою: звільняв, як кажуть, без суду і слідства. Власне, слідство було: у тренажерній кімнаті центру стоїть система, яка дає мені змогу спостерігати за ходом тренувань хірургів. Кожний їхній рух на тренажері, який ми винайшли, — введення голки в артерію, проходження катетера по ній — мають бути відпрацьовані до автоматизму. Поки 10 тисяч таких «операцій» вони не зроблять, я їх до хворого не допускаю. Тренуватися треба щоденно. Я так робив, вимагав цього від свого сина Дмитра (тепер його запрошують робити операції за кордоном), від кожного хірурга. В іншому разі людина може загинути від твоєї безпорадності. Загалом мої лікарі вже в 30 років виконують найскладніші операції: без практики лікар не відбудеться, і я даю змогу молоді реалізуватися. Уявіть, якої майстерності вони набудуть, коли їхні однолітки робитимуть лише перші самостійні кроки. Додайте до цього обов'язкову наукову роботу — йдеться про реальний внесок кожного з них у розвиток медицини. Скажімо, нині працюємо над розробкою рідкої емболізуючої композиції для запобігання різним артеріовенозним патологічним утворенням, що не має аналогів у світі, з подальшим її виробництвом в Україні.

Спільно з Інститутом металофізики працюємо над відокремлюваними спіралями для оклюзії аневризми. Також практично готова до виробництва система рефракції тромбів у стадії раннього ішемічного інсульту. Удосконалювати напрямок допомагають і міжнародні конференції, які ми організуємо на своїй базі. На них звучать не тільки сухі доповіді. Хірурги проводять показові операції, презентують новітні технології. Цього року провели перший симпозіум за участі провідних фахівців зі США, Франції, Німеччини, Угорщини тощо. Наступного — вперше в Україні відбудеться вже 9-та конференція MENC, її президентом призначено Дмитра Щеглова.

УК Ваші слова: «Страшно дивитися на людей у білих халатах, які вважають себе лікарями, але ненавидять хворих, і ті це відчувають». Тим часом пацієнти центру в один голос говорять про особливу ауру небайдужості, що панує в клініці. В який спосіб цього можна досягти?

— Усі лікарі поклялися якнайперше дбати про інтереси хворих. Можливо, у вишій вони казали про це щиро, однак дехто екзамену практикою не витримує. Не приховую, такі були і в нас, адже тестів на чуйність поки що немає. Тож, попри високу кваліфікацію з кількома десятками лікарів і медсестер, довелося попроситися через їхню безвідповідальність і байдужість до людей. Тут мене жодним аргументом не спинити. Зате лишилися віддані справі люди, які добре розуміють, що вдала операція — половина успіху, хворого ще треба виходити.

УК Вікторе Івановичу, пройшло чимало років від вашої першої операції. Напрацьована солідна наукова база, практикою доведено, що нічого кращого в нейрохірургії поки що не вигадали. Чому старе домінує?

— Тут низка причин. На заваді стає економічний стан країни, фінансування медицини. Але чи не найголовніший все-таки людський чинник. Багато залежить від керівників галузі, та й медичні установи не хочуть брати на себе зайвий клопіт. Хоч створити такі клініки на базі обласних лікарень не так вже й складно. Адже змогли це зробити за нашої допомоги дніпропетровці! А ще незрозумілий для мене супротив хірургів, які не хочуть опановувати нове. «Незрозумілий» — м'яке визначення, бо як лікар може задля власного спокою не реагувати

на таку статистику: старі методи спричиняють до 30% смертей, а навіть вдалі операції нагороджують 25% пацієнтів різними ускладненнями. Загалом ендоваскулярну нейрорентгенотерапію потрібно відділити від нейрохірургії в окремий напрям, бо вони зовсім різні. Але на півдорозі ми не зупинимося. Все-таки позитивний поступ триває. Знайшли підтримку своїм ідеям на кафедрі нейрохірургії Національної академії післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика і протягом останніх трьох років спільно проводимо курси спеціалізації з ендоваскулярної нейрохірургії — підготовлено 150 фахівців з усієї країни. Також сприяли створенню ендоваскулярних відділень у Луцьку, Луганську, Херсоні, Львові, Івано-Франківську. За нашою пропозицією всі вони об'єдналися в Українську асоціацію ендоваскулярної нейрорентгенохірургії. Нещодавно провели в Дніпропетровську наукову конференцію, наступного року такі форуми зберемо у Львові та Харкові.

УК У країні триває медична реформа. Високоспеціалізована допомога поки що перебуває поза її впливом, адже вважається, що тут у нас справи найкращі. Що скажете з цього приводу?

— Гадаю, що зробити перебудову миттєво, як усі цього хочуть, неможливо. Це справа десятків років. Не варто забувати колишні досягнення. Скажімо, відродити профілактичну медицину. Головною одиницею охорони здоров'я має залишитися обласна лікарня як багатопрофільна лікувальна установа, в її структурі обов'язково має бути ендоваскулярна нейрорентгенохірургія. Я починав працювати в Сумській обласній лікарні, де була ідеальна організація роботи. Для мене це був другий інститут. Тут я навчився оперувати, бо поруч були великі настановники. Загалом реформи потрібно починати з реорганізації монстрів — науково-дослідних інститутів, в усякому разі в нашій галузі. Вони мають значне фінансування і низький ККД. Майбутнє за маленькими спеціалізованими установами на зразок нашої. У нас трохи більш як 100 фахівців, 60 ліжок, проте ми виконуємо стільки само операцій, як і науковий інститут зі штатом 1500 співробітників. У нас кожний працівник на віднощі, і керівник знає, на що він здатний і яка в нього перспектива.

Наталія БОРОДЮК,
«Урядовий кур'єр»

ДОВІДКА «УК»

Ендоваскулярну (внутрішньосудинну) медицину світ визнав визначним досягненням ХХ століття. За нею першість і в нинішньому — ХХІ. Цереброваскулярні захворювання посідають третє місце серед основних причин смертності населення — передусім йдеться про крововилив у мозок через розрив судин та інсульт. Найефективнішу боротьбу з цим лихом в Україні розпочав тоді ще молодий нейрохірург Віктор Щеглов. 1974 року він провів одну з перших у світі реконструктивну ендоваскулярну операцію з запобігання інсульту. А після створення ним Науково-практичного центру ендоваскулярної нейрорентгенохірургії було врятовано тисячі хворих із геморагічними та ішемічними інсультами різної етіології, мішотчастими аневризмами, артеріовенозними мальформаціями, каротидно-кавернозними співустями, новоутвореннями головного і спинного мозку. Нині у складі центру працюють клініки судинних патологій головного та спинного мозку; онкологічних захворювань центральної нервової системи, ДЦП, епілептичних нападів; анестезіології; відділення ендоваскулярної офтальмології. За останні 5 років запропоновано 25 нових методів лікування, отримано 12 патентів, подано ще 5 заявок на винахід, надруковано 176 наукових праць, підготовлено 318 доповідей на 104 науково-практичних конференції. У Центрі готують 6 дисертацій.

РАКУРС

Мужність і трагедія «Новоросійська»

ПАМ'ЯТЬ. Наприкінці жовтня 1955 року на рейді в Севастополі в результаті вибуху затонув один з флагманів ВМС

Володимир ЕННАНОВ
для «Урядового кур'єра»

Про маловідомі подробиці цієї трагедії розповідає ірпинець Микола Іванович Яріш, який саме наприкінці жовтня того року потрапив служити на флот до Севастополя.

— Коли буваю у Севастополі, — розповідає Микола Іванович, — обов'язково відвідую кладовище, де поховані сотні моряків-новоросійців. Підходжу до стели Скорботного матроса, де викарбовано слова: «Мужнім матросам лінкора «Новоросійськ», що трагічно загинули 29 жовтня 1955 року. Любова до Батьківщини і вірність військовому обов'язку були для вас сильнішими за смерть».

Лінкор затонув саме на річницю Ленінського комсомолу 29 жовтня, а чотири дні перед тим мене призвали у військо і направили служити на Чорноморський флот. Прибувши до Севастополя, дізналися, що служитимемо на кораблях. Усі ми раділи, що 4 роки служитимемо на Південному березі Криму! Але радість затьмарювали пошепки переказувані подробиці загибелі лінкора, бо на все був накладений гриф «цілком таємно».

Лінкор вибухнув приблизно о 1 годині 30 хвилин. Вибух пролунав глухо, багатьох моряків на сусідніх кораблях він навіть не розбудив. Однак пізніше з'ясувалося, що сила вибуху була жахливою: у днищі «Новоросійська» утворилася пробоїна від борта до борта завширшки 5—6 м загальною площею при-

Лінкор піднімають з морського дна

близно 150 м. кв. Було пробито вісім палуб. На палубі терміново зібралися адмірали, зокрема командувач Чорноморського флоту віце-адмірал В. Пархоменко. До нього звернулися із проханням дозволити дати повний хід назад. Якби Пархоменко погодився, «Новоросійськ» був би врятований і особовий склад залишився живим. Гвинти, рулі поламали б — це вже не береться до уваги. Однак лінкор вискочив би кормою на мілководдя. І не трапилося б тієї кривавої каші... Але Пархоменко віддав інший наказ: «Не піддаватися паніці, боротися за корабель!»

На жаль, знаменита флотська дисципліна, що завжди допомагала пере-

магати й виживати, у цьому разі стала однією з причин загибелі великої кількості людей. Жоден з великих морських воєначальників, що перебували на «Новоросійську», не зміг заради здорового глузду «переступити» через Пархоменка. Втім, розгублені флотські начальники забули навіть про найнеобхідніше — дати команду матросам одягти рятувальні пояси.

І сталося те, що сталося: приблизно о 5-й ранку лінкор почав кренитися на правий борт, а потім швидко перекинувся, тільки днище залишилося над водою. Частина моряків пішла на дно вже мертвими — від ударів артилерійських стволів, інших предметів, що валилися з палуби. Де-

сятки просто опинилися у трюмах під палубою лінкора, що перекинувся. Дуже багато людей потонули ще й тому, що не вміли плавати, а також через шоківий стан.

Коли настав ранок, корма «Новоросійська» ще кілька годин залишалася на поверхні дотори кілем, а з внутрішніх палуб без перестану лунали крики про допомогу. Найжахливіше те, що ніхто з вищих морських начальників нічого не робив для визволення моряків зі сталевого поло- ну. Попри безліч компро- сорних установок у порту, лінкор пішов на дно, хоч міг залишатися на плаву, навіть перекинутий. Ті бідолашні матроси, що опинилися у смертельній па-

стці, усвідомлювали своє безвихідне становище, отож співали «Врагу не здається наш гордий «Варяг»».

Офіційних даних про кількість загиблих нема й досі. Однак за деякими відомостями, зібраними радою ветеранів «Новоросійська», тоді загинули 608 осіб. Проте, на думку очевидців трагедії, ця цифра значно занижена. Загинула понад тисяча чорноморців. Адже увечері 28 жовтня, за кілька годин до вибуху, на «Новоросійськ» прибуло більш як п'ятсот нових членів екіпажу — солдатів берегової охорони. Їх привезли о 22-й годині. А через три з половиною години сталася трагедія. Цих хлопців не встигли, очевидно, навіть розписати по бойових постах, а цілком можливо, навіть не внесли у список особового складу лінкора і переодягти у матросську форму. А коли знаходили трупи затонувших, то у сотень на ногах були чоботи. Ці солдатики не могли за кілька годин стати моряками й тонули першими...

Загиблих ховали на кількох цвинтарях Севастополя вночі, в обстановці «повної таємності» у траншеях, на дно яких клали брезент. Скільки — не знає ніхто, бо нікого зі сторонніх не допускали, навіть родичів, яким тіл загиблих не видавали. Тож імена багатьох так і не з'явилися над скорботними пагорбами братських могил.

Попри всі розслідування, причини вибуху «Новоросійська» й дотепер залишаються таємницею. Як тоді по свіжих слідах, так і тепер розглядають дві ос-

новні версії. За однією з них, лінкор став жертвою випадкової міни, що залишилася з часів війни, за другою — проти «Новоросійська» було влаштовано диверсію. Дивну, просто фантастичну цілеспрямованість вибуху, що розірвав днище корабля, деякі фахівці пояснюють відмінною обізнаністю диверсантів із конструкцією корабля. Можливо, планували знищити не тільки «Новоросійськ», а й увесь флот. Зловмисники, якщо вони були, лише трохи прорахувалися: якби вибухнув боезапас головного калібру, згодом відкриветься, а зараз, на жаль, можна тільки гадати.

На користь «диверсійної версії» свідчать опубліковані пізніше морським офіцером Борисом Каржавіним документи: виявляється, тієї страшної ночі зовнішній рейд не охоронявся, не діяли й шумопеленгаторні станції. Можливо, вся правда про те, що трапилося, згодом відкриється, а зараз, на жаль, можна тільки гадати.

Зрозуміло одне: трапилася національна трагедія, що вбила й скалічила долі тисяч людей. У травні 1956 року для ознайомлення із закритим листом ЦК КПРС зібрали всіх командирів, офіцерів та старшин катерів — членів партії. Мовляв, «Новоросійськ» загинув... через погану дисципліну екіпажу і через паніку. І це зачитували нам, очевидцям усього, що відбувалося. Побоялися б Бога. Втім, який тоді був Бог для ЦК КПРС...

Кордон передбачає синхрон

СПІВПРАЦЯ. Завдяки тісній взаємодії українських і російських митників незручності для тих, хто займається зовнішньоекономічною діяльністю, зведені до мінімуму

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Це переконливо підтвердила спільна прес-конференція, що відбулася на українському пункті пропуску «Велика Писарівка». Своєрідним епіграфом до зустрічі стала міні-екскурсія, яку провели господарі для її учасників.

Ідеальний порядок панує на кожному квадратному метрі невеличкої охайної території. Митники оперативно й уважно оглядали транспортні засоби — на це вистачало буквально кілька хвилин. Тож не було навіть натяку на якісь черги чи непорозуміння між ними і водіями та пасажирями. Хоча, звісно ж, за зовнішнім благополуччям проглядалася напружена і відповідальна робота.

Важко знайти громадянина, якому бодай раз не довелося б перетинати той чи той кордон. Стосовно жителів Сумської області це насамперед українсько-російський, адже край межує з трьома областями Російської Федерації — Белгородською, Брянською та Курською. Загальна протяжність цієї ділянки — понад 560 кілометрів, тож на стражі економічних інтересів нашої країни покладено особливу відповідальність.

Якщо порівняти роботу митниць кількарічної давності із сьогоденням, контраст буде відчутним і з явною позитивною перевагою. Насамперед з точки зору оперативності, зручності, комфортності. Адже всі зусилля митників спрямовані на те, щоб кожен громадянин, який виїздить (в'їздить) із (на) території

України, не мав жодних проблем чи непорозумінь під час перетину кордону.

Як наголошує начальник Сумської митниці Володимир Орлов, очолюваний ним колектив правоохоронців свідомий поставлених завдань. Слобожанський підрозділ перебуває на провідному місці серед інших митниць України, демонструючи чітку і злагоджену роботу.

Розповідаючи про роботу колег, В. Орлов акцентував насамперед на економічному аспекті. З початку року відомство перерахувало до державного бюджету понад 1,4 мільярда гривень, з яких майже 800 мільйонів — завдяки торгівлі України з Росією.

Цей показник надзвичайно важливий з усіх кутів зору. Адже зміцнення торговельних зв'язків вигідне і потрібне обом краї-

нам. При цьому на першому плані синхронізація дій працівників як української, так і російської сторін.

За словами першого заступника начальника Белгородської митниці Ігоря Алейнікова, з початку року російські митники перерахували до федерального бюджету 25 мільярдів рублів. Вони оформили понад 46 тисяч декларацій на товари переважно із застосуванням електронної форми.

Тобто по обидва боки кордону ні на мить не припиняється відповідальна робота, значення якої важко переоцінити як для України, так і Росії.

Нинішньої осені попри протягом доби пункт «Велика Писарівка» перетинають до 250 легкових і 30 вантажних автомобілів. Улітку ця кількість збільшується що-

найменше в 3—4 рази. Для прискорення і спрощення митної процедури обладнано три смуги руху, а за потреби одну з них роблять реверсивною. Таким чином вдається витримувати оптимальний час для проведення огляду, зокрема в «зеленому коридорі» на легковик припадає приблизно 3 хвилини без виходу водія (звісно, якщо авто не викликає якихось підозр чи сумнівів у намірах його власника перетнути кордон за спрощеною процедурою).

Важливим іспитом стало проведення футбольного чемпіонату Євро-2012, коли потік транспорту зріс особливо відчутно. До честі митників, вони відпрацювали цей період чітко, кваліфіковано і без жодного нарікання на свою адресу. Не зафіксовано не

тільки черг, а й навіть найменших затримок, які б уплинули на перетин кордону і, відповідно, на настрій пасажирів. Це найвища оцінка роботи колективу.

Але кордон завжди залишається кордоном. На рахунок його стражів — низка фактів виявлення контрабандних товарів, спроб незаконного переміщення валюти, автомобілів, предметів культурної та історичної цінності, зброї тощо. І тут митники завжди на високому рівні.

«Велика Писарівка» для Сумщини — південні ворота України. Як і належить дбайливим господарям, вони в прекрасному стані. За словами керівництва, пункт пропуску і надалі розбудовуватимуть, зміцнюватимуть й удосконалюватимуть його інфраструктуру.

ДОКУМЕНТИ

Закон України

Про прийняття Поправок до Статей Угоди Міжнародного валютного фонду

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Прийняти Поправки до Статей Угоди Міжнародного валютного фонду щодо перегляду квот держав-членів і реформи Виконавчої ради, схвалені Резолюцією Ради керуючих Міжнародного валютного фонду N 66-2 від 15 грудня 2010 року, які набирають чинності для України відповідно до пункту 3 цієї Резолюції.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
16 жовтня 2012 року
№ 5446-VI

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

1) частину першу статті 18 доповнити пунктом 6 такого змісту:
«6) адміністративні справи щодо примусового повернення в країну походження або третю країну та примусового видворення іноземців та осіб без громадянства за межі території України»;

2) частини першу, другу і четверту статті 183^а викласти в такій редакції:

«1. Позовні заяви іноземців та осіб без громадянства щодо оскарження рішень про їх примусове повернення в країну походження або третю країну, а також позовні заяви центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, органів охорони державного кордону або Служби безпеки України про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства за межі території України подаються до адміністративного суду за місцезнаходженням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, органу охорони державного кордону чи Служби безпеки України або за місцезнаходженням пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України.

2. Адміністративні справи, передбачені частиною першою цієї статті, розглядаються судом у п'ятиденний строк з дня надходження позовної заяви»;

«4. Копії судових рішень у визначених цєю статтею адміністративних справах невідкладно видаються особам, які брали участь у справі»;

3) у статті 256:
пункт 9 частини першої виключити;
частину другу доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) про примусове видворення іноземця чи особи без громадянства».

2. Пункт 13 статті 24 Закону України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382; 2000 р., № 10, ст. 79; 2003 р., № 27, ст. 209, № 29, ст. 236; 2004 р., № 32, ст. 394) доповнити словами «приймати рішення про заборону в'їзду в Україну іноземцю або особі без громадянства, про скорочення строку тимчасового перебування іноземця та особи без громадянства на території України, про примусове повернення іноземця або особи без громадянства в країну походження або третю країну».

3. У Законі України «Про імміграцію» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 41, ст. 197; 2012 р., № 19-20, ст. 173):

1) абзаці шостий — восьмий статті 1 замінити одним абзацом такого змісту: «довгострокова віза — наданий уповноваженим органом України в установленій законодавством формі дозвіл, необхідний для в'їзду іноземця та особи без громадянства на постійне місце проживання в Україну»;

У зв'язку з цим абзац дев'ятий вважати абзацом сьомим;

2) пункт 7 частини другої статті 4 виключити;

3) у пункті 3 статті 7 слово «імміграційні» замінити словом «довгострокові»;

4) у частині сьомій статті 9:

пункт 7 виключити;

пункт 10 викласти в такій редакції:

«10) для осіб, зазначених у пункті 3 частини третьої статті 4 цього Закону, — документ, що підтверджує право особи на набуття громадянства України за територіальним походженням відповідно до статті 8 Закону України «Про громадянство України»;

доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) для осіб, зазначених у пункті 5 частини третьої статті 4 цього Закону, — документ, що підтверджує отримання статусу закордонних українців, або копії документів, що засвідчують їх родинні стосунки із закордонними українцями»;

5) у статті 11:

перше речення частини першої викласти в такій редакції:

«Особі, яка постійно проживає за межами України і отримала дозвіл на імміграцію, дипломатичне представництво чи консульська установа України за її зверненням оформляють довгострокову візу»;

у другому реченні частини другої слово «імміграційною» замінити словом «довгостроковою»;

6) у другому реченні частини третьої статті 13 слова «мала до його надання статус біженця» замінити словами «була до його надання визнана біженцем».

4. У статті 19 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 27, ст. 208; 2008 р., № 26, ст. 243; 2009 р., № 24, ст. 298; 2010 р., № 6, ст. 46; 2011 р., № 32, ст. 316, № 51, ст. 577):

пункт 6 доповнити словами «а також здійснення фіксації біометричних даних іноземців та осіб без громадянства під час здійснення прикордонного контролю в пунктах пропуску через державний кордон»;

пункт 15 викласти в такій редакції:

«15) прийняття в установленому порядку рішень про примусове повернення в країну походження або третю країну іноземців та осіб без громадянства, затриманих у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України, з подальшим повідомленням протягом 24 годин прокурора про підстави прийняття такого рішення»;

доповнити пунктами 15¹ і 15² такого змісту:

«15¹) прийняття в установленому порядку рішень про розміщення іноземців та осіб без громадянства, затриманих у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України, у пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України, з подальшим повідомленням протягом 24 годин прокурора;

15²) виконання рішень адміністративного суду про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства, затриманих в межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України».

5. Пункти 3 і 20 частини першої статті 1 Закону України «Про прикордонний контроль» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 6, ст. 46) викласти в такій редакції:

«3) віза — наданий уповноваженим органом України в установленій законодавством формі дозвіл, необхідний для в'їзду на територію України або для транзитного проїзду через її територію протягом відповідного строку»;

«20) строк перебування на території України — визначений візою, законодавством України чи міжнародними договорами України строк, протягом якого іноземець чи особа без громадянства може на законних підставах перебувати в Україні».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім абзацу другого пункту 4 розділу I цього Закону, який набирає чинності з початком функціонування національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
16 жовтня 2012 року
№ 5453-VI

Указ Президента України

Про Концепцію державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України

1. Схвалити Концепцію державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України (додається).

2. Кабінету Міністрів України розробити та затвердити у чотиримісячний строк державну цільову програму щодо реалізації зазначеної Концепції.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
8 листопада 2012 року
№ 631/2012

СХВАЛЕНО Указом Президента України від 8 листопада 2012 року №631/2012 КОНЦЕПЦІЯ державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України

1. Проблема, що потребує розв'язання

Існуюча система виконання кримінальних покарань та попереднього ув'язнення, побудована ще за радянських часів, не відповідає сучасному рівню соціально-економічного розвитку суспільства та принципам гуманізму і поваги до прав і свобод людини у процесі виконання покарань.

За станом на 1 січня 2012 року у підпорядкуванні Державної пенітенцарної служби України перебуває 143 установи виконання покарань, 33 слідчі ізолятори, 8 виховних колоній та 703 підрозділи кримінально-виконавчої інспекції.

Загальна чисельність засуджених та осіб, узятих під варту, становить близько 320 тис., з яких 157,3 тис. тримається в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах, 126,6 тис. перебуває на обліку в органах кримінально-виконавчої інспекції.

Незважаючи на те, що у 2003 році було прийнято Кримінально-виконавчий кодекс України, в якому закладено якісно нові засади виконання кримінальних покарань, на сьогодні в Україні фактично збережено радянську систему управління виправними закладами з притаманними їй рисами адміністративно-командного управління, що перешкоджає належному виконанню завдань, покладених на Державну кримінально-виконавчу службу України.

Однією з найгостріших проблем Державної кримінально-виконавчої служби України є переважність установ виконання покарань та слідчих ізоляторів. Зазначена проблема обумовлена низкою чинників, серед яких основними є: нерозвиненість механізму застосування системи запобіжних заходів, альтернативних триманням під вартою, низький рівень роботи кримінально-виконавчої інспекції, а отже, неефективність покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, і, як наслідок, поширення практики надання судами переваги покаранням у виді позбавлення волі.

Україй незадовільними є умови тримання засуджених та осіб, узятих під варту, в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах.

В останні роки були виділені значні фінансові ресурси для зміни умов тримання осіб в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах і певною мірою ці умови були поліпшені. Водночас більшість проблем до цього часу не розв'язано.

Так, частина режимних корпусів у слідчих ізоляторах перебуває у незадовільному технічному або навіть аварійному стані та не придатна для тримання осіб, узятих під варту. Більшість будівель і споруд, інженерних мереж установ виконання покарань та слідчих ізоляторів, які побудовано та введено в експлуатацію понад 50 або навіть 100 років тому, вичерпали свій ресурс.

Незадовільний стан інженерно-технічних засобів охорони та спеціальної техніки, що експлуатуються понад 40 років, негативно впливає на надійність охорони установ виконання покарань та слідчих ізоляторів.

Про невідповідність умов тримання засуджених та осіб, узятих під варту, норм національного законодавства та європейським стандартам неодноразово відзначалося в доповідях Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також у доповідях авторитетних міжнародних інституцій — Комітету ООН проти катувань, Комітету ООН з прав людини, Європейського комітету з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню.

Зокрема, неодноразово зверталась увага України на переповненість установ виконання покарань, неналежні кількість та якість продуктів харчування, медичну допомогу, умови перевезення, нестачу денного світла та свіжого повітря, невинуватих режимні обмеження тощо.

Різні аспекти тримання під вартою були негативно оцінені Європейським судом з прав людини в рішеннях у справах проти України.

Крім того, на даний час живляються недостатні заходи щодо виконання міжнародних зобов'язань України стосовно створення належних умов тримання засуджених, зокрема в частині переходу від казарменого до блокового розміщення засуджених та збільшення норми жиллої площі на одного засудженого.

З огляду на значну кількість засуджених, хворих на соматичні та психічні захворювання, поширення серед засуджених інфекційних хвороб, насамперед туберкульозу та ВІЛ/СНІДу, залишається гострою проблема забезпечення таких засуджених належної медичною допомогою.

Заклади охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України не відповідають вимогам державних будівельних норм, в установов виконання покарань не забезпечується санітарне та епідемічне благополуччя. Нагальною є потреба в облаштуванні в закладах охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України дільниць слідчих ізоляторів для надання медичної допомоги особам, узятим під варту, вирішення проблемних питань організації лікування осіб, узятих під варту, які є хворими на туберкульоз або інші небезпечні інфекційні хвороби, питання стаціонарного лікування засуджених жінок у закладах охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України.

Також дотепер не вирішено питання облаштування у протитуберкульозних закладах спеціальних місць для тримання узятих під варту осіб, які хворі на туберкульоз.

Крім того, недостатній рівень фінансування заходів медико-санітарного обслуговування осіб, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторів, не дає можливості проводити в необхідному обсязі протиепідемічні заходи. Понад 80 відсотків медичного обладнання вичерпало свій ресурс і морально застаріло, що унеможливило своєчасні та на належному рівні діагностування і лікування хворих.

Низький рівень організації соціально-виховної та психологічної роботи із засудженими не забезпечує умов для ефективного індивідуального корекції їх поведінки, створення умов для виправлення і ресоціалізації засуджених, що призводить до непоодиноких випадків суїцидів в установах виконання покарань та слідчих ізоляторів, невідгортюваності до життя після звільнення з установ виконання покарань і, як наслідок, до значної кількості випадків пенітенцарного рецидиву.

Критичний стан підприємств установ виконання покарань не дає змоги забезпечити залучення всіх засуджених до праці, яка є одним із засобів виправлення та ресоціалізації. Принципи діяльності таких підприємств не відповідають сучасним умовам ринкової економіки, через що вони неспроможні ефективно функціонувати.

Неефективне є й система виконання покарань, альтернативних позбавленню волі. Зазначене обумовлено невідповідністю матеріально-технічної бази та чисельності персоналу кримінально-виконавчої інспекції обсягу покладених на неї завдань і функцій.

Процес виконання покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, не забезпечує соціально-виховного впливу на засуджених і переважно зводиться до формального контролю за виконанням засудженими обов'язків, покладених на них судом.

Важливу роль у здійсненні виправного впливу на засуджених повинен відігравати персонал пенітенціарних установ. На ефективність виконання завдань, покладених на Державну кримінально-виконавчу службу України, негативно впливає плінність кадрів, пов'язана з низькою заробітною платою персоналу органів і установ виконання покарань, слідчих ізоляторів та підприємств установ виконання покарань, низьким рівнем соціальної захищеності персоналу та пенсіонерів Державної кримінально-виконавчої служби України і членів їх сімей, що робить професію неперспективною і створює умови для виникнення корупційних ризиків, а також недостатню чисельність персоналу зі спеціальною освітою та нерозвинутість системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації персоналу установ виконання покарань та слідчих ізоляторів.

2. Мета і строки реалізації Концепції

Метою Концепції є визначення пріоритетів та шляхів реформування Державної кримінально-виконавчої служби України, діяльність якої має ґрунтуватися на принципах законності, гуманізму, дотримання прав людини і громадянина, міжнародних стандартах поведіння із засудженими та особами, узятими під варту.

Заходи щодо реформування Державної кримінально-виконавчої служби України передбачається здійснити протягом 2012 — 2017 років.

3. Шляхи і способи розв'язання проблеми

Реалізація положень Концепції здійснюватиметься шляхом прийняття нових актів законодавства та внесення змін до актів, що регулюють питання діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України та порядок виконання покарань. Планується здійснити організаційні, методичні та інформаційні заходи, спрямовані на запровадження сучасної моделі управління Державної кримінально-виконавчої служби України, забезпечення її кваліфікованим персоналом, гуманізацію умов тримання засуджених та осіб, узятих під варту, модернізацію виробничої сфери підприємств установ виконання покарань.

Поліпшення умов тримання засуджених та осіб, узятих під варту, передбачається досягти шляхом:

зниження навантаження на слідчі ізолятори в результаті встановлення розумних строків провадження досудового слідства та судового розгляду кримінальних справ, розширення переліку запобіжних заходів, не пов'язаних із позбавленням волі, зменшення кількості підстав для застосування запобіжного заходу у виді тримання під вартою;

запровадження процедури досудової пробації з метою забезпечення суду об'єктивною інформацією про соціальну характеристику особи, яка обвинувачується у вчиненні злочину, для обрання найбільш адекватного для цієї особи запобіжного заходу або можливості обрання покарання, не пов'язаного з позбавленням чи обмеженням волі;

забезпечення переходу від тримання засуджених у гуртожитках казарменого типу до блочного (камерного) їх розміщення зі збільшенням норми жиллої площі на одного засудженого шляхом технічного переоснащення і реконструкції установ виконання покарань, будівництва нових та реконструкції існуючих слідчих ізоляторів, запровадження енергозберігаючих технологій;

модернізації об'єктів інженерної інфраструктури та інженерно-технічних засобів охорони і нагляду, впровадження сучасних технологій з метою створення багаторівневої системи централізованої охорони і відеомоніторингу, створення автоматизованих інформаційних та телекомунікаційних систем Державної пенітенціарної служби України;

поліпшення організації харчування засуджених і осіб, узятих під варту, системи придбання ними продуктів харчування та предметів першої необхідності, розроблення і затвердження нових зразків речового майна для засуджених, що відповідає міжнародним стандартам.

Удосконалення системи охорони здоров'я засуджених та осіб, узятих під варту, підвищення якості медичної допомоги має бути здійснено шляхом:

поліпшення умов тримання засуджених у лікувальних корпусах установ виконання покарань;

забезпечення установ виконання покарань та слідчих ізоляторів сучасним медичним обладнанням, санітарними автомобілями;

підвищення якості медичної допомоги особам, узятим під варту, та засудженим, які є хворими на туберкульоз, ВІЛ/СНІД та інші соціально небезпечні захворювання, шляхом облаштування дільниць слідчих ізоляторів для осіб, узятих під варту, хворих на туберкульоз, у протитуберкульозних закладах, створення інфраструктури закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України.

Підвищення рівня організації соціально-виховної та психологічної роботи із засудженими передбачається досягти шляхом:

розроблення і впровадження науково обґрунтованих методик та програм психолого-педагогічного вивчення особистості засудженого і засобів корекції його поведінки, а також спеціалізованих методик та рекомендацій щодо форм і методів впливу на засуджених за допомогою програм диференційованого виховного впливу;

організації обов'язкової соціально-педагогічної підтримки і соціально-психологічного супроводження засуджених і осіб, узятих під варту;

удосконалення системи стимулювання засуджених до законопослушної поведінки та ресоціалізації шляхом запровадження поетапної зміни умов їх тримання, розроблення та впровадження системи критеріїв оцінки ступеня виправлення засуджених, налагодження дієвої взаємодії органів та установ виконання покарань із суб'єктами соціального патронажу осіб, звільнених із місць позбавлення волі;

забезпечення засудженим можливості здобуття повної загальної середньої освіти у загальноосвітніх навчальних закладах виправних та виховних колоній, сприяння у здобутті ними вищої освіти;

забезпечення розмежування функцій режимних підрозділів і підрозділів, які відповідають за проведення соціально-виховної та психологічної роботи із засудженими.

Модернізацію підприємств установ виконання покарань, а також удосконалення системи професійної підготовки засуджених має бути здійснено шляхом: створення умов для залучення інвестицій у підприємства установ виконання покарань та розміщення на цих підприємствах замовлень на випуск продукції для регіональних потреб із метою самозабезпечення установ виконання покарань та зменшення навантаження на державний бюджет;

удосконалення принципів діяльності підприємств установ виконання покарань;

підвищення ефективності роботи підприємств установ виконання покарань сільськогосподарського профілю виробництва та підсобних господарств при таких установах, збільшення потужностей із переробки сільськогосподарської сировини власного виробництва, впровадження системи внутрішнього споживання власної продукції;

організації професійного навчання засуджених з урахуванням не лише інтересів власного виробництва установ виконання покарань, а і ринку праці, а також можливого працевлаштування та продовження навчання після звільнення; запровадження дієвого механізму заохочення засуджених до трудової діяльності та оптимізації системи оплати праці;

удосконалення процесу відшкодування засудженими збитків, завданих злочинами, а також забезпечення виконання засудженими інших наявних у них майнових зобов'язань.

Підвищення ефективності виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, передбачається досягти шляхом:

створення правових та матеріально-технічних умов для реформування кримінально-виконавчої інспекції у службу пробації;

розширення кола державних та недержавних організацій, що залучаються до діяльності, спрямованої на забезпечення соціально-психологічного, педагогічного та профілактичного впливу на засуджених;

розроблення і впровадження системи реабілітаційних та корекційних програм для осіб, до яких застосовані покарання, не пов'язані з позбавленням волі, та осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням;

розроблення волонтерських програм, заходів поступенітенцарної опіки та соціального патронажу осіб, звільнених із місць позбавлення або обмеження волі;

розроблення програм підготовки персоналу служби пробації;

удосконалення механізму відповідальності за ухилення від відбування кримінального покарання, не пов'язаного з позбавленням волі, особами, яким таке покарання призначено у порядку заміни покарання у виді позбавлення або обмеження волі більш м'яким на підставі рішення суду або акта про помилування.

Підвищення ефективності діяльності персоналу органів та установ виконання покарань передбачається досягти шляхом:

підвищення рівня правового та соціального захисту персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України, оптимізації його чисельності з урахуванням науково обґрунтованих норм навантаження та міжнародної практики;

забезпечення медичним обслуговуванням, реабілітацією та відновним лікуванням персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України, членів їх сімей та пенсіонерів Державної кримінально-виконавчої служби України;

поліпшення умов праці персоналу, удосконалення системи застосування заходів морального та матеріального стимулювання праці;

забезпечення належного рівня наукового супроводження діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України;

створення ефективної системи добору та підготовки кваліфікованого персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України, запровадження спеціалізованої системи освіти, яка б охоплювала всі види навчання: від початкової професійної підготовки до повної вищої освіти та дальшої післядипломної освіти, а також забезпечення безперервної освіти, спрямованої на задоволення потреб Державної кримінально-виконавчої служби України у разі необхідності перепідготовки і підвищення кваліфікації персоналу.

4. Очікувані результати

Реалізація Концепції має забезпечити:

1) приведення умов тримання засуджених у відповідність з європейськими стандартами та запровадження процедури досудової пробації;

2) створення:

системи надання засудженим медичної допомоги належної якості;

механізму соціальної реабілітації засуджених та повернення їх до самостійного загальноприйнятого соціально-нормативного життя в суспільстві;

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 15 жовтня 2012 р. № 953
Київ

Деякі питання підготовки до реалізації проекту «Село майбутнього» як складової національного проекту «Відроджене скотарство» — розроблення та реалізація програми розвитку скотарства»

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Підтримати пропозицію Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами і Харківської обласної державної адміністрації щодо реалізації в Харківській області у період з 2013 по 2022 рік проекту «Село майбутнього» як складової національного проекту «Відроджене скотарство» — розроблення та реалізація програми розвитку скотарства» (далі — проект «Село майбутнього»).

2. Затвердити подане Державним агентством з інвестицій та управління національними проектами попереднє техніко-економічне обґрунтування проекту «Село майбутнього» та обсяги інвестицій і форми участі держави у зазначеному проєкті згідно з додатками 1—3.

3. Установити, що фінансування проекту «Село майбутнього» здійснюється за рахунок коштів приватних інвесторів та державної підтримки, що надається в установленому порядку з урахуванням показників попереднього техніко-економічного обґрунтування згідно з додатками 2 і 3.

4. Державному агентству з інвестицій та управління національними проектами разом з Харківською обласною державною адміністрацією забезпечити залучення інвесторів до реалізації проекту «Село майбутнього».

5. Міністерству фінансів передбачати під час підготовки проекту Державного бюджету України на відповідний рік бюджетні призначення Державному агентству з інвестицій та управління національними проектами і Харківській обласній державній адміністрації з метою надання державної підтримки для реалізації проекту «Село майбутнього» згідно з додатками 2 і 3.

6. Фондові державного майна і Міністерству аграрної політики та продовольства після виключення державного підприємства «Харківське обласне сільськогосподарське підприємство по племінній справі у тваринництві» з переліку об’єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, затвердженого Законом України від 7 липня 1999 р. № 847-XIV, забезпечити проведення в установленому порядку приватизації зазначеного підприємства та державного сільськогосподарського підприємства «Комунар».

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

Додаток 1
до постанови Кабінету Міністрів України
від 15 жовтня 2012 р. № 953

ОБСЯГИ ІНВЕСТИЦІЙ,
що залучаються для реалізації проекту «Село майбутнього» як складової національного проекту «Відроджене скотарство» — розроблення та реалізація програми розвитку скотарства»

(млн. гривень)					
Напрям залучення інвестицій	Усього	У тому числі за роками			
		2013	2014	2015	2016
Створення селекційно-генетичного центру	1146,8	759	324	59,8	4
Будівництво молочної ферми	120,7	120,7			
Виробництво кормів	272,7	130,2	86,7	55,8	
Будівництво тепличного господарства	86,5	86,5			
Вирощування овочів на зрошуваних полях	373,1	217,8	155,3		
Будівництво житла	252,8	174,8	78		
	41	29	4	4	4

Додаток 2
до постанови Кабінету Міністрів України
від 15 жовтня 2012 р. № 953

ОБСЯГИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ
для реалізації проекту «Село майбутнього» як складової національного проекту «Відроджене скотарство» — розроблення та реалізація програми розвитку скотарства»

(млн. гривень)											
Напрями реалізації проекту	Усього	У тому числі за роками									
		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Створення селекційно-генетичного центру	39,3	11,8	10,1	8,8	6,4	2,2					
Будівництво молочної ферми	388,1	22,7	59,8	88,8	45,8	28,5	28,5	28,5	28,5	28,5	28,5
Виробництво кормів	12,9	4,4	6,6	1,4	0,5						
Будівництво тепличного господарства	227,3	20	110,5	52	44,8						
Вирощування овочів на зрошуваних полях	96	17,3	24,1	21,1	16,9	11	5,2	0,1	0,1	0,1	0,1
Будівництво житла	16,7	6,1	4,1	3,7	2,8						
Усього	780,3	82,3	215,2	175,8	117,2	41,7	33,7	28,6	28,6	28,6	28,6

Додаток 3
до постанови Кабінету Міністрів України
від 15 жовтня 2012 р. № 953

ФОРМИ УЧАСТІ ДЕРЖАВИ
в реалізації проекту «Село майбутнього» як складової національного проекту «Відроджене скотарство» — розроблення та реалізація програми розвитку скотарства»

(млн. гривень)											
Вид державної підтримки	Усього	У тому числі за роками									
		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Дотація за кожну реалізовану спермодозу	161	3,5	17,5	17,5	17,5	17,5	17,5	17,5	17,5	17,5	17,5
Часткове відшкодування вартості ембріонів вітчизняного походження	624	2	10	20	40	92	92	92	92	92	92
Часткове відшкодування вартості робіт з проведення трансплантації ембріонів	80,1	0,31	1,5	2,9	5,8	11,6	11,6	11,6	11,6	11,6	11,6
Усього	865,1	5,8	29	40,4	63,3	121,1	121,1	121,1	121,1	121,1	121,1

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 жовтня 2012 р. № 973
Київ

Про внесення змін до переліку певних дій щодо провадження господарської діяльності або видів господарської діяльності, які не можуть провадитися на підставі декларації відповідності матеріально-технічної бази суб’єкта господарювання вимогам законодавства

Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести зміни до переліку певних дій щодо провадження господарської діяльності або видів господарської діяльності, які не можуть провадитися на підставі декларації відповідності матеріально-технічної бази суб’єкта господарювання вимогам законодавства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2010 р. № 725 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 65, ст. 2240; 2011 р., № 35, ст. 1437; 2012 р., № 52, ст. 2079), виклавши його в редакції, що додається.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2010 р. № 725 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2012 р. № 973)	
ПЕРЕЛІК певних дій щодо провадження господарської діяльності або видів господарської діяльності, які не можуть провадитися на підставі декларації відповідності матеріально-технічної бази суб’єкта господарювання вимогам законодавства	

Дії щодо провадження господарської діяльності (вид господарської діяльності)	Вид документа дозвільного характеру, який дає право на вчинення певної дії щодо провадження господарської діяльності (виду господарської діяльності)
Закон України «Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів»	дозвіл
1. Вивільнення генетично модифікованих організмів у відкритій системі	— » —
2. Проведення державної апробації (випробовувань) генетично модифікованих організмів у відкритій системі	— » —
3. Транзитне переміщення незареєстрованих в Україні генетично модифікованих організмів	Закон України «Про безпечність та якість харчових продуктів»
4. Діяльність з виробництва, переробки або реалізації харчових продуктів, підконтрольних санітарній службі	експлуатаційний дозвіл
5. Діяльність з виробництва харчових продуктів, підконтрольних ветеринарній службі	— » —
Закон України «Про карантин рослин»	
6. Вивезення та/або ввезення об’єктів регулювання у карантинну зону, транспортування територією України	карантинний сертифікат
7. Транспортування імпортованих об’єктів регулювання, які зберігалися, перепаковувалися, розділялися на частини, змішувалися з іншими вантажами	— » —
8. Експорт або реекспорт об’єктів регулювання	фітосанітарний сертифікат
9. Ввезення на територію України імпортих та транзитних вантажів з об’єктами регулювання	карантинний дозвіл
Закон України «Про ветеринарну медицину»	
10. Проведення діяльності з виробництва та обігу неїстівних продуктів тваринного походження на потужностях (об’єктах) з переробки неїстівних продуктів тваринного походження	експлуатаційний дозвіл
11. Проведення виставок, змагань тварин, ярмарків, аукціонів, вистав за участю тварин, що мандрують, організація пересувних зоопарків тощо	дозвіл
12. Ввезення на територію України тварин, продуктів тваринного походження, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів, патологічного матеріалу, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів та кормів, крім неїстівних продуктів тваринного походження, якщо їх було піддано технічним процедурам, які виключають можливість передачі хвороб, що підлягають повідомленню	— » —
13. Переміщення тварин, продукції тваринного походження, інших об’єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду в разі: переміщення за межі України	міжнародний ветеринарний сертифікат
переміщення за межі території Автономної Республіки Крим, областей, м. Києва та Севастополя, районів, міст	ветеринарне свідоцтво
переміщення в межах району	ветеринарна довідка
Закон України «Про пестициди і агрохімікати»	
14. Використання залишків пестицидів і агрохімікатів, строк реєстрації яких закінчився	дозвіл
15. Ввезення на митну територію України незареєстрованих пестицидів і агрохімікатів, що використовуються для проведення державних випробувань та наукових досліджень, а також обробленого ними насіннєвого (посадкового) матеріалу	дозвіл
Закон України «Про рослинний світ»	
16. Спеціальне використання природних рослинних ресурсів для задоволення виробничих та наукових потреб юридичних або фізичних осіб, а також з метою отримання прибутку від реалізації зазначених ресурсів або продуктів їх переробки	дозвіл
Закон України «Про Червону книгу України»	
17. Спеціальне використання (добування, збирання) об’єктів, які занесені до Червоної книги України, що здійснюється у виняткових випадках лише у наукових і селекційних цілях, у тому числі для розмноження, розселення і розведення у штучно створених умовах, а також для відтворення популяцій	— » —
Закон України «Про тваринний світ»	
18. Переселення тварин у нові місця перебування, акліматизація нових для фауни України видів диких тварин, а також здійснення заходів щодо схрещування диких тварин	— » —
19. Розведення у напіввільних умовах чи в неволі видів тварин, які занесені до Червоної книги України	— » —
20. Спеціальне використання об’єктів тваринного світу	— » —
Закон України «Про відходи»	
21. Здійснення операцій у сфері поводження з відходами	— » —
22. Транскордонне перевезення небезпечних відходів	письмова згода (повідомлення)

Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища»	
23. Діяльність, пов’язана з утворенням та розміщенням відходів	спеціальний дозвіл
Закон України «Про охорону атмосферного повітря»	
24. Діяльність, пов’язана із здійсненням викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами	дозвіл
25. Проведення діяльності, спрямованої на штучні зміни стану атмосфери та атмосферних явищ у господарських цілях	— » —
Водний кодекс України	
26. Спеціальне водокористування	дозвіл
Закон України «Про природно-заповідний фонд України»	
27. Спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об’єктів природно-заповідного фонду	— » —

Лісовий кодекс України	
28. Спеціальне використання лісових ресурсів	спеціальний дозвіл (лісорубний квиток, лісовий квиток)
Закон України «Про нафту і газ»	
29. Користування нафтогазоносними надрами:	спеціальний дозвіл
на геологічне вивчення нафтогазоносних надр, у тому числі дослідно-промислово розробку родовищ; дослідно-промислово розробку родовищ з подальшим видобуванням нафти і газу (промисловою розробкою родовищ) на видобування нафти і газу (промислово розробку родовищ) на будівництво та експлуатацію підземних споруд, не пов’язаних з видобуванням корисних копалин, у тому числі підземних сховищ нафти чи газу та споруд для захоронення відходів виробництва нафтогазової галузі і супутніх вод	
Кодекс України про надра	
30. Користування надрами:	спеціальний дозвіл
геологічне вивчення, в тому числі дослідно-промислова розробка родовищ корисних копалин загальнодержавного значення видобування корисних копалин	

ДОКУМЕНТИ

будівництво та експлуатація підземних споруд, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, у тому числі споруд для підземного зберігання нафти, газу та інших речовин і матеріалів, захоронення шкідливих речовин і відходів виробництва, скидання стічних вод створення геологічних територій та об'єктів, що мають важливе наукове, культурне, санітарно-оздоровче значення (наукові полігони, геологічні заповідники, заказники, пам'ятки природи, лікувальні, оздоровчі заклади та інше) виконання робіт (провадження діяльності), передбачених угодою про розподіл продукції		
Закон України «Про рекламу»		
31. Розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах	дозвіл	
Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»		
32. Виконання будівельних робіт щодо об'єктів будівництва, що належать до IV і V категорії складності	— » —	
33. Прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, що належать до IV і V категорії складності	сертифікат	
Закон України «Про телекомунікації»		
34. Використання номерного ресурсу	дозвіл	
Закон України «Про охорону культурної спадщини»		
35. Консервація, реставрація, реабілітація, музеєфікація, ремонт, пристосування пам'яток	письмовий дозвіл	
36. Розміщення реклами на пам'ятках в межах зон охорони таких пам'яток, історичних ареалів населених місць	погодження	
37. Дії, пов'язані із зміною призначення пам'ятки, її частин та елементів, здійсненням написів, позначок на ній, на її території та в її охоронній зоні	— » —	
38. Відновлення земляних робіт	письмовий дозвіл	
39. Проведення робіт на пам'ятках національного значення, їх територіях та в зонах охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць	дозвіл	
40. Проведення робіт на пам'ятках місцевого значення (крім пам'яток археології), їх територіях та в зонах охорони, проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт	— » —	
41. Проведення робіт на щойно виявлених об'єктах культурної спадщини	письмовий дозвіл	
42. Відчуження або передача пам'яток їх власниками чи уповноваженими ними органами іншим особам у володіння, користування або управління	погодження	
43. Відведення земельних ділянок, у тому числі тих, що призначаються для сільськогосподарських потреб	погодження проекту	
44. Зміна землевласника, землекористувача на території пам'яток та в їх охоронних зонах, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць	погодження	
45. Переміщення (перенесення) на інше місце: пам'ятки національного значення	дозвіл (у формі рішення Кабінету Міністрів України)	
пам'ятки місцевого значення	дозвіл (у формі наказу)	
46. Містобудівні, архітектурні та ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи на пам'ятках, їх територіях, у зонах охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць, інші роботи, що можуть позначитися на об'єктах культурної спадщини	погодження	
Закон України «Про автомобільні дороги»		
47. Розміщення, будівництво споруд, об'єктів дорожнього сервісу, автозаправнихдозвіл станцій, прокладення інженерних мереж та виконання інших робіт у межах смуги відведення автомобільних доріг		
48. Розміщення рекламоносіїв у межах смуги відведення автомобільних доріг	згода на розміщення	
Закон України «Про охорону праці»		
49. Виконання робіт підвищеної небезпеки та/або експлуатація (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки	— » —	
Земельний кодекс України		
50. Зняття та перенесення ґрунтового покриву земельних ділянок	спеціальний дозвіл	
Закон України «Про радіочастотний ресурс України»		
51. Введення з-за кордону радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв (крім тих, введення з-за кордону яких здійснюється на бездозвільній основі)	дозвіл	
52. Експлуатація радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою (крім засобів та пристроїв, використання яких здійснюється на бездозвільній основі)	— » —	

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА від 7 листопада 2012 р. № 1024 Київ	
Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2009 р. № 1417	
Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ: Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2009 р. № 1417 «Деякі питання діяльності територіальних центрів соціального обслуговування (надання соціальних послуг)» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 1, ст. 10, № 43, ст. 1407; 2011 р., № 94, ст. 3427; 2012 р., № 7, ст. 249) зміни, що додаються. <i>Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ</i>	

ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2012 р. № 1024	
ЗМІНИ, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2009 р. № 1417	
1. В абзаці першому пункту 7 Типового положення про територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг), затвердженого зазначеною постановою, після слів «здійснює Мінсоцполітики,» доповнити словами «координацію та», а слова «координацію та організаційно-методичне забезпечення» замінити словами «організаційно-методичне забезпечення та контроль за додержанням законодавства про надання соціальних послуг».	
2. У переліку соціальних послуг, умовах та порядку їх надання структурними підрозділами територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг), затвердженому зазначеною постановою:	
1) абзац перший пункту 3 після слів «(далі — медичний висновок)» доповнити словами «, до відповідного підприємства, установи, організації, що надають послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій, або виконавчого органу сільської (селищної) ради за місцем реєстрації громадянина для отримання довідки про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб»;	
2) абзац другий пункту 6 та абзац сьомий пункту 53 після слів «догляд і допомогу» доповнити словами «, або рідні є громадянами похилого віку чи визнані інвалідами в установленому порядку»;	
3) абзац п'ятий пункту 7 викласти в такій редакції: «Кошти, що надходять від надання платних соціальних послуг, використовуються в установленому законодавством порядку.»;	
4) у першому реченні пункту 7 ¹ слова «є особами похилого віку, визнані інвалідами у встановленому порядку,» виключити;	
5) у пункті 11: підпункт 11 виключити; доповнити пункт абзацом такого змісту: «Обслуговування також припиняється у разі смерті громадянина.»;	
6) у пункті 26: підпункт 5 викласти в такій редакції: «5) довідка про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб»;	
підпункт 6 після слова «нотаріусом» доповнити словами «(за наявності)»;	
підпункт 7 після слова «інвалідності» доповнити словами «(за наявності)»;	
підпункт 8 після слів «догляд і допомогу» доповнити словами «(за наявності)»;	
7) у пункті 30:	

підпункт 4 після слова «інвалідності» доповнити словами «(за наявності)»;
підпункт 5 викласти в такій редакції: «5) довідка про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб»;
8) підпункт 4 пункту 35 викласти в такій редакції: «4) довідка про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб»;
9) у пункті 46: підпункт 6 викласти в такій редакції: «6) довідка про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб»;
підпункт 7 після слова «нотаріусом» доповнити словами «(за наявності)»;
підпункт 8 після слова «інвалідності» доповнити словами «(за наявності)»;
підпункт 10 після слів «догляд і допомогу» доповнити словами «(за наявності)»;
10) у пункті 59 слова і цифру «довідки про склад сім'ї (форма № 3)» замінити словами «довідки про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб»;
11) підпункт 2 пункту 60 викласти в такій редакції: «2) довідка про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА від 5 листопада 2012 р. № 1033 Київ	
Деякі питання надання у 2012 році державних гарантій для забезпечення виконання зобов'язань Державної іпотечної установи та Державного агентства автомобільних доріг	
Відповідно до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ: 1. Затвердити Порядок та умови надання у 2012 році державної гарантії для забезпечення виконання зобов'язань Державної іпотечної установи, що додаються. 2. Уповноважити Міністра фінансів підписати документ щодо надання державної гарантії у сумі до 2 000 000 тис. гривень для забезпечення виконання зобов'язань Державної іпотечної установи за умови виконання зазначеною Установою вимог, передбачених у затверджених цією постановою Порядку та умовах. 3. У пункті 2 Порядку та умов надання у 2012 році державних гарантій для забезпечення виконання зобов'язань Державного агентства автомобільних доріг, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 14 травня 2012 р. № 393 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 38, ст. 1425), цифри «5,9» замінити цифрами « 4,295». <i>Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ</i>	
ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 5 листопада 2012 р. № 1033	
ПОРЯДОК ТА УМОВИ надання у 2012 році державної гарантії для забезпечення виконання зобов'язань Державної іпотечної установи	
1. Ці Порядок та умови визначають механізм надання у 2012 році державної гарантії для забезпечення виконання зобов'язань за запозиченнями, що здійснюються Державною іпотечною установою (далі — Установа). 2. Державна гарантія для забезпечення виконання зобов'язань за запозиченнями Установи (далі — державна гарантія) надається у сумі, що не перевищує 2 000 000 тис. гривень. 3. Строк дії державної гарантії не перевищує строку виконання основного зобов'язання за запозиченнями, що здійснюються Установою. 4. Установа вносить до державного бюджету у строк, передбачений проспектом емісії для сплати процентів за запозиченнями, плату за надання державної гарантії у розмірі 0,01 відсотка річних залишку суми гарантійних зобов'язань. 5. Установа використовує запозичення відповідно до мети та предмета діяльності, що передбачені Статутом Установи, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2009 р. № 768 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 55, ст. 1916). 6. Виконання зобов'язання Установи перед державою забезпечується у розмірі не менше ніж 100 відсотків суми наданої державної гарантії, зокрема правами вимоги Установи за іпотечними житловими кредитами та за кредитами, наданими нею банкам та небанківським фінансовим установам, які провадять діяльність з надання забезпечених іпотекою кредитів (далі — іпотечні кредитори). 7. Для надання державної гарантії Установа подає Мінфіну такі документи: 1) проспект емісії облігацій Установи; 2) інформацію про досвід Установи з кредитування та рефінансування іпотечних кредиторів і детальний план освоєння запозичень; 3) інформацію про рух грошей Установи протягом виконання основного зобов'язання за запозиченнями; 4) інші документи за обґрунтованою вимогою Мінфіну. 8. Мінфін після розгляду документів, зазначених у пункті 7 цих Порядку та умов, укладає з Установою договір про погашення заборгованості Установи перед державою за виконання гарантійних зобов'язань, в якому передбачається, зокрема, обов'язок Установи: 1) погоджувати з Мінфіном операції з рефінансування іпотечних кредиторів у разі наявності простроченої заборгованості за облігаціями, випущеними під державні гарантії, чи заборгованості з відшкодування витрат державного бюджету, пов'язаних з виконанням державою гарантійних зобов'язань; 2) подавати Мінфіну інформацію, необхідну для нарахування плати за надання державної гарантії.	

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ від 7 листопада 2012 р. № 865-р Київ	
Про затвердження плану заходів щодо забезпечення дітей високоякісними продуктами харчування вітчизняного виробництва	
1. Затвердити план заходів щодо забезпечення дітей високоякісними продуктами харчування вітчизняного виробництва, що додається. 2. Міністерству освіти і науки, молоді та спорту, Міністерству охорони здоров'я, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським держадміністраціям подавати щороку до 1 березня Міністерству аграрної політики та продовольства інформацію про стан виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням, для узагальнення. <i>Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ</i>	
ЗАТВЕРДЖЕНО розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2012 р. № 865-р	
ПЛАН заходів щодо забезпечення дітей високоякісними продуктами харчування вітчизняного виробництва	
1. Підготувати та подати Кабінетові Міністрів України законопроект про внесення змін до пункту 154.2 статті 154 Податкового кодексу України щодо розвитку виробництва дитячого харчування в частині розширення напрямів використання вивільнених від оподаткування коштів.	
Мінагрополітики. 2013 рік.	
2. Опрацювати питання щодо внесення змін у додаток 7 до постанови Кабінету Міністрів України від 22 листопада 2004 р. № 1591 «Про затвердження норм харчування у навчальних та оздоровчих закладах» щодо збільшення норм споживання молока.	
МОНмолодьспорт, МОЗ, Мінагрополітики. 2012 рік.	
3. Передбачати під час підготовки пропозицій до проектів місцевих бюджетів кошти для організації харчування та включення молока як додаткового компонента до раціону учнів 1—4 класів.	
Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації. Постійно.	
4. Подати пропозиції щодо здійснення на місцевому рівні заходів з організації для учнів загальноосвітніх навчальних закладів оптимального харчування відповідно до їх фізіологічних потреб.	
МОНмолодьспорт, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації. Постійно.	

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення суддів

Відповідно до пунктів 1, 5 і 9 частини п'ятої статті 126 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

- Звільнити з посади:
- суддю господарського суду Запорізької області ХОРОЛЕЦЬ Тетяну Григорівну — у зв'язку із закінченням строку, на який її призначено;
 - суддю господарського суду Кіровоградської області ЦОБЕНКА Руслана Олександровича — у зв'язку з поданням заяви про звільнення з посади за власним бажанням;
 - суддю Ленінського районного суду міста Кіровограда КОВТУН Людмилу Миколаївну — у зв'язку із закінченням строку, на який її призначено;
 - суддю Ровеньківського міського суду Луганської області ЖАДАНА Олексія Петровича — у зв'язку з порушенням присяги судді;
 - суддю Каховського міськрайонного суду Херсонської області ЛОХМАТОВУ Альону Андріївну — у зв'язку з поданням заяви про звільнення з посади за власним бажанням;
 - суддю Гагарінського районного суду міста Севастополя МАЙДАНИКА Аркадія Петровича — у зв'язку із закінченням строку, на який його призначено.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м.Київ
9 листопада 2012 року
№ 633/2012

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про переведення суддів

Відповідно до статті 73 та частини першої статті 80 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Перевести суддів у межах п'ятирічного строку:
- Джанкойського міськрайонного суду Автономної Республіки Крим ФЕДОРЕНКО Євеліну Робертівну на роботу на посаді судді Центрального районного суду міста Сімферополя Автономної Республіки Крим;
 - Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області МЕЛЬНИЧЕНКА Сергія Петровича на роботу на посаді судді Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська;
 - Дніпровського районного суду міста Дніпропетровська Дніпропетровської області ФЕДОРІЩЕВА Сергія Сергійовича на роботу на посаді судді Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська;
 - Іршавського районного суду Закарпатської області ІВАНИЦЬКОГО Руслана Степановича на роботу на посаді судді Мукачівського міськрайонного суду Закарпатської області;

Слов'янського міськрайонного суду Донецької області ДУБАНОВСЬКУ Ірину Дмитрівну на роботу на посаді судді Білоцерківського міськрайонного суду Київської області;

Дніпропетровського окружного адміністративного суду КОБЛОВУ Ольгу Дмитрівну на роботу на посаді судді Малиновського районного суду міста Одеси;

Первомайського міськрайонного суду Харківської області ПОПОВА Михайла Савелійовича на роботу на посаді судді Карлівського районного суду Полтавської області;

Зарічненського районного суду Рівненської області ЗУБЧИК Юлію Володимирівну на роботу на посаді судді Рівненського районного суду Рівненської області;

Липоводолинського районного суду Сумської області СИБІЛЬОВА Олексія Валерійовича на роботу на посаді судді Зарічного районного суду міста Сум;

Чутівського районного суду Полтавської області ГРИНЧУК Олександр Петрівну на роботу на посаді судді Ленінського районного суду міста Харкова;

господарського суду Київської області ПРИВАЛОВА Артема Ігоровича на роботу на посаді судді господарського суду міста Києва;

господарського суду Чернігівської області ЦЮКАЛА Юрія Вікторовича на роботу на посаді судді господарського суду міста Києва;

господарського суду Донецької області АРХИПЕНКА Олександра Михайловича на роботу на посаді судді господарського суду міста Севастополя.

2. Перевести суддів, обраних безстроково:

апеляційного суду Донецької області ЄЛГАЗІНУ Ларису Павлівну на роботу на посаді судді Апеляційного суду Автономної Республіки Крим;

Радомишльського районного суду Житомирської області КОВАЛЕНКО Валентину Петрівну на роботу на посаді судді Коростенського міськрайонного суду Житомирської області;

Казанківського районного суду Миколаївської області ВЖЕЩ Світлану Іванівну на роботу на посаді судді Новобузького районного суду Миколаївської області;

Суворовського районного суду міста Одеси ТОНКОНОЖЕНКА Миколу Миколайовича на роботу на посаді судді Київського районного суду міста Одеси;

Лубенського міськрайонного суду Полтавської області ЛИТВИНА Миколу Михайловича на роботу на посаді судді Семенівського районного суду Полтавської області.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м.Київ
9 листопада 2012 року
№ 634/2012

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 листопада 2012 р. № 855-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству внутрішніх справ на 2012 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити в межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених

Міністерству внутрішніх справ на 2012 рік у загальному фонді державного бюджету за програмою 1001050 «Забезпечення захисту прав і свобод громадян, суспільства і держави від протиправних посягань, охорона громадського порядку та протидія незаконній міграції», перерозподіл видатків у сумі 35 850 тис. гривень шляхом зменшення обсягу видатків споживання та збільшення обсягу видатків розвитку.

2. Забезпечити:

Міністерству внутрішніх справ — погодження перерозподілу видатків державного бюджету, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва

повідомляє:

Державною службою України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва було прийнято рішення від 05.09.2012 № 2 “Про необхідність усунення Державною службою гірничого нагляду та промислової безпеки України порушень принципів державної регуляторної політики згідно з вимогами Закону України від 11.09.2003 № 1160-IV “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” щодо виключення з редакції абзацу 2 пункту 4.6 розділу 4 Положення щодо розробки планів локалізації та ліквідації аварійних ситуацій і аварій, затвердженого наказом Комітету по нагляду за охороною праці України від 17.06.1999 № 112, норму, яка зобов'язує спеціалізовані організації отримувати дозвіл на виконання робіт з розробки ПЛАС.

Відповідно до частини першої статті 28 Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” рішення спеціально уповноваженого органу по необхідності усунення порушень принципів державної регуляторної політики підлягає виконанню органом виконавчої влади, щодо регуляторного акта якого було прийнято це рішення, у двомісячний строк з дня прийняття такого рішення.

Виходячи зі змісту повноважень Держпідприємництва, регламентованих частиною п'ятою статті 28 Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” повідомляємо, що дія наказу Комітету по нагляду за охороною праці України від 17.06.1999 № 112 “Про затвердження Положення щодо розробки планів локалізації та ліквідації аварійних ситуацій і аварій” зупиняється з 06 листопада 2012 року.

реклама оголошення виклики до суду реклама оголошення виклики до суду

Житомирський районний суд викликає в якості відповідачів Лаврову Галину Іванівну, Лаврова Сергія Олеговича, Лаврова Дмитра Олеговича на 12-00 год., 20 грудня 2012 року по цивільній справі №2-1308/12 за позовом Публічного акціонерного товариства «Комерційний банк «ПРИВАТБАНК» про звернення стягнення на предмет іпотеки.

Розгляд справи відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Житомир, вул. Щорса, 92, каб. 20.

Суддя С. Г. Баренко

Святошинський районний суд м. Києва повідомляє гр. Макаренку Ростиславу Сергійовичу, зареєстрований за адресою: м. Київ, вул. Василя Стуса, 26, кв. 118, що судові засідання по цивільній справі № 2/2608/6323/12 за позовом Рябова Валерія Анатолійовича до Макаренка Ростислава Сергійовича про стягнення боргу, відбудеться 22 листопада 2012 року о 15 год. 00 хв. за адресою: Святошинський районний суд м. Києва, вул. Я. Коласа, 27 А, зал №1, **суддя Заєць Т. О.**

Христинівський районний суд Черкаської області викликає в судові засідання Бердегу Аллу Василівну по справі за позовом ПАТ «Марфін Банк» до Бердеги Алли Василівни про стягнення заборгованості за кредитним договором, яке відбудеться о 11 годині 00 хвилин 22 листопада 2012 року в приміщенні Христинівського районного суду.

У разі неявки справа буде розглянута без Вашої участі.

Суддя Л. А. Вітер

Загублене свідоцтво
про реєстрацію Представництва
«Будосталь-3 експорт сп. з о. о.»
реєстраційний номер № ПІ-4169, м. Київ, від 28 липня 2008 року, **вважати недійсним.**

Державне агентство рибного господарства України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад державних службовців:

- заступника начальника Управління охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та регулювання рибальства в Житомирській області (територіальний орган Держрибгентства України) - 1 вакансія;
- заступника начальника Управління охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та регулювання рибальства в Кіровоградській області (територіальний орган Держрибгентства України) - 1 вакансія;
- головного спеціаліста з протидії корупції Держрибгентства України - 1 вакансія;
- головного спеціаліста відділу інформаційно-технічного забезпечення та роботи зі ЗМІ Управління міжнародного співробітництва та риболовної політики - 1 вакансія;
- провідного спеціаліста відділу юридичної роботи Управління юридичної роботи та контролю за виконанням доручень - 1 вакансія;
- провідного спеціаліста відділу міжнародного співробітництва Управління міжнародного співробітництва та риболовної політики - 1 вакансія.

Інформацію щодо вимог до кандидатів і перелік документів, які потрібно подати для участі в конкурсі розміщено на офіційному веб-сайті Держрибгентства України за ел. адресою: drgo.gov.ua, тел. для довідок: (044)486-99-18. Документи приймаються за адресою: м. Київ, вул. Артема, 45-а, кім. 3.

Зленко Віталій Дмитрович, житель смт Кирнасівка Тульчинського району, вул. Островського, 13, викликається 20 листопада 2012 року на 11.00 годину в судові засідання до Тульчинського районного суду (м. Тульчин, вул. Перемоги, 16), як відповідач по цивільній справі за позовом Люлькіса Ігоря Романовича до Зленка Віталія Дмитровича про стягнення боргу.

Відповідно до ч. 9 ст. 74 ЦПК України з опублікуванням оголошення про виклик, відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи.

Відповідно до ч. 2 ст. 305 ЦПК України неявка сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, належним чином повідомлених про час і місце розгляду справи, не перешкоджає розгляду справи.

Суддя О. Ю. Береговий

Подільський районний суд м. Києва повідомляє про те, що судові засідання по цивільній справі № 2607/9796/12 за позовом Моторного «Транспорного» страхового бюро України до Жигарану Едуарда Івановича про відшкодування матеріальної шкоди в порядку регресу відкладено на 05.12.2012 року о 12.10 год., розгляд справи відбудеться в приміщенні суду (м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 5).

Роз'яснюємо, що відповідач має право видати довіреність іншій особі для представлення своїх інтересів в суді.

У разі неявки відповідача справу буде розглянуто у його відсутність.

Суддя Н.В. Неганова

Голосіївський районний суд м. Києва викликає відповідача Кондратенко Віктора Вікторовича, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Сакаганського, 123, кв. 7 у судові засідання, що призначено на «27» листопада 2012 року на 14 годину 00 хвилин у цивільній справі №2601/14728/12 за позовом Моторного (транспортного) страхового бюро України до Кондратенко В. В. про відшкодування в порядку регресу витрат, пов'язаних з виплатою страхового відшкодування.

Адреса суду: м. Київ, вул. П. Потехіна, 14-а, кабінет №13.

Суддя О. Л. Хоменко

Аскеров Мурад Гусейн огли викликається 19 листопада 2012 року о 09-45 год. у судові засідання до Ленінського районного суду м. Севастополь (99011, м. Севастополь, вул. Леніна, 31) в якості відповідача по цивільній справі за позовом Моторного (транспортного) страхового бюро України про відшкодування в порядку регресу витрат, пов'язаних із виплатою страхового відшкодування.

Відповідно до ч. 9 ст. 74 ЦПК України з опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи.

Неявка сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, належним чином повідомлених про час і місце розгляду справи не перешкоджає розгляду справи.

Суддя М. В. Рубан

30 листопада 2012 року о 10 год. 00 хв. в приміщенні Центрально-Міського районного суду міста Горлівки Донецької області (Горлівка, пр. Леніна, 1, кабінет 309) відбудеться слухання по цивільній справі за позовом Моторного (транспортного) страхового бюро України до Солодовнікова Олексія Івановича про відшкодування в порядку регресу витрат, пов'язаних з виплатою страхового відшкодування.

Відповідачу Солодовнікову Олексію Івановичу пропонується надати свої заперечення проти позову та докази. В разі неявки відповідача до судового засідання, йому необхідно повідомити про це суд, в іншому випадку справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Кошова О. А.

Солом'янський районний суд м. Києва (м. Київ, вул. М. Кривоноса, 25, каб. 28) викликає Ковалю Руслана Андрійовича на 17 год. 00 хв. 22 листопада 2012 року як відповідача у цивільній справі № 2609/19549/12 (2-5481/12) за позовом ПАТ «КБ «ПриватБанк» до Ковалю Р. А. про звернення стягнення.

У разі неявки, справу буде розглянуто за відсутності відповідача.

Суддя В. В. Українець

Житомирський районний суд викликає в якості відповідача Кільмишенко Любов Іванівну на 12-30 год., 18 грудня 2012 року по цивільній справі №2-1612/12 за позовом Комунального підприємства «Обласний фонд підтримки індивідуального житлового будівництва на селі» Житомирської обласної ради про розірвання договору про надання позики та стягнення заборгованості. Розгляд справи відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Житомир, вул. Щорса, 92, каб. 20.

Суддя Баренко С. Г.

В провадженні Центрального районного суду м. Миколаєва знаходиться цивільна справа № 2-521/11 за позовом Опришко Едіти Василівни до газети «Вечірні вісті» про захист честі та гідності, яка відкладена на 06.12.2012 року на 09.00 годин.

Відповідачам Ілоні Обдар, останнє відоме місце реєстрації якої Київська область, м. Київ, вул. Артема, 6.50, 5 поверх, газети «Вечірні Вісті» останнє відоме місце реєстрації якої Миколаївська область, м. Миколаїв, вул. Спаська, 6.1 необхідно з'явитися у судові засідання, яке відбудеться у приміщенні Центрального районного суду м. Миколаєва, що знаходиться за адресою: м. Миколаїв, вул. Потьомкінська, 49, кабінет № 3.

Суддя Г.В. Подзігун

Малиновський районний суд м. Одеси викликає Найдю Юрія Петровича, останнє відоме місце проживання: м. Одеса, вул. Мясоедівська, 75, кв 21 в якості відповідача, у судові засідання по цивільній справі за позовом Ромайської О. Б. до Найдю Ю. П. про надання дозволу на виїзд дітей за кордон, призначене на 17 грудня 2012 року о 11 годині 15 хвилин у кабінеті № 204 суду за адресою: м. Одеса, вул. В. Стуса, 1-а.

У разі неявки у судові засідання без поважних причин, розгляд справи буде проведено за Вашої відсутності за наявними у справі доказами.

Суддя Л.В. Жуган

Приморський районний суд м. Одеси викликає Фуксман Олександра Львовича, як відповідача у цивільній справі № 1522/9181/12, за позовом ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» до Ривіної Г. О., Фуксман О. Л., Рум'янцевой В. Ю. про стягнення боргу, яке відбудеться 06 грудня 2012 року о 10-00 годині в приміщенні Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, зал № 205.

У разі неявки відповідача без поважних причин, справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Бондар В. Я.

Рівненський м/суд викликає Горуна В. Д. для розгляду цивільної справи за позовом ПрАТ «Страхова компанія «Український страховий стандарт» про відшкодування шкоди в порядку регресу. Судове засідання відбудеться 26.11.2012 р. о 15.00 в приміщенні Рівненського м/суду Рівненської області за адресою: м Рівне, вул. Шкільна, 1. 3 опублікуванням цього оголошення відповідач Горун В. Д. вважається належним чином повідомленим про час та місце судового розгляду справи. В разі неявки відповідача в судові засідання справа розглядатиметься на підставі наявних доказів.

Октябрський райсуд м. Полтави (м.Полтава, вул.Навроцького,5,каб.35) викликає Ярошенко Тетяну Миколаївну в судові засідання на 28 листопада 2012 року о 13 год.30 хв.

Суддя Н. В. Тимошенко

26.11.2012 на 10-00 хв. Інгулецький районний суд м. Кривого Рогу в судові засідання викликає в якості відповідача Михайлову Тетяну Валеріївну, 24.11.1988 р.н., щодо позовання батьківських прав (каб. 8, вул. Грунті Романової, 6-А, **суддя Соловйова Л. Я.**)

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Ліквідатор ВАТ АКБ «Одеса-Банк» за погодженням з Національним банком України (Рішення комісії з питань нагляду та регулювання діяльності банків №729 від 21/09/2012р. та №865 від 02/11/2012р.) повторно оголошує про продаж майна (активів) Банку. Лот №1 — майнові права за договором №159/08 від 30.07.2008 р. про надання короткострокового кредиту оціночною ринковою вартістю 2 278 943, 10 грн. Лот №2 — майнові права за договором №193/08 від 25.09.2008 р. про надання кредиту у вигляді відновлювальної кредитної лінії оціночною ринковою вартістю 5 453 749, 80 грн. Лот №3 — майнові права за договором №156/08 від 22.07.2008 р. про надання кредиту у вигляді не відновлювальної кредитної лінії оціночною ринковою вартістю 3 895 280, 10 грн. Аукціон відбудеться не раніше ніж через десять робочих днів після опублікування, 30.11.2012р. об 11.00 за адресою: вул. Базарна, буд. 5/5 (6-й поверх), м. Одеса АКБ «Одеса-Банк». З змістом Лотів №1, №2 та №3 можна ознайомитись за місцем їх знаходження (вул. Базарна, буд. 5/5 (6-й поверх)) щоденно з 09.00 до 17.00. Для ознайомлення звертатись до АКБ «Одеса-Банк» за тел. (048) 700-33-08, (048) 700-33-09. Заявки на участь в аукціоні приймаються в робочі дні з 09.00 до 17.00 за адресою: м. Миколаїв, вул. Будьонного, буд. 33/7, а також: м. Одеса, вул. Базарна, буд. 5/5 (6-й поверх). Прийом заявок припиняється 28.11.2012р. о 17.00. За додатковою інформацією звертатися за тел. (048) 700-33-08, (048) 700-33-09, (0512) 72-35-37, (067) 512-64-19. Для участі у торгах необхідно перерахувати на розрахунковий рахунок ТОВ ТБ «Ізмурд» (26004002784001, код ЄДРПОУ 33969825, МФО 326580 в МФ АТ «Укрінбанк»), гарантійний внесок за участь в торгах в розмірі 10% від позначеної ціни майнових прав та реєстраційний внесок за участь в торгах в розмірі 60 (шістдесят) гривень.	Ліквідатор ВАТ АКБ «Одеса-Банк» за погодженням з Національним банком України (Рішення комісії з питань нагляду та регулювання діяльності банків №803 від 12/10/2012р.) повторно оголошує про продаж майна (активів) Банку. Лот — колісний транспортний засіб MERCEDES-BENZ ML270 CDI 2005 року випуску, реєстраційний номер ВН2065АХ, кузов №WDC1631131A559634, об'єм двигуна 2 685 куб. см., загальною оціночною (ринковою) вартістю 177 770, 70 грн. (без ПДВ). Аукціон відбудеться не раніше ніж через десять робочих днів після опублікування, 30.11.2012р. об 11.00 за адресою: вул. Базарна, буд. 5/5 (6-й поверх), м. Одеса АКБ «Одеса-Банк». Зі змістом Лота можна ознайомитись за місцем їх знаходження (вул. Базарна, буд. 5/5 (6-й поверх)) щоденно з 09.00 до 17.00. Для ознайомлення звертатись до АКБ «Одеса-Банк» за тел. (048) 700-33-08, (048) 700-33-09. Заявки на участь в аукціоні приймаються в робочі дні з 09.00 до 17.00 за адресою: м. Миколаїв, вул. Будьонного, буд. 33/7, а також: м. Одеса, вул. Базарна, буд. 5/5 (6-й поверх). Прийом заявок припиняється 28.11.2012р. о 17.00. За додатковою інформацією звертатися за тел. (048) 700-33-08, (048) 700-33-09, (0512) 72-35-37, (067) 512-64-19. Для участі у торгах необхідно перерахувати на розрахунковий рахунок ТОВ ТБ «Ізмурд» (26004002784001, код ЄДРПОУ 33969825, МФО 326580 в МФ АТ «Укрінбанк»), гарантійний внесок за участь в торгах в розмірі 10% від позначеної ціни Лота та реєстраційний внесок за участь в торгах в розмірі 60 (шістдесят) гривень.	Ліквідатор Акціонерного Комерційного банку «Трансбанк» оголошує повторний аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі АКБ «Трансбанк» Лот №1: Нежитлові приміщення адміністративної будівлі у місті Херсоні по вулиці 21 Січня, будинок 37. Початкова ціна лоту № 1: 1 806 300,00 грн. (один мільйон вісімсот шість тисяч триста гривень 00 копійок), з урахуванням ПДВ. Реєстраційний внесок: 17,00 грн. (сімнадцять гривень 00 копійок). Гарантійний внесок по лоту № 1: 10,0% (десять відсотків) від початкової ціни лоту. 1. Реєстраційні та гарантійні внески вносяться на поточний рахунок товарної біржі «Універсальна товарно-сировинна біржа» № 2600112649 у ПАТ «Український професійний банк» в м. Києві, МФО: 300205, код ЄДРПОУ: 32069037. 2. Крок аукціону — 10,0% (десять відсотків) від початкової ціни лоту. 3. Усі витрати, пов'язані з оформленням та реєстрацією договору купівлі-продажу, покладаються на покупця — переможця повторного аукціону. Повторний аукціон відбудеться 29 листопада 2012 року об 11:00 на торговельному майданчику товарної біржі «Універсальна товарно-сировинна біржа» за адресою: 01054, м. Київ, вул. Воровського, 51, оф.11. Прийом заяв на участь в повторному аукціоні буде проводитись починаючи з 14 листопада 2012 року - в робочі дні з 09.00 до 18.00 (в п'ятницю та передсвяткові дні до 17.00) за адресою: 01054, м. Київ, вул. Воровського, 51, оф.11. Кінцевий термін прийому заяв — за три дні до дати проведення аукціону. Ознайомитись з активами можна щодня, крім вихідних днів, з 9.00 до 16.00 за місцем знаходження активів. Контактний телефон: (044) 502-02-15). Бажаючим придбати активи звертатися до служби з організації аукціону: 01054, м. Київ, вул. Воровського, 51, оф. 11, тел./факс (044) 482-07-42.
--	---	---

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 01.11.2012 року по справі №24/5005/9053/2012 визнано банкрутом ТОВ «Техно-Опт» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Краснопільська, буд. 9, код 37080317). Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - ТОВ «Центропторг» (адреса: 49026, м. Дніпропетровськ, вул.Калинова, буд. 43, код 37988663). Письмові претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.	Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м.Київ, вул. Б.Хмельницького,44-б) від 30.10.2012 по справі № 5011-43/9423-2012 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ІМСІ» (місцезнаходження: 03115, м. Київ, просп. Перемоги,136, прим.34, ідентифікаційний код 22903731; р/р 26007021000078 в ПАТ «БТА Банк», МФО 321723) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кізленка Вадима Андрійовича, який мешкає за адресою:02225, м.Київ, проспект Маяковського, буд. 1, кв.51, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства, серія АВ №347395, видана 29.02.2008. Заяви кредиторів з грошовими вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.	23.10.2012 постановою господарського суду м. Києва у справі № 5011-15/4425-2012 товариство з обмеженою відповідальністю «Сервіс Л» (код ЄДРПОУ 35644744, адреса: 03069, м. Київ, вул. Кіровоградська, 38/58) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Швачку Сергія Васильовича (ліцензія АВ № 499166 від 22.01.2010 року, моб. тел. (095) 846 85 45, адреса для листування: 02002, м. Київ, а/с 296). Ліквідатором скасовуються всі довіреності, видані керівництвом ТОВ «Сервіс Л» на здійснення представництва інтересів товариства в судах всіх інстанцій, підприємствах, установах та організаціях всіх форм власності. Такі довіреності підлягають негайному направленню ліквідатору ТОВ «Сервіс Л» за адресою для листування.	Втрачений судновий білет на судно УКР-754-К серії МС №002272, виданий на ім'я Мерега Олег Миколайович, вважати недійсним.
---	--	---	--

Ухвалою господарського суду Одеської області (65091, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) від 15.10.2012 р. по справі № 5017/2951/2012 порушено провадження у справі про визнання банкрутом Приватного підприємства «Вікторі-Трейдінг» (65029, м. Одеса, вул. Кінна, 22, код ЄДРПОУ 36622187, р/р № 26004003914001 в АТ «Сведбанк» (публічне) МФО 300164, ІПН 366221814033). Постановою Господарського суду Одеської області від 06.11.2012 р. по даній справі відкрито відносно боржника ліквідаційну процедуру, ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії ПП «Вікторі-Трейдінг» Чолак Олександра Володимировича. Письмові заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.	Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 01.11.2012 року по справі №34/5005/9012/2012 визнано банкрутом ТОВ «Експерттрейд» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Калинова, буд. 87, код 37150148). Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - ТОВ «Арабіс Плюс» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Калинова, буд. 43, код 37987298). Письмові претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.	Комунальне підприємство «Чернігівводоканал» Чернігівської міської ради запрошує до участі в торгах на виконання робіт «Реабілітація аварійних ділянок водопровідних мереж (частина 2)». Тендер буде проводитись згідно процедур міжнародних конкурентних торгів. Зацікавлені правомочні учасники торгів можуть отримати детальну інформацію на сайті http://procurement.dgmarket.com та http://minregion.gov.ua або за телефонами: 0462 677 449; 050 416 99 22.	Загублений оригінал Статуту Асоціації інфекціоністів України, зареєстрований Міністерством юстиції України 16 вересня 1997 р., свідоцтво № 909, вважати недійсним.	Втрачені бланки страхових полісів ОСЦПВВНТЗ ПрАТ «Страхової компанії «Арсенал Страхування»: № АА/4069458, №АА/4069459 вважати недійсними.
--	--	---	---	--

Гірницький районний суд м. Макіївки Донецької області (м. Макіївка- 3, пр-т генерала Данилова,21) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Корешкової Оксани Олександрівни про стягнення заборгованості. Відповідач у справі Корешкова Оксана Олександрівна, 28.10.1980 року народження, (мешкає за адресою:86111, м. Макіївка, вул. Підйомна, б. 21, кв. 1), викликається на 26 листопада 2012 року о 09.00 годин до суду, каб. № 6, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута в його відсутність. Суддя Апалькова О. М.	Новозаводський районний суд м. Чернігова повідомляє, що розгляд цивільної справи за заявою ПАТ «Альфа Банк» про видачу виконавчого листа на підставі рішення Постійно діючого третейського суду при Всеукраїнській Громадській організації «Всеукраїнський фінансовий союз» по цивільній справі за позовом ПАТ «Альфа Банк» до Носоль Олексія Олександровича про стягнення заборгованості за кредитним договором, відкладено на 23 листопада 2012 р. на 09 год. 20 хв. Для участі в справі як відповідач викликається Носоль Олексій Олександрович (останнє відоме місце проживання: м. Донецьк, вул. Федосеева, 39). Справа буде слухатися в приміщенні суду (м. Чернігів, вул. Мстиславська, 17) під головуванням судді Гордійко Ю.Г. (каб.18) Одночасно повідомляє, що з опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи, тому у випадку відсутності відомостей про причини неявки Носоль О.О., повідомленого належним чином або причину буде визнано судом неповною — суд вирішить справу на підставі наявних у ній даних чи доказів.	Печерський районний суд м. Києва викликає Лихотрана Анатолія Миколайовича у судове засідання як відповідача у цивільній справі за позовом Приватного акціонерного товариства «Страхова компанія АХА Страхування» до Лихотрана Анатолія Миколайовича про стягнення суми страхового відшкодування, яке призначене на 27 листопада 2012 року о 15 год. 00 хв. і відбудеться за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-А, каб. 10. Ви зобов'язані повідомити суд про причини неявки. Роз'яснюємо, що у разі неявки в судове засідання без поважних причин або неповідомлення суду про причини неявки, справу буде розглянуто у Вашу відсутність на підставі наявних у ній даних та доказів. Додатково роз'яснюємо, що відповідно до ч. 9 ст.74 ЦПК України, з опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи. Суддя І. В. Кирилюк	Залізничний районний суд м. Сімферополя АР Крим викликає як відповідача Дахнову Ольгу Олександрівну та третю особу Фуфаєву Ніну Василівну по цивільній справі за позовною заявою Козлової Тамари Георгіївни до Управління Держкомзему в м. Сімферополі АР Крим, Територіальної громади в особі Сімферопольської міської ради, Дахнової Ольги Олександрівни, треті особи Сімферопольська міська рада, Фуфаєва Ніна Василівна про визнання права власності. Судове засідання відбудеться у приміщенні Залізничного районного суду м. Сімферополя АР Крим (м. Сімферополь, вул. Хромченка, 6а, каб. 5) 26 листопада 2012 року о 09.00 годині. У разі Вашої неявки у судове засідання справа згідно з вимогами ЦПК України буде розглянута у Вашу відсутність. Суддя В. Д. Гоцкалюк	Шевченківський районний суд м. Києва викликає як відповідача Майсак Миколу Павловича по цивільній справі за позовом Моторно транспортного страхового бюро України до Майсак Миколи Павловича про відшкодування в порядку регресу витрат. Розгляд зазначеної справи призначено на 28.11.2012 р. о 14:00 год. в Шевченківському районному суді м. Києва, каб. 16 (адреса суду: м. Київ, вул. Білоруська, 13). Явка до суду є обов'язковою. у разі неявки справа буде розглядатися за наявними у справі доказами. З публікації оголошення про виклик до суду відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи. Витрати щодо оплати вартості цього оголошення покласти на Моторно транспортне страхове бюро України. Суддя Піхур О. В.	Дніпровський районний суд м. Києва викликає відповідача Павич Надію Григорівну (вул. 40-річчя Жовтня, 12, кв. 100, м. Київ), ЖБК «АДО-НІС» (вул. Березняківська, 26 В, м. Київ) по цивільній справі за позовом Плющ Валентина Петрівна до ЖБК «АДОНІС», Павич Надії Григорівни про визнання недійсним договору та стягнення сплатених внесків. Судове засідання відбудеться 22.11.2012 року о 10 годині 10 хвилин в приміщенні Дніпровського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Сергієнка, 3, каб. №7. У разі неявки в судове засідання, справа згідно з вимогами ЦПК України буде розглянута у відсутність відповідача. При публікації оголошення про виклик до суду, відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи. Суддя Л.О. Антипова
--	--	--	--	---	---

Центрально-Міський районний суд м. Макіївки розглядає цивільну справу за позовом Беляєва Романа Олександровича до Євсюкової Любові Григорівни, Макіївської міської ради, третя особа: Управління Держкомзему у м. Макіївка про визнання права власності на земельну ділянку. Відповідачка у справі Євсюкова Любов Григорівна, місцезнаходження якої невідомо, викликається до суду на 26 листопада 2012 року на 11-00 годину до Центрально-Міського районного суду м. Макіївки, зал судових засідань №11, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття у судове засідання в визначений день та час відповідачка повинна повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за її відсутності. Адреса суду: м. Макіївка-8, вул. Свердлова, 111, тел. (0623) 6-13-43. Суддя Андрушина Л. А.	Єнакіївський міський суд Донецької області викликає Пустовойтенка Сергія Леонідовича, 31.05.1982 року народження, у судове засідання як відповідача по цивільній справі за позовом Устинові Ірини Євгенівни, Устинова Олега Михайловича, в інтересах яких діє Нємсадзе Ірина Олексіївна до Пустовойтенка Сергія Леонідовича про позов заборгованості за кредитним договором, яке призначене до слухання на 26 листопада 2012 року на 13-00 годин в приміщенні Єнакіївського міського суду Донецької області за адресою: Донецька область, м. Єнакієве, вул.Свердлова,118, зала судових засідань № 10. У разі неявки відповідача в призначений час, справа буде розглянута за його відсутності. Суддя В. М. Подколзін	Малиновський районний суд м. Одеси викликає Шимбарьову Ганну Олександрівну за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів» до Шимбарьової Ганни Олександрівни про стягнення заборгованості за кредитним договором, яке призначене до слухання на 19.11.2012 р. о 12 годині 15 хвилин в будинку Малиновського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. В. Стуса, 1-а, зал судових засідань 212. У разі неявки справа буде розглянута за вашої відсутності. Суддя Бобулюк І. А.	Апеляційний суд Кіровоградської області (вул. Верхня Пермська, 2, м. Кіровоград) викликає в судове засідання як відповідача Шестакову Дарію Олександрівну у цивільній справі за позовом Котлярової Зінаїди Іванівни про визнання права власності на нерухоме майно за наявувальною давністю. Слухання справи відбудеться 28 листопада об 11 год. 30 хв. Суддя Потапенко В. І.	Голосіївський районний суд м. Києва викликає відповідачів Лебедича Віктора Володимировича, Лебедича В'ячеслава Сергійовича, Лебедич Іну В'ячеславівну, які зареєстровані за адресою: м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 5, кв. 4, у судове засідання, яке призначене на 20.11.2012 року на 14.00 годину по цивільній справі за позовом Шевчук Оксани Петрівни до Лебедича Віктора Володимировича, Лебедича В'ячеслава Сергійовича, Лебедич Ірини В'ячеславівни про усунення перешкод у користуванні житлом, визнання осіб такими, що втратили право користування житлом та зняття їх з реєстраційного обліку. Адреса суду: м. Київ, вул. Потехіна, 14-а, каб. 21. Суддя Н. П. Чередніченко
---	---	--	---	--

Приморський районний суд м. Одеси викликає Заборську Катерину Кузьмівну (останнє відоме місце проживання: м. Одеса, вул. Софіївська, 7-а, кв. 6) у судове засідання як відповідача по цивільній справі за позовною заявою Леонського Анатолія Михайловича, Войцеховської Юлії Григорівни до Заборської Катерини Кузьмівни про стягнення матеріальної шкоди та моральної шкоди, яке призначене до слухання на 10 грудня 2012 року о 09 годині 45 хвилин в приміщенні Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, зала судових засідань 216. У разі неявки справа буде розглянута у Вашу відсутність. Суддя Єршова Л. С.	Первомайський міськрайонний суд Миколаївської області повідомляє Туркіну Наталю Олександрівну, місце перебування якої невідомо, про те, що судовий розгляд по цивільній справі № провадження 2/1421/1766/12 року за позовом до неї ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості за кредитним договором, ціна позову 25 156 грн. 68 коп., через неявку відповідача відкладено на 23.11.2012 року, 09.30 годину. На призначений час відповідачу слід з'явитися до суду із паспортом. У разі неявки відповідача позов, на підставі ч.4 ст. 169 ЦПК України, буде розглянутий за його відсутності на підставі наявних у справі даних чи доказів (постановлене заочне рішення). Суддя Т. В. Маржина	Печерський районний суд м. Києва викликає Капатинець Олександра Володимировича як відповідача, остання відома адреса проживання: м. Київ, вул. Щорса, 34, в/ч по справі №2-3309/12 за позовом ПАТ «УСК «Гарант-Авто» до Капатинець Олександра Володимировича про відшкодування у порядку регресу, яке призначено на 26 листопада 2012 року на 10:30 год. і відбудеться за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-а, каб.30, під головуванням судді Батрин О.В.	Малиновський районний суд м.Одеси викликає Коптеву Тетяну Олегівну у судове засідання як відповідача по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Коптевої Тетяни Олегівни про стягнення заборгованості, яке призначене до слухання на 26.11.2012 року о 10 год. 00 хв. у приміщенні Малиновського районного суду м.Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Стуса, 1а (суддя Жуган Л.В.). В разі неявки відповідача справа буде розглянута за її відсутності. Суддя Л. В. Жуган
---	--	---	---

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

Фото Олександра ЛЕПЕХУХИ

БЛАГОСЛОВІННЯ НА ЛИЦАРСТВО. Днями в Храмі преподобних Антонія і Феодосія Печерських на території Свято-Успенської Києво-Печерської Лаври пройшло вже традиційне урочисте посвячення в кадети учнів старших класів Київського ліцею-інтернату №23. З цією пам'ятною в житті кожного з них подією хлопчиків привітали викладачі, батьки, однокласники, представники громадськості і духовенства, а також ліцеїсти Київського військового ліцею ім. Івана Богуня, які вручили своїм юним колегам кадetskі погони.

Цього року посвячені в кадети учні пройшли під символічним рушником доброї дороги, вишитим їм на удачу і щасливе лицарське майбутнє дівчатками з того ж ліцею-інтернату, де свого часу були створені своєрідні спеціалізовані класи, а точніше — корпуси кадетів і панянок, в яких окрім загальноприйнятих предметів шкільної програми учні поглиблено вивчають історію України, традиції і звичаї свого народу, займаються класичними танцями, музикою, відвідують музеї, виставки, театральні вистави і концерти.

«Родинна страва» — родинна справа

Людмила ЩЕКУН,
«Урядовий кур'єр»

КОНКУРС. Хтось нарізає капусту, а хтось подрібнює буряк, картопляне пюре перетворюється на кулінарний шедевр, а ось із помідорів «виросли» істотні мухомори. Тут кожен зосереджений і зайнятий своєю справою. Така атмосфера панувала на конкурсі «Родинна страва», учасниками якого стали дев'ять кримських багатодітних родин. Надихнуло і профінансувало захід Міносвіти Криму, а Сімферопольське вище професійне училище ресторанного сервісу і туризму гостинно зустріло учасників і надало необхідне обладнання.

Але перш ніж взятися до роботи, конкурсанти представили на суд журі візитівку родини. Гостей свята здивувало те, що незважаючи на кількість дітей, батьки приділяють час улюбленим справам: вишиванню, мандрівкам, музиці та співам.

Розібравши кухонне приладдя і визначившись із меню, кожна родина протягом трьох годин зосередилася на приготуванні трьох страв: холодної закуски, основної страви і десерту. Всі з цікавістю та ентузіазмом взялися за роботу, ніби вперше стояли біля плити. Невже їм це вдома не набридло? «Мої діти, коли встають із-за столу, завжди дякують, а найменший говорить: «Мамо,

як добре пахне і яке все смачненьке!» — пояснює мама трьох дітей Ніяра Веджат свою завзятість у приготуванні їжі. — Коли так чую, то готова біля плити і ночувати».

Спостерігаючи за учасниками, дивувалась, як звичайне пюре в руках мам перетворилося на казку про «Кота і мишку», звичайна закуска — у «Квітку», а вітамінний салат з овочів, що ростуть на кожній присадибній ділянці, — на страву «Козеня на горіді».

«У багатодітних родині мами ніде спеціально не вчаться цьому мистецтву, їх життя навчає з простих продуктів, або, як кажуть, з «нічого» робити шедеври», — пояснила голова Асоціації громад багатодітних родин Криму Тетяна Гук.

Свято стало справді родинним, бо до приготування долучалися старші діти, бабусі, найближчі друзі родин, навіть малеча як могла підтримувала своїх рідних. Вітаючи переможців конкурсу, керівниця освітянського відомства Віталіна Дзоз зауважила, що важко було визначити переможця, адже всі виявилися віртуозами. Найкраще із завданням впоралися родини Покидько — 1 місце, Веджат — 2 місце та Добровольські — 3 місце. Кожен учасник, окрім грамот і дипломів, отримав призи, необхідні в побуті.

Малюнки прикрасили вулиці

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

СОЦІАЛЬНИЙ ПРОЕКТ. Будівлю однієї з центральних вулиць Черкас прикрасили виразним графічним силуетом короля комедії епохи німого кіно Чарлі Чапліна. Як розповів молодий художник Денис Ратушний, автор портрета, за погодженням з міською владою вирішив прикрасити вулиці рідного міста героями кінематографа. Планує створити серії зображень, почавши з героїв німого кіно і завершивши свій проект сучасним американським кінематографом із Аль Пачіно. У Черкасах триває соціальний проект стрит-арт «Прикрасимо наше місто». Малюнки та інші зображення вже з'явилися в різних кутках міста як альтернатива нецензурним написам або смітникам, що створюють несприятливий мікроклімат.

Останній аргумент — куля в колесо

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ВПЕРТІСТЬ. Пригода, яка нещодавно сталася на Вінниччині, нагадує епізод з американського вестерну із переслідуванням та перестрілкою.

Водій КамАЗа розповів міліціонерам, що своїм автомобілем віз цукрові буряки на переробне підприємство. За кілька кілометрів до м. Гайсина його почали переслідувати «Жигулі», водій якої звуковими та світловими сигналами намагався зупинити, а після невдалих спроб дістав рушницю та почав стріляти по колесах. Вантажівка намагалася доїхати до найближчого людного місця. Дотягнувши до АЗС, водій мерщій сховався. Переслідуювач на легковому, побачивши, що у кабіні вантажівки нікого немає, попросив працівника АЗС передати водію КамАЗа номер телефону, мовляв, до нього є питання. Після цього вистріляв кілька разів по колесах вантажівки і зник. Водій «Жигулів» пояснив міліціонерам, що йому не сподобалося те, як поводитися на дорозі водій вантажівки. Зокрема не давав йому зробити маневр обгону і через це він ледь не з'їхав з дороги. Усе, чого він прагнув, — це пояснити водієві КамАЗа, що той помиляється, і розтлумачити йому, як потрібно їздити. Оскільки вантажівка не зупинялася, довелося взяти в руки рушницю.

Букети в багетах

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ВЕРНІСАЖ. У Сумському художньому музеї імені Н. Онацького розгорнуто виставку із назвою «Букет XX століття». У ній представлено майже 60 різножанрових робіт, «героями» яких є звичайний букет.

Як розповів один з ініціаторів виставки мистецтвознавець Валерій Панасюк, ідея зібрати разом квіткове розмаїття виникла не випадково. Адже букет давно став предметом оспівування у поетів і популярним зображенням у художників,

графіків, фотомайстрів. Тож разом із працівниками музею ініціатори підібрали живописні й графічні роботи, починаючи з 1910 року. Серед авторів — Роберт Фальк, Никанор Онацький, Тетяна Яблонська, Микола Глуценко, інші художники, а також сучасні сумські майстри пензля Іван Гапаченко, Олександр Чередниченко, Ірина Проценко, Олена Гладких.

Аби загальна картина була максимально повна, до зібрання додали фотографії знаних сучасних сумських майстрів об'єктива, зокрема Сергія Гуцана. Це додало виставці особливого шарму і колориту.

Фото Володимира КОВАЛЕНКА

Б. Данченко «Горобина червона»